

REGD. NO.
M. 4707

BALIA

పిల్లల బామ్మల పత్రిక

పిల్లల బామ్మల పత్రిక

6 అణాలు

చి|| హరనాథ్ (రాజమండ్రి)

చి|| ఘంటసాల యదుగిరి (మదరాసు)

అశోకా పాపలు

ఈ ఐదుగురు పాపలూ అశోకా
ఆమా తలనూ నెనే వాడారట.
వార్లపేర్లు :

(నిలుచున్నవారు) చి|| డి. వి.
సురేంద్రగుప్త, వాగేంద్రగుప్త.
(కూర్చున్నవారు) చి|| కాంత
కుమారి, నిర్మలాకుమారి, లక్ష్మణ
గుప్త.

Well &
Happy

ఆరోగ్యం—ఆనందం

పాపలకు కావలసినవి ఈరెండే

సాధారణంగా పాపలకు తీరకత్తి మందంగావుంటుంది. ఆహారం ఏమాత్రం, ఎక్కువ తిన్నా, లేక, తిన్న ఆహారం సరిపడకపోయినా ఆజీర్ణం, కడుపునొప్పివస్తుంది. అట్టి సమయములలో పాపాయిలు ఏడుస్తారు. తెలివిగల తలిదండ్రులు ఇదిగ్రహించి

పాపలకు జేమ్స్ గ్రైప్-స్టాప్ వాటర్ ను ఇస్తారు.

తియ్యగా, రుచిగావుండు ఈ గ్రైప్ వాటర్ పాపల పాలిటి అమృతమే! వివరములకు :

జేమ్స్ పెర్ ఫ్యూమరీ కంపెనీ
1/5, వ్యానల్పురోడ్, ఎగ్మోర్, మద్రాసు-8.

James GRIPE-STOP WATER

JAMES CHEMICAL LABORATORIES, MADRAS.

అమృతాంజనము

అమృతాంజనము వాడవేమి :

నీదు - ఆదివ్యాధుల కాయవేమి ;

- 1 ప్రతిషాపునందది, సులభముగ చిక్కును
ఎటువంటినొప్పిని తృటిలోన నొక్కును
మితమైన వెలయనుచు మిగులపేరెక్కెను
తతఖ్యాతితోడ సంతతము అదిచొక్కును ||అమృ||
- 2 తలనొప్పి దానివాసనగొని తొలగును
కీళ్లనొప్పులు దానికీ వెఱిగితొలగును
సడిశములు దానిసంవర్కమున బఱచును
జలుబు రొంపలు దానిచాయగని వెఱచును ||అమృ||
- 3 ఆరోగ్యమున తేరి విశ్వర్యమునమీరి,
దేశీయ జాతీయ స్వాతంత్ర్యమునుగోరి,
పోరాడుచుండు వీరులకు, ఉద్యోగులకు,
కూరిమిని గూర్చగల సారమని తెలిసికొని ||అమృ||
- 4 అమృతాంజనం బవసరములేని దేహంబు
జగతిలో లేదనుచు చాటుప్రతిగేహంబు
విదువుమయ్యా ఇంక వెడగునందేహంబు,
తడబడకపిదప సంగ్రహముంచు వేగంబు ||అమృ||

గరిమెళ్ల సత్యనారాయణ, బి. ఎ.

భూమి నుండి సంపద

ప్రతి

ప్రతినుండి గుడ్డను తయారుచేయుట మనకు పురాతనమైన చాలపెద్ద పరిశ్రమ. వివిధరకముల నేతకు, మాపులకు సాటిలేని భారతదేశపు నేతగాండ్ర యీకృషి ప్రపంచమందన్నిచోట్ల ప్రశంశింపబడినది. మొగలాయి చక్రవర్తి ఔరంగజేబు ఒక

సారి తన కుమార్తెవంటిపై చీర చాలతక్కుగానున్నందుకు మందలించెను. అందుకామె ఆభ్యంతరముచెప్పి, చీరను ఏడుసార్లు తనచుట్టూతిప్పి తాను ధరించెనని జవాబు చెప్పెను.

మొదటి నేతమిలు బొంబాయిలో 1853 సం॥ లో స్థాపించబడెను. నేడు బొంబాయిలో 69 మిల్లులు, ఇండియా పాకీస్తానులలో కలిపి 390 మిల్లులు కలవు. పట్టణ్ణింటిలో మొత్తము 4 లక్షల కార్మికులు పనిచేయుచున్నారు. ప్రత్తి నేత మిల్లులుగల రెండవ పెద్దకేంద్రము ఆహమ్మదాబాదు.

ప్రక్కనున్న పటములో ప్రత్తి అధికముగా పండు ప్రదేశములు గుర్తింపబడినవి. ప్రత్తిలో రెండురకములున్నవి. ఒకటి "పాట్టి పీచులు గలది;" ఇది ముతకగుడ్డ తయారుచేయుటకు, రెండవది "పాడుగు పీచులుగలది" — సన్నగుడ్డ నేయుటకు.

రాజ్ ఘోష్ట సంఛికలో మరియొక దానికై
నిరీక్షించండి.

ప్రకటనదారులు:

హమాం & 501 సబ్బులను తయారుచేయు

ది తాతా ఆయిల్ మిల్స్ కం॥లి॥

ఆంధ్ర దేశంలో అన్ని ముఖ్య కేంద్రాలలో త్వరలో విడుదల

కమలా కోట్నీస్ — చంద్రకళ — రంగరాజు — డాక్టరు
సుబ్బారావు — శివరావు — మున్నగువారు నటించిన

= సామాన్ విక్రమార్క =

డైరెక్టర్ : పాండురంగ కోట్నీస్

ప్రభాత్ అండ్ మాచిరాజు సుబ్బారావు
జాయింటు ప్రొడక్షన్

ఆంధ్ర-దత్త-నైజాం :

మైసూరు

రాజశ్రీ పిక్చర్స్,
బెజవాడ

తల్లం పిక్చర్స్
బెంగుళూరు

మాచిరాజు సుబ్బారావువారి మరో తెలుగు జానపద చిత్రరాజము

★ తారావళి ★

మరియు..... శ్రీ శైల మహాత్యము

త్వరలో సెట్టుమీదకు పోనున్నది.

వివరాలకు :

మాచిరాజు సుబ్బారావు
ప్రొఫెయిటరు
శివరామ్ ప్రొడక్షన్స్
(వికాఖపట్టణం)

లే
దా

ఎన్. రామమోహనరావు

32, T. A. మదలీ శ్రీత్

మైలాపూరు

మదరాసు 4

మా సలహా

మీకు కావలసిన అన్ని
రకాల పెన్సిల్లకు

ది

మద్రాస్ పెన్సిల్ ఫ్యాక్టరీ

మంచి ఉన్నత శ్రేణికి చెందిన
ముద్రణా వసరాలకు
లితో గ్రాఫ్ వసులకు

హో అండ్ కో

ఉత్తమ తరగతికి చెందిన
అన్ని రకాల స్టేషనరీకి
* సుఖ్యాతి *

వి. వెరుమాళ్ చెట్టి అండ్ సన్స్

5, స్రింగర్ స్ట్రీట్
జి.టి. మద్రాసు

AAS.

Bala, July, '48.

ను ప్ర శి ధ మై న

అశోకా ఆమా

హేర్ ఆయిల్
పరిమళము - చల్లదనము

ASOKA AMLA HAIR OIL

లా!

కురులు నిగనిగలాడుతూ
గాను, పొడుపుగాను,
దాలంటే అశోకా

మాను ఒకసారి వాడిచూడు. అందానికీ,
రులు, కురులకు అశోక ఆమా అన్నమాట
చిహ్నం! తయారుచేయువారు:

జయా కెమికల్ ఆండ్
టాయిలెట్ వర్కుస్

21, 22, నూర్యవారాయణ చెట్టి వీధి,
కాయపురం - మదరాసు.

బాల

పిల్లల బొమ్మల పత్రిక

చందా వివరాలు

సాలుకు చందా రూ 5/-లు
(ప్రత్యేక సంచికలకోసం సహా)
వీ. పీ. లు పంపబడవు.

అర్ధసం॥ చందాలు అంగీకరింప
బడవు.

ప్రకటన రేట్లు

పూర్తిపేజీ—రూ 50/-

అర్ధపేజీ—రూ 30/-

కవరు పేజీ—రూ 120/-

(రెండు రంగులలో)

వివరములకు వ్రాయండి.

రచనలు

● రచనలు పంపువారు తమదగ్గర
ఒక కాపీవుంచుకొని పంపాలి. రచనలు
తిరిగి పంపబడవు.

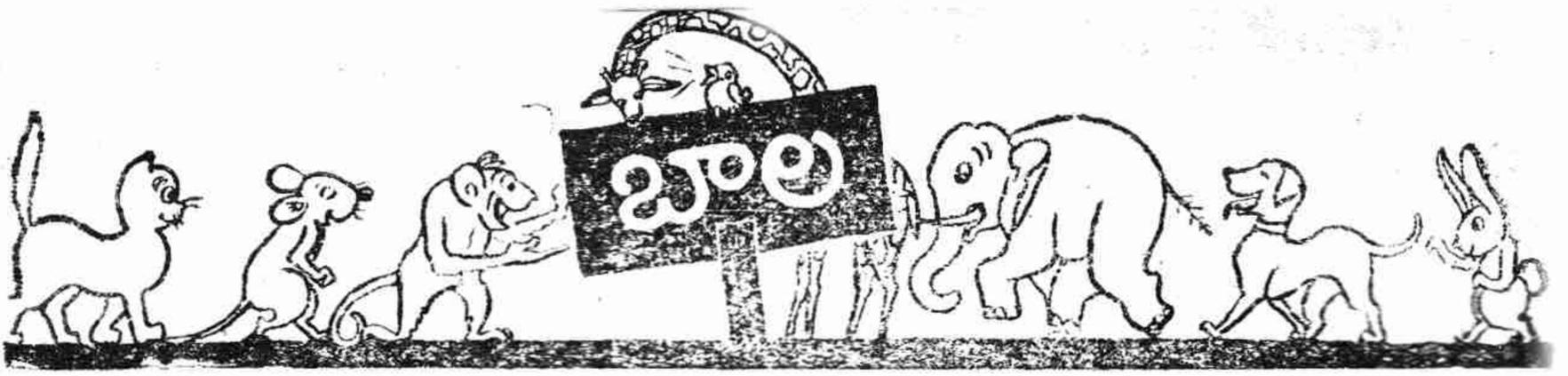
● రచన బాగుంటే మేమే వీలును
బట్టి ప్రచురిస్తాము. అనవసరముగా
ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు చేయవద్దని
మనవి.

● రచనలో విజ్ఞానంగాని వినో
దంగాని వుండాలి. వాచకపుస్తకాల
లోని రచనలు పంపవద్దు.

● హాస్యచిత్రములు పంపిన అంగీ
కరింతుము.

మేనేజరు “బాల”

మైలాపూరు, మదరాసు 4

'BALA' CHILDREN'S ILLUSTRATED MONTHLY

సంపాదకుడు:

స్వామిపతి రాఘవరావు. బి.ఎ.

సహాయ సంపాదకురాలు :

స్వామిపతి కామేశ్వరి బి. ఎ., ఎల్.టి.

పంపుటి 3]

జూలై 1948

[సంచిక 12

కేసరి కన్యావిద్యాలయము

మైలాపూరులో తెనుగు పిల్లల

చదువుకోసం ఇదివరలో కేసరి హైస్కూలును పెట్టారని మీకు తెలిసినవిషయమే. ఈ హైస్కూలులో మొగపిల్లలు, ఆడపిల్లలూ ఇన్నాళ్లు కలిసి చదువుతున్నారు. డాక్టరు కేసరి గారు ఈ హైస్కూలునకు అప్పుడే సుమారు ఒకలక్ష యాభై వేల రూపాయలు విరాళమిచ్చారు. ఇంతేకాకుండా ఆడపిల్లలకు ప్రత్యేకంగా ఒక స్కూలు వుండాలని డాక్టరు కేసరిగారి కోరిక. అందుకనే గత సంవత్సరం, ప్రత్యేకంగా మరల ఒక లక్ష రూపాయలు విరాళం ఇచ్చారు. దానిఫలితంగా ఈ సంవత్సరం తెనుగు బాలికల కొరకు కేసరి కన్యావిద్యాలయం

మైలాపూరులో స్థాపించబడింది. ఈ విద్యాలయ ప్రారంభోత్సవం జూన్ 24 తేదీని విజయనగరం మహారాణి శ్రీ విద్యావతి దేవిగారు జరిపారు.

మదరాసు బడులలో తెనుగు లేకుండా చేద్దాం అని అరవలు కంకణం కట్టుకొన్న ఈ రోజుల్లో ఇటువంటి విద్యాలయాలు ఎంతో అవసరము.

ముఖ్యంగా మదరాసు కార్పొరేషను బడులన్నిటిలోను తెనుగు క్లాసులు పెట్టించాలి. మదరాసు లోని తెనుగువారందరూ ఈ విషయంలో గట్టిపట్టుదలతో పనిచేయాలని కోరుచున్నాము.

కొత్తగా పెట్టబడిన కేసరి కన్యావిద్యాలయానికి మా ఆశీస్సులు.

ఏరిక్కు ఘటితాలు

రాము ✓
~~సోము~~
 వాణు ✓
 సీను ✓
 వెంకు ✓

వవతరగతి

బాప

రాము, వేణు, సీను,
 వెంకు పరీక్ష వ్యాసయి
 నారు.

సోము పరీక్ష పోయింది.

రాము, వేణు, సీను,
 వెంకు దర్జాగా ఫస్టుఫారం
 లోకి వెళ్తున్నారు!

సోమో? అదుగో
 పాపం ఏడుస్తూ తిరిగి వో
 క్లాసు కే వెళ్తున్నాడు.

రాము, వేణు, సీను,
 వెంకు అందరూ కష్టపడి
 శ్రద్ధగా, బుద్ధిగా చదివారు.

సోము, సర్దిగా చదవక
 తిరిగాడు.

రాము వ్యాసు, సోము
 ఫెయిలు!

రాము సంతోషం

రాము పరీక్ష వ్యాస యాడు. బలేసంతోషం. అదుగో నవ్వుతున్నాడు.

అక్షరాలు
అక్షరాలు అక్షరాలు
అక్షరాలు అక్షరాలు
అక్షరాలు అక్షరాలు

Phone No. 3189

Grams: PERMANANCY, Madras

కృష్ణవేణి సిరాలు

ఉల్లమలరజేయు నల్లదనమునందు,
పరుగుతరుగులేని పాటుదలను.
ఎదకు సంపుఁగూర్చు కృష్ణవేణిసిరాలు,
పొదలు కృష్ణవేణి నదినిబోలి.

కృష్ణవేణి సిరాలు
స్నేహనరీవర్తకు లందరివద్దను దొరకును.
మద్రాసు, దక్షిణ జిల్లాలకు ఏజెంట్లు :

శ్రీ సి. ఆర్. తిరుమల్ పాడ్
141, గోవిందప్పనాయకన్ వీధి-మద్రాసు 1.

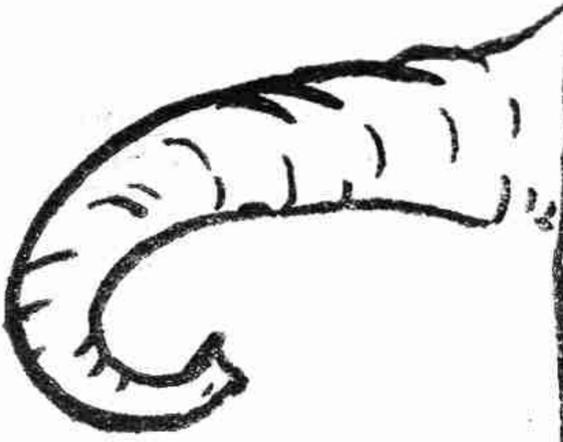
బా లా!

(పాపల పజిల్)

ఇ ది చ్చ ని తో క్క?

ఇ ది తో క్కనా?

ఈ చెవులు చ్చనివి?

ఇవికూడా చెవులేనా?

(జవాబులు ఆఖరు పేజీలలో)

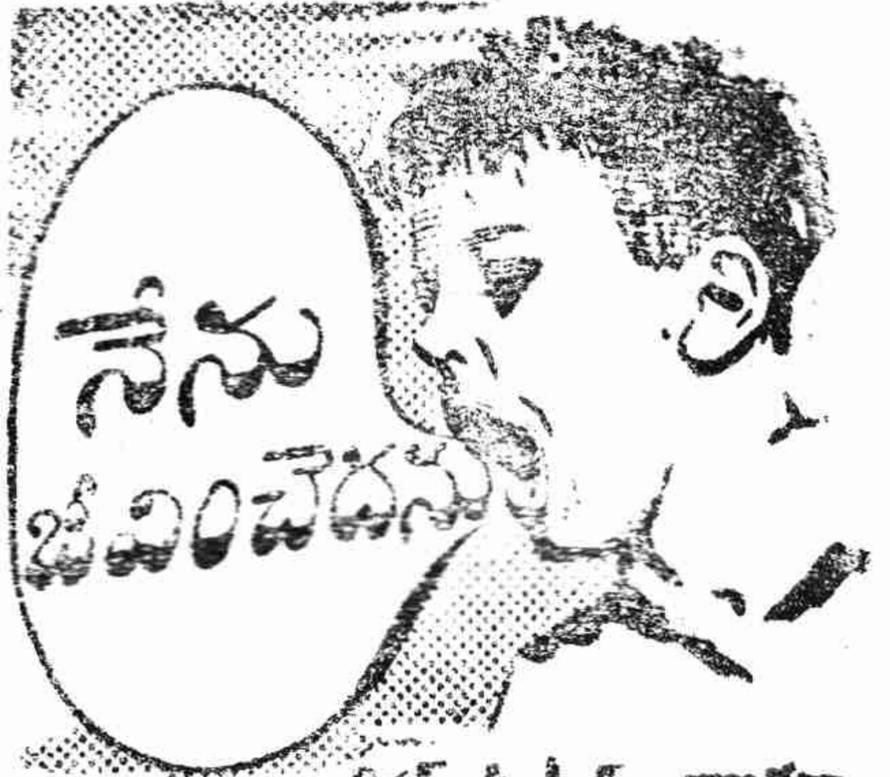
వీటి అర్థాలు?

బాలా!

ఈ మాటలు మనం తరచు వాడుతూవుంటాం. వాటి అర్థాలు నీకు తెలుసా?

1. నూటపదకొండు
2. కురిడికొబ్బరి
3. కొత్తిమీరికట్ట
4. తిరుపతిమెట్లు
5. మొసలికన్నీరు
6. ఎలుకతోక
7. ముగ్గుబుట్ట
8. బిక్కవోలుతూము
9. గాలిమేడ
10. పాముచెవులు
11. కుందేటికొమ్ము
12. పండితపుత్రుడు.
13. కాయా పండా?
14. చిలుకా గోరింకా
15. నూతిలోకప్ప
16. కాకిగోల
17. అరణ్యరోదన
18. కొంగజపం
19. గోడకుచెవులు
20. చెట్టుమీదపక్షి

కూర్పు: బి. సూర్యప్రకాశరావు
(నిడదవోలు)
(జనాబులు ఈసంచికలోనే)

లివర్ & స్కీస్ వ్యాజూచే బాధ మనుచు, యితర బాధములచే నివారించుటకలసి శిశువులు జీవించి, యీ అద్భుతకౌశల రాజముచే రక్షింపబడిరి.

జమ్మివెంకట-రమణియ్యగారి

లివర్ క్యూర్

అద్భుత లివర్ క్యూర్ గారి 'లివర్ క్యూర్' ప్రతిభావంతమైనది దీనిని వైద్య శాస్త్రములో ఔషధ మివ్వకముందుగా ప్రామాణికముగా చేసారు.

అంతరి దుష్టాన్ని తగ్గి తొలగించు లివర్ క్యూర్ ప్రతిభావంతమైనది.

జమ్మి వెంకటరమణయ్య డి.ఎస్.ఎస్. 1/1, ప్రాచీన రోడ్డు, నుల్లూపూర్, మైసూరు.
ఇతర : బొంబాయి, కోల్కతా, లాహోర్, బెంగళూరు, మద్రాసు, రాంచీ, విజయనగరములయందు కూడ అభిమతులు కలవు.

అ బేబ్! నా కు కో పం

లే దం డీ!

రచన: వై. దేవదాసు

ఒక రోజున నేను అలా వెళ్తుంటే, ఒక చోట ఒక గుంపు కనిపించింది. ఆ విచిత్ర మేమిటో చూద్దాం అని అక్కడికి వెళ్లేను.

అక్కడ మునీశ్వరుడి వేషంలో వున్న ఒక స్వామిజీ ఉపన్యసిస్తున్నాడు. ఏమిటంటే—

“ప్రజలారా! కోపము చాలా చెడ్డది. దానివల్ల సర్వనాశనం కలుగుతుంది. నా కు కొంచెం కూడా కోపంలేదు అని నేను గర్విస్తున్నాను”—అని అన్నాడు.

నేను ఆయన దగ్గరికెళ్లి ఇలాగ ప్రశ్న వేశాను:

“స్వామిజీ! మీ కు కొంచెం మైనా కోపంలేదా?”

“లే దం డీ”

“కొంచెం కూడా లేదా?”

“లే దం డీ.”

“అయితే అసలు కోపమే లేదన్న మాట!”

“అ వు నం డీ”

“ఎల్లాగైనా అప్పుడప్పుడు కొంచెం కోపం వస్తుంది కదండీ”—

అని మళ్ళీ అడిగాను.

అతడు కోపం పట్టలేక

పోయాడు. “లేదయ్యా అంటే ఎన్ని సార్లయ్యా అడుగుతావు!” అని కల్లెట్టచేసి, కోపంగా అన్నాడు.

“ఇది కోపంకాక మరేమిటండీ”

అని నేను చల్లగా అన్నాను. అందరూ పకపక నవ్వారు. స్వామిజీ తల వంచుకున్నాడు.

బ డీ లో బా ల

కొక్కోరో కోయని

కోడి కూసింది

మాయమ్మ లేచింది

మజ్జిగ చేసింది.

మానాన్న లేచాడు

మమ్ము లేపాడు.

మా అక్క వచ్చింది

మమ్ము పిలిచింది

మేమంత లేచాము

మోము కడిగాము

చక్కని దుస్తులను

సరిగ తొడిగాము

చల్లి అన్నము అంత

చల్లగా తినుచు

వడి వడిగ పోతిమీ

బడికి మేమంత

బడిలోని పాతాలు

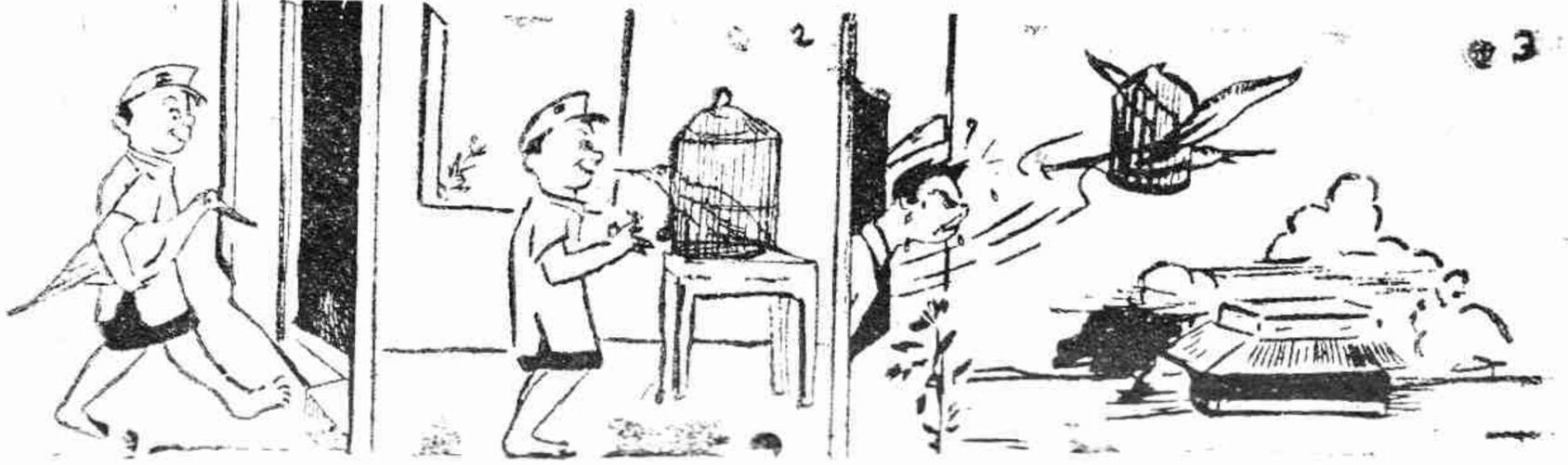
బహుశ్రద్ధ చదివి

వడి వడిగ వచ్చితిమి

బడి వదలగానే!

రచన: గోపాల్ (జితేపల్లి)

వెద్ద పిట్టను చిన్నపంజరంలో పెడితే!

రచన : వై. వెంకటేశ్వరరావు (రాజమహేంద్రవరం)

WEST END & FAVRE LEUBA WATCHES

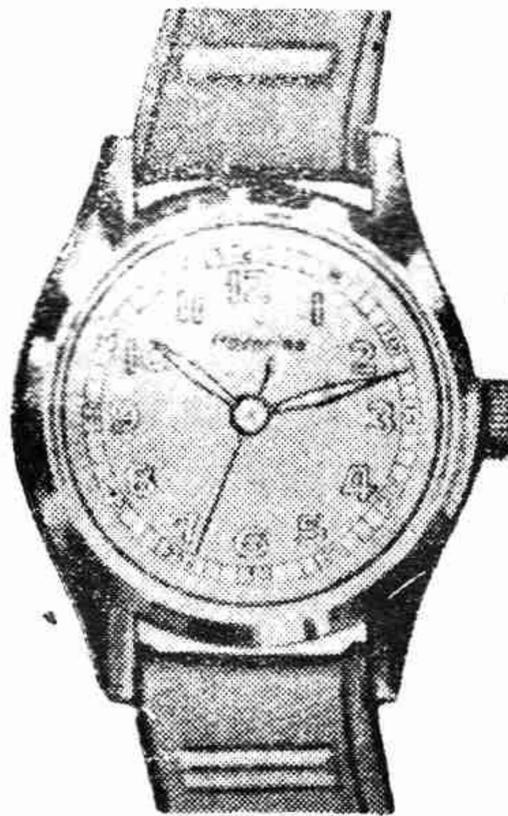
From Rs. 130 to Rs 145

OTHER VARIETIES

R. G. 5½ Tanoeu
& Rect. 15 Jewels
Rs. 75 for ladies

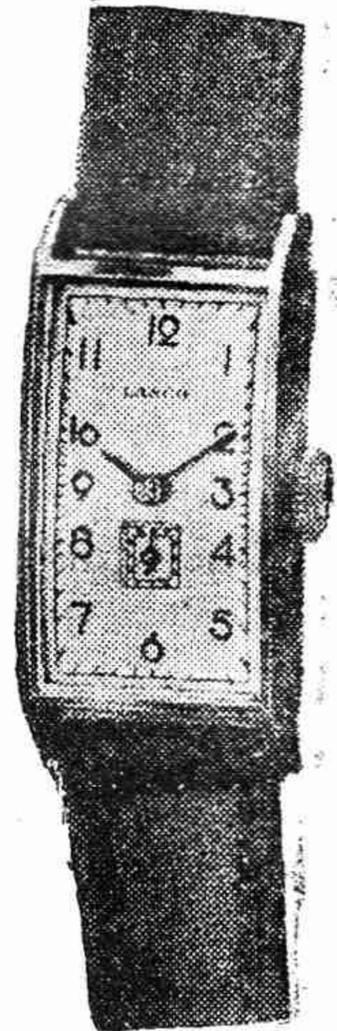
Guaranteed for
10 years

Nickel 10½ Flat 5 Jewels Red
Centre Second for Sportsmen
and Medical Practitioners

Rs. 40

Guaranteed for 2 years

R. G. 7¾ Curvex
and Rectangular
15 Jewels **Rs. 75**
for Gents.

Guaranteed for 10 yrs.

All orders to accompany with 25% of value as advance.

RIZVON & BROS.,—217, China Bazar, G. T., Madras.

మొద్దబాయి

(5 దో క్లాసు)

పుష్కరం

(1937 — 1948)

బాలా!

ఈ మొద్దబాయిని చూచావా ఎలాగ నవ్వుతున్నాడో! ఇతడే రేడియో మొద్దబాయి. ఆ నవ్వే సిగ్గులేని నవ్వు. అలా సిగ్గులేని నవ్వు ఎందుకు నవ్వుతున్నాడో తెలుసా?

మొద్దబాయి పరీక్షఫలితాలు మొన్ననే తెలిశాయి. 5 దో క్లాసులో 1936 సం॥లో ప్రవేశించి, ప్రతీయేడూ ఫెయిలవుతూ ఈ ఏడు కూడా ఫెయిలయాడు! అంటే 12 సం॥లు ఒకే క్లాసులో ఓపికతో చదివి పట్టుదలతో ఫెయిలవుతూవచ్చాడు. ఇటువంటి ఘన కార్యం ఇంకెవ్వరూ చేయ లేదు. అంచేత మొద్దబాయి అపజయ పుష్కర మహోత్సవం ఈమధ్యనే రేడియో ఆటవిడుపు ప్రోగ్రాములో జరిపారు. నువ్వు వినేవుంటావు.

ఇదుగో మొద్దబాయి చిల్లుకానీమీద రాసినపాట :
అమ్మనాకు చిల్లుకాని ఒక్కటి నాకియ్యవే
చిల్లుకాని చేతబట్టి చకచకా నడుస్తాను
ఛాక్ లేటు కొనుక్కొని గుప్చప్పని తింటాన్
రెండుకాను లిస్తేను బండిచేసుకుంటానే
బండిమీద గణగణమని బడికిపోయి వత్తానె
జీడివప్పు కొంటా - కొమ్ముశనగలు కొంటా
అన్నికొని ఒక్కడనే - అట్టే నేను తింటా ||అమ్మ||

“మై హెడ్”

(M Y H E A D)

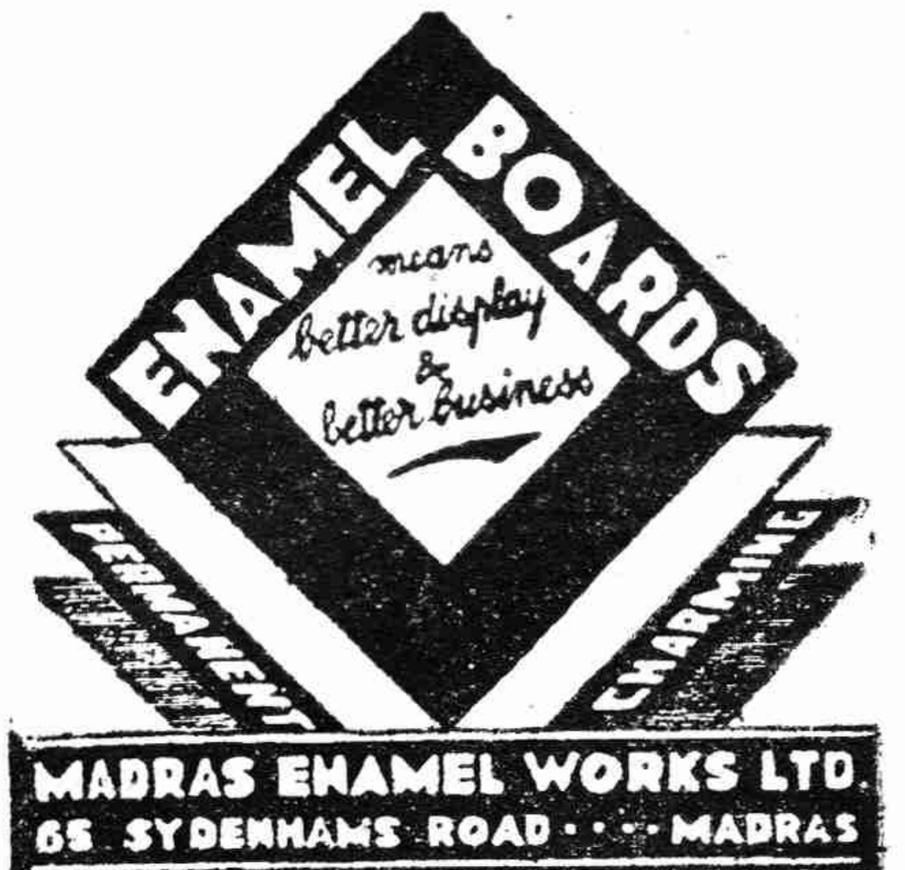
రచన : పాలంకి వెంకటేశ్వర్లు
(పి. ఆర్. కాలేజి, కాకినాడ.)

ఒక ఊళ్ళో ఒక అబ్బాయి ఉండేవాడు. ఆ అబ్బాయికి ఒక వాడు పెనేటు మాస్టారు పాఠము చెబుతూ “మై హెడ్ అంటే నా తలకాయి” అని చెప్పేరు.

పెనేటు పూర్తి అయిన తరువాత ఆ అబ్బాయి ఇంట్లో “మై హెడ్ — మేష్టారి తలకాయి మై హెడ్ — మేష్టారి తలకాయి” అంటూ చదవడం మొదలు పెట్టాడు. అప్పుడు వాళ్ళనాన్న గారు వచ్చి “మై హెడ్ అంటే నా తలకాయిరా” అని చెప్పేరు. అప్పుడు ఆ అబ్బాయి “మై హెడ్ — నాన్న తలకాయి” అంటూ చదవడం ప్రారంభించేడు. అప్పుడు ఆతని అన్న వచ్చి “మై హెడ్ అంటే నాన్న తలకాదురా! నా తలకాయి” అని చెప్పేడు. అప్పుడు ఆతడు “మై హెడ్ — అన్న తలకాయి” అంటూ చదవడం ప్రారంభించేడు. ఆసమయ

మున ఆతని బావ వచ్చి “మై హెడ్ అంటే అన్న తలకాయి కాదోయీ! నా తలకాయి” అని చెప్పేడు. అప్పుడు కూడ ఆ అబ్బాయి “మై హెడ్ — బావ తలకాయి” అంటూ చదవడం ప్రారంభించేడు.

వాళ్ళందరికీ కోపము వచ్చి, ఆ అబ్బాయిని తన్నుటకు సిద్ధమయ్యేరు. ఇంతలో ఆతని తల్లి వచ్చి సంగతి కనుక్కుంది. “మై హెడ్ అంటే నీ తలకాయిరా! అబ్బాయి!” అని తలపట్టుకొని చూపించింది. అప్పుడతనికి మై హెడ్ అంటే బోధపడింది. అందఱూ నవ్వుకున్నారు.

ఎన్నిరోజులు?

ఏయే నెలకు
 ఎన్ని రోజులో
 ఎరుగుదువా?
 జనవరి మార్చి

మే జూలైలు
 ఆగస్టు క్టోబరును

డిసెంబరు
 నెలలకు ముప్పయి
 యొక్కొక రోజులు.
 ఏప్రిల్ జూనూ

సెప్టెంబరు మరి
 నవంబరునకు
 ముప్పయి వంతున

జరుగుచు నుండు
 ఫిబ్రవరునకు

ఇరువే ఎనిమిది

లోపియరులో
 ఇరువే లోమిది.

రచన : పోలాకి శ్రీనివాసరావు
 (బూరవల్లి)

అ

అ

అ

అ

అ

అ

అ

అ

అ

అ

అ

అ

పిల్లి-కోతి (కథ)

ఒక పిల్లి ఒక చెట్టుమీద ఒక కోతిని చూసింది. చూసి దానితో జట్టు కట్టుకుందామని దానిదగ్గరకు పోయింది.

కాని కోతి అందికదా “నేను శాఖాహారిని. అంటే పండ్లూ కాయలూ దుంపలూ తినేదాన్ని. నీవు మాంసాహారివి. రాకాసి వంటి నీకూ, ముసీశ్వరుడు వంటి నాకూ ఎలా జతపడుతుంది?”

అందుకు పిల్లి “నేనేదితిన్నా నీ వలే అడవిజంతువును కాను. మనుష్యులతో నాకూ నాతో మనుష్యులకూ దగ్గిర సంబంధం ఉంది....” అని ఇంకేదో చెప్ప బోతూఉండగా కోతి “నీకేసంబంధమూలేదు. నాకే ఉంది. నేనసలు ఆకారంలోనే మనుష్యుని పోలియున్నాను. మా అందాన్ని చూసి మనుష్యులు మమ్మల్ని మచ్చికచేసి సర్కసు కంపెనీల్లో ఆట సానుల్నిగా చేస్తారు. పిల్లిని తలపనైనా తలపరు.”

పిల్లి:-కోతి బావా! నేను నీతో జట్టికోసంరాలేదు. జట్టుకోసం ఒచ్చేను. జట్టు కుదరదంటే పోతాను.

కోతి:-అయ్యో పోవద్దు. ఏదో మాటవరుసకి అన్న మాట లకు ఉడుక్కుంటావాబావా? మనం గట్టి జట్టే కట్టుకోవాలి. తోకలు రెండూ గట్టిగా ముడిపెట్టుకుంటే మన జట్టు గట్టి పడుతుంది.

అవి రెండూ సరే అంటూ తోకలు గట్టిగా ముడి పెట్టు కున్నాయ్. అప్పుడు పిల్లి “నేను చక్కగా పాడగలను. నువ్వు నాట్యంచేస్తావా?” అంది కోతితో. కోతి, పిల్లిని పాడమంది. పిల్లిపాడు తూండగా అది నాట్యంచేస్తోంది.

ఇంతలో పిల్లికి ఒక చిట్టెలుక కనుపించగా అది చటాలున పరు గెత్తింది. పిల్లితోకకి కోతితోకకి లంకెగనుక కోతికూడా కింద

దొర్లుకుంటూ వెళ్లింది. పాపం, కోతి ముక్కు మొహమూ గీసుకు పోయినై. అది కి చ కి చ మని గోలచేస్తూ పిల్లి చెవిని కరవబోయింది.

కోతికి కోపంవచ్చింది. పిల్లితో “నీ జట్టు విప్పేస్తా” నంది.

“అది నా తప్పుగాదు, దొర కుండా పారిపోయిన చిట్టెలు కదేతప్పు” అంది పిల్లి. ఎలాగైనా

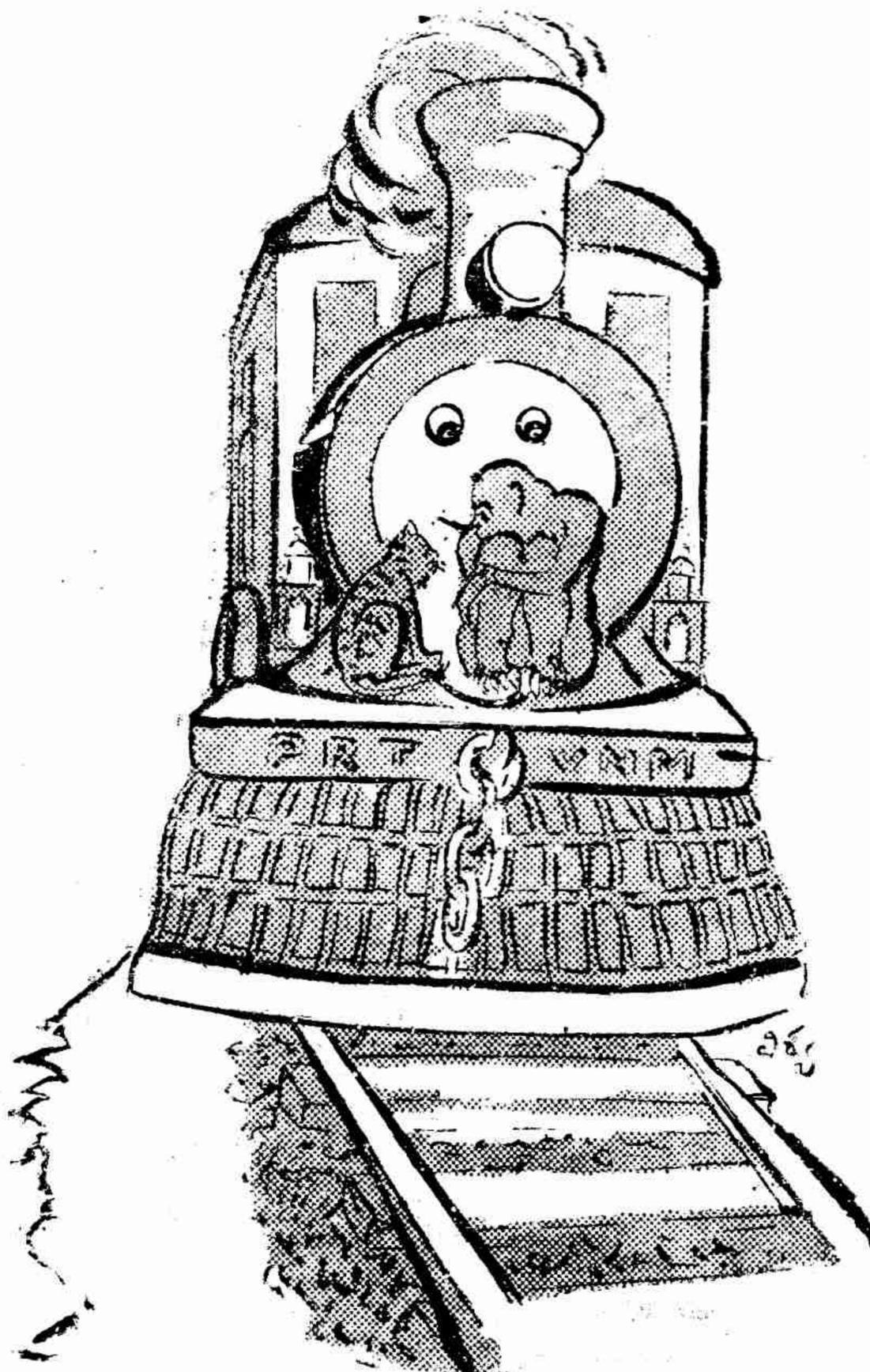
జట్టు విప్పేసుకోవాలంది కోతి.

పిల్లి:—“అయితే మనం ఈ రైలు రోడ్డు వెంబడే వెళ్దాంపద”

కోతి:—“ఎందుకు?”

పిల్లి:—“ఈ రెండు పట్టాలు ఎక్కడ కలుసుకుంటాయో చూసి అక్కడ మనం మన జట్టు విప్పేసుకుందాం.”

కోతి:—“సరే పద.”

అవి అట్లు సోతూ వుండగా వెనుకనుండి రైలింజను ఒస్తూ వుంది. కోతీ, పిల్లి ఆ రైలింజనును బ్రతిమాలి దానిమీద కెక్కేయ్. రైలు పట్టాలు రెండూ కలుసుకున్నచోట అవి జట్టిప్పుకుంటాయిట. అవి జట్టు విప్పుడు విప్పుకుంటాయో నీకు తెలుసా బాలా?

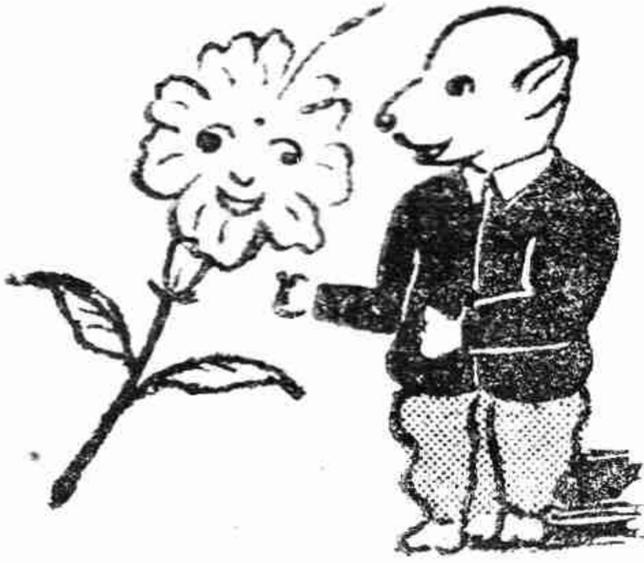
రచన :

నాగవోలు వెంకట

అస్పారావు.

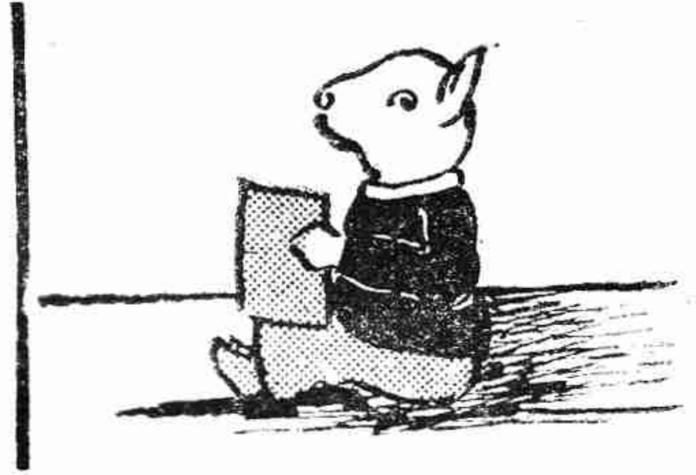
బడాయి బావ!

రచన: మానేపల్లి సంగమేశ్వరకవి
(మచిలీపట్టణం)

మాచక్కనైన! అక్కా
మందారు పూల: మొక్కా
మాబావా బోసినోటితొ
మాటాలాడే వరడునక్క!

ఎక్కాలు చదవమంటే
వెక్కి వెక్కి ఏడ్చునమ్మా!
ముక్కు మొగమూ వక్క! పొడుగే.
మూడు మొగముల చక్కనయ్యా!

చలిమిడంటే ఎంత ఇష్టమొ
అలుగుతాడే కన్నబాబూ!
పలుగుగాళ్లలాటి పళ్లు
పప్పుదాక వంటినోరు!

గూడకట్టు కట్టుకోని
కులికిసైకిల్ ఎక్కబోతే
కోడమాడా బెదరితన్ని
వేడకడ్డిపై పడగద్రోసే!

పెంచి పెంచీ తలకుక్రాపూ
పంచపాళీ దించినాడే
పంచపాళీ దించిగొప్ప
చెంచునాయకుడాయనే!

బావ అదృష్టం

చింకి గొంగళున్ని కట్టేటి బావకు
పట్టూ పీతాంబరము లమిరేనే
అక్కయ్య పుణ్యాన కలిగేనే
మిక్కిలి సౌభాగ్య మందేనే
మీనాక్షితో పొందు కలిగేనే ||చి||

కుండ మూకుట్లూ భోంచేసే బావకు
వెండి కంచంగిన్నె లమిరేనే
మన అక్కయ్య పుణ్యాన కలిగేనే
మిక్కిలి సౌభాగ్య మందేనే
మీనాక్షితో పొందు కలిగేనే ||చి||

కుక్కి మంచంమీద కూలేటి
బావకు

పట్టిమంచం పరుపు లమిరేనే
అక్కయ్య పుణ్యాన కలిగేనే
మిక్కిలి సౌభాగ్య మందేనే
మీనాక్షితో పొందు కలిగేనే ||చి||

రచన: కొల్లూరి లక్ష్మీరంగనాయకి
(క్షీప్తికేసు)

పొట్టిబావ

బావగానూ! వచ్చారా!
బడాయిచేసుకు వచ్చారా!
సూటు ఖాటులూ వేశారా?
నీటు గోటుతో వచ్చారా?
పట్నంనుంచీ వచ్చారా?
పరీక్ష ఫేలై పోయారా!
కాళ్లకు నీళ్లూ కావాలా!
కాఫీ టిఫిను తేవాలా?
విరిగిన కుర్చీ వేయాలా?
చెరిగిన క్రాఫూ దిద్దాలా?
అక్కను రమ్మని పిలవాలా?
హారతి పల్లెం పట్టాలా?

రచన: "చిట్టి బావ" సోదరులు
(ఖర్గపురం)

అమెరికాలో, బడులలో పిల్లలచేత నడవబడుచున్న వత్రి
కలు సుమారు 30,000 వున్నవట. అందులో కొన్ని దిన
వత్రికలు, కొన్ని వారవత్రికలు, పక్షవత్రికలు, మాసవత్రి
కలు కూడా వున్నాయి.

—యూ. ఇ. స్విస్.

నైజాం నైజం కథ

రచన : జలగం రామారావు (కేసరాపల్లి)

అనగా అనగా ఒక ఆంధ్ర బాల. ఆ బాల ఒకనాడు వీడుస్తోంది.

బాలా! బాలా! ఎందు కేడుస్తున్నావు?

మా పంతులుగారు కొట్టారు.

పంతులుగారూ! పంతులు గారూ! ఎందుకు కొట్టారు?

బాలకి పాతాలు రాలేదు.

పాతాలూ! పాతాలూ! బాలకి ఎందుకు రాలేదు?

చదువుతే కదా వస్తాయి.

బాలా! బాలా! ఎందుకు చదవలేదు?

లైటులేకపోతే ఎలాగచదివేది?

లైటూ! లైటూ! ఎందుకు వెలగలేదు?

కరెంటు లేదు.

కరెంటూ! కరెంటూ! నువ్వెందుకు రాలేదు?

ఎంత్రాలు తిరగలేదు.

ఎంత్రాలూ! ఎంత్రాలూ! ఎందుకు తిరగలేదు?

బొగ్గు సప్లయి లేదు.

బొగ్గూ! బొగ్గూ! ఎందుకు రాలేదు?

సింగరేణి గనుల్ని వెళ్లి అడుగు.

గనులూ! గనులూ! బొగ్గు ఎందుకు పంపలేదు?

వెళ్లి నైజాని అడుగు.

నైజాం! నైజాం! బొగ్గు ఎందుకు పంపలేదు.

అడి నా నైజం! నా ఇష్టం!

రచన : ఎ. అమ్మజి (విజయనగరం)

రచన : నూరంపూడి భాస్కరరావు ఎం. ఏ.

ఎక్కడో దూరాన, నీలాకాశపు
 తీరాన ఒక కొండ ఉంది. ఆ
 కొండచుట్టూ ఆకు పచ్చని
 మైదానం ఉంది. మైదానం వెనక
 ఒక దట్టమైన అడవి ఉంది. ఆ
 అడవి కొనని ఒక యేరుంది. ఆ
 యేటి ఒడ్డున ఒక ఊరుంది. ఆ
 ఊరులో పది పూరి కొంపలూ
 పాతీకమంది గొల్లకాపులూ
 ఉన్నారు. సుబ్బన్నకి యాభై
 గొట్టలూ ఒక కూతురూ
 ఉన్నారు. కూతురు 12 ఏండ్లు.
 పేరు గోమతి.

గోమతి రోజూ ఉదయాన్నే
 లేచి చల్లి కుడిచేది. గ బ గ బా
 గొట్టల పాకలోకి పోయేది.
 గొట్టలని విప్పేది. వాళ్ల బావ
 రత్తయ్య పాలుపితికిన తరువాత
 గొర్రెపిల్లలని విప్పే యడం వల్ల

అప్పటికి అవి పాలు కుడుచు
 కుంటూ ఉండేవి. ఒక్కొక్క
 గొట్టెపిల్లనీ పేరుపెట్టి పిలుచు
 కుంటూ, గొట్టెలన్నిటినీ విప్పా
 కొని తోలుకుంటూ పోయేది.

గోమతికి ఆటలూ పాటలూ
 చాలా ఇష్టం. ఆడుకుంటూ పాడు
 కుంటూ గోమతి ముందు నడు
 స్తుంటే గొట్టెలన్నీ పరుగులెత్తు
 కుంటూ ఆమె వెనకాలే వచ్చేవి.
 గోమతి పాట పాడుతూంటే
 మామిడికొమ్మలు తలలూగించేవి.
 గోమతి పాడుతూ ఉంటే యెట్టటి
 సూర్యుడు మరింత యెట్టగా
 అయేవాడు. నేలమీద పచ్చిక
 అంగుళమెత్తు యెక్కువ పెరిగేది.
 మైదానం మధ్యనున్న కొండ
 నున్నగా అయిపోయేది. చుట్టూ
 ఉన్న చెట్లు దట్టంగా ఉన్నా

ఆమెకి కొంచమైనా భయంవేసేది కాదు. ఆమెకి ఒంటరిగా మారంగా పోవడం ఇష్టం.

ప్రతి రోజూ ఉదయాన్నే ఆమె కొండ సమీపానికి చేరేది. ప్రతి రోజూ వచ్చేటప్పుడు పోయేటప్పుడు గూడా ఏదో ఒక పాట పాడుతూనే ఉండేది. అందుచేత ఆమె కొండ చుట్టు ప్రక్కల ఎక్కడెక్కడ ఏమేమి ఉందో అంతా యెరుగును.

ఒక రోజున గోమతి, ఆ యేటి ఒడ్డునుంచి ఆ చెట్ల మధ్యనుంచి గొట్టెల నిత్రోలు కుంటూ పోతోంది. ఆమె ఒక పాట పాడుతోంది.

చల్లగ గాలులు వీచినవి
తెల్లగ మల్లెలు పూచినవి
మెల్లగ పక్షులు కూసినవి
అల్లదె సూర్యుడు ఉదయించె ||
పచ్చిక గొట్టెలకై మొలచె
పంటలు జనములకై పండె
దేవుడు స్వర్గములోనుండె
దేశము సౌఖ్యముతోనిండె ||

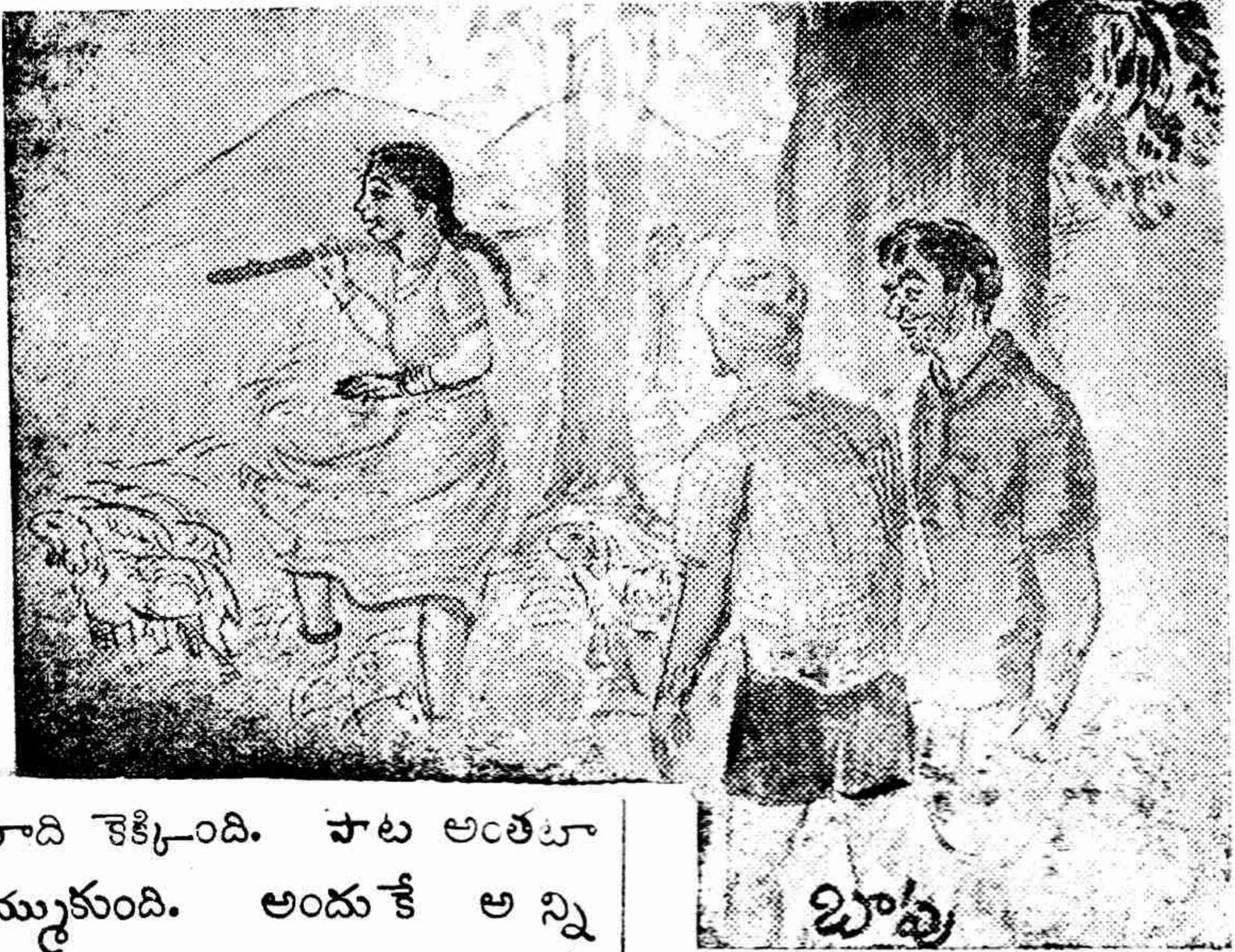
ఆ అమ్మాయి పాడడం మూలాన ఈ పాట ఎంతో బాగుంది. ఆకాశంమీద యెగు

రుతూపోయే గంధర్వకన్య యెవరో పాడుతోందా అనిపిస్తుంది ఆమె పాట గాలిలో అంత హాయిగా పొంగుతూంటే!

ఆ రోజు చాలా ముఖ్యమైన రోజు. ఎందుచేతనంటే చెట్లు పట్టలూ ఉండే ఆ అడివి మాయుకి, ఆ కొండ వెనకకి ఆ వేళ యెవరో ఇద్దరు మనుషులొచ్చారు. వాళ్లు దొంగల్లాగా ఉన్నారు. వాళ్లు దొంగలే!

వాళ్లకి గోమతి పాట విని పించింది. ఎవరో గంధర్వకన్యయే కాబోలనుకున్నారు. లేక పోతే కొండ అంతనున్నపడదు, సూర్యుడంత యెఱుపడడు. పచ్చిక అంత ఒత్తుగా పెరగదు. వాళ్ల మనస్సులు అంతగా తబ్బిబ్బుగావు.

వాళ్లు లేచారు. గంధర్వకన్య కళ్లకి కనబడదనుకున్నారు. అయినా ఆకాశంవంక చూచారు. కాని పాట ఆకాశంలోనించి వినబడడంలేదు. ఎక్కడో దూరాన నీలాకాశపు తీరాన వినిపిస్తుంది. ఊరిలో బయలు దేరింది. ఏటి ప్రక్కనించీ సాగింది. దట్టమైన చెట్లలో చొచ్చుకొంది. మైదానంలో నిండింది. కొండ శిఖరం

బొమ్మ

మీది కెక్కింది. పాట అంతటా కమ్ముకుంది. అందుకే అన్ని దిక్కులూ వెతికారు వాళ్లు. అయినా గంధర్వ కన్య కనబడలేదు వాళ్లకి.

వాళ్లకి చాలా ఆనందం కలిగింది. అలాటి ఆనందం యెప్పుడూ యెరగరు. వాళ్లు దొంగిలించిన వెయ్యి గూపాయల కన్న ఈ ఆనందమే యెంతో బాగుంది. అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయారు.

పాట అంత కంతకు దట్టమైంది. పాట అంత కంతకు దగ్గరైంది. మెల్లిగా చల్లగా చెట్ల మధ్యనుంచీ ఒక అమ్మాయి కనబడింది. వెనక గొర్రెలు ఒక

దాన్నొకటి సంతోషంగా బలంగా ఒత్తుకుంటూ, గెంతుకుంటూ వస్తున్నాయి. ఆమె పాట గాలిలాగా గాలిలో అలుముకుంటే, ఆ కెరటాలలో పక్షులు ఉయ్యాల లూగుతున్నాయి.

కొండ మీదనుంచి దూకుతూన్న సెలయేరులా ఆమె పేద వుల సందునుంచి పాటవినిపిస్తోంది. గుడిలో గంటలా ఆ అమ్మాయి కంతం మోగుతోంది.

దొంగ లెందుకో కలవర పడ్డారు. దొంగ లెందుకో గబ గబా ముందుకి నడచారు.

డబ్బులుజారి పడిన చప్పుడు వారి
చెవులకి వినిపించలేదు. వాళ్ళకి
కొంచెం భయంవేసింది. వాళ్ళకి
దొంగతనం జ్ఞాపకం వచ్చింది.
అంతకు ముందు వాళ్ళ కడుపులో
కదిలిన ఆకలి జ్ఞాపకం వచ్చింది.
ఎదురుకుండా మామిడిచెట్టు కని
పించాయి. పళ్లు కోసుకుని తిని
ఏటి జలం తాగితే ఆకలి తీరు
తుందని తెలిసింది. వాళ్ళిద్దరూ
ఒకరి ముఖం ఒకరు చూచు
కున్నారు. వాళ్లు మళ్ళీ కొంచెం
దూరం నడిచారు. మళ్ళీ ఆకలి
జ్ఞాపకం వచ్చింది. దొంగతనం
జ్ఞాపకం వచ్చింది. రాజభటులు
తమని వెతుకుతున్నారని, దొరి

కితే ప్రాణాలు తీసేస్తారని జ్ఞాపకం
వచ్చింది. వాళ్ళకి భయం వేసింది.
ఒకళ్ళ కేసి ఒకళ్లు చూసుకున్నారు.
మళ్ళీ నాలుగడుగులు ముందుకు
వేశారు. ఆ అమ్మాయి పరుగెత్తు
తోంది. పాడుతోంది. హాయిగా
ఉంది. ఆ అమ్మాయికి భయం
లేదు. ఆకలిలేదు. ఆ అమ్మాయి
దొంగతనం చేయలేదు. ఆ
అమ్మాయిని చూస్తే వాళ్ళకి
అసూయకలిగింది. రెండు గొట్టె
లని మేపుకుంటే దొంగతనం
చెయ్యక్కర్లేదు కదా! అని
తట్టింది. వాళ్లు ఆలోచించారు.
తాముకూడా గోమతిలాగే ఆనం
దంగా ఉండాలని కోరుకున్నారు.

రచన : ఎ. అమ్మజీ (విజయనగరం)

భయం! భయం!! అంటే ఏమిటి?

రచన :

జె. కె. టి. స్వామి (గుత్తి)

ఖాలా!

ప్రలి, సింహం, ఏనుగు, పాము, తేలు, మొదలయిన వాట్లను చూస్తే, నీవు జంకుదువు కదూ? ఎందుకు జంకాలి? వాటివల్ల నీకు ఏమి అపాయము కలుగుతుందోనని కదూ? సరే కాని ఎప్పుడయినా కుక్క గట్టిగా మొరిగినా, వరాలప్పుడు ఉరుము శబ్దము విన్నా నీవు ఉలిక్కి పడుదువు కదూ? ఇలాంటి జంకుకే భయం అంటారు.

ఈ 'భయం' అన్నది ఏమిటి? ఎలావుంటుంది? ఎక్కడ పుడుతుంది? మనం ఎందుకు భయపడుతాం? నీలాగే అందరూ భయపడవలసిందేనా? అని ఎప్పు

డయినా యోచించావా? లేదనుకుంటా. దీన్ని గుఱించి నీవు ముఖ్యంగా తెలుసుకోవడమే కాకుండా నీతోకూడా ఆడి పాడి, చదువుకునే బాలలందరికీ తప్పక చెప్పాలి.

మనం చూడలేని వస్తువుల్లో 'భయం' అనేది ఒకటి. దీన్ని తాకలేం. పట్టుకోలేం. కేవలం మనం దీన్ని అనుభవించగలం. ఇది మనలోనే పుడుతుంది. దీనిలాగే మనలోనే పుట్టి, మనం అనుభవించేవి సంతోషము, దుఃఖము, ఆశ్చర్యము మొదలయినవి మరికొన్ని. ఇది మనలో ఎలా పుడుతుందంటావా?

నీవు చిన్న శిశువుగా వున్న

ప్పుడు, అమ్మ, నాన్న, చెప్పినట్టు వినక నీవు మా రాము చేస్తే, అదుగో బూచా డొచ్చాడు! ఇదో దొంగా డొచ్చాడని అంటూ నిన్ను భయపెట్టి, నిద్రపోనిచ్చి తమ పనులు చూచుకుంటారు. నీవు కాస్తా పెరిగి పెద్ద అయి స్వతంత్రంగా తిరగడానికి ప్రారంభించినప్పుడు, నీవు అలా యిష్టానుసారంగా తరక్కుండా చెయ్యాలని, అక్కడ పులుందని, పాముందని, అవి పట్టుకు చంపుతాయని భయపెట్టి నిన్ను పోనివ్వకుండా చేస్తారు. ఇలాగే ఎండకు, చలికి, బయటికి పోవద్దని, వెళ్ళితే జబ్బులొస్తాయని భయపెడుతారు. ఇలా చేయటం

చేత చిన్న పుట్టిలోనే నీలో ఉన్నటువంటి, స్వాతంత్ర శక్తి నిర్భయత్వం నశించి నీవు పిటికి పంపవగుటకు అవకాశము ఏర్పడింది. అంచేతనే రాత్రిళ్ళు చీకటిలో వెళ్ళాలంటే భయం. బాగా గడ్డం పెరిగిన మనిషినిచూచినా భయం. కడకు అస్తమానం మన యింట్లో తిరిగే కుక్క, పిల్లిని చూస్తే భయం. మనం పెద్దవాళ్ళ మయినా యీ భయం మనని వదల్దు.

పూర్వం శకుంతల కుమారుడు భరతుడు (తరువాత గొప్ప రాజు) అడవుల్లో ఆడుకొనే టప్పుడు వాడికి మిత్రులు, శత్రులు అంతా అడవిమృగాలేనట. కొంచ మయినా 'భయం' లేకుండా వాటితో ఆడుకుంటూ, కుస్తీలు పడుతూ, వాటి నోళ్ళను చీల్చి పళ్ళు లెళ్ళి పెట్టేవాడట! భయమంటే ఏమిటో తెలియదు! అరునుని కుమారుడు అభిమన్యుడు కుతూడయినా నిర్భయంగా ఒక్కడే గొప్పవీరులతో యుద్ధం చేశాడట. అభిమన్యుని దెబ్బకు కౌరవ వీరులు హడలిపోయారు.. చూశారా, అభి

మన్యునికి యుద్ధమంటే ఎంత నిర్భయమో!

లవకుశులు, శ్రీరాముడు విడిచిన అశ్వమేధయాగపు గుఱ్ఱాన్ని ఆపి, తమ పిన తండ్రి అయిన భరతునితో యుద్ధం చేశారు.

మహారాష్ట్రవీరుడు శివాజీ తన బాల్యంలో తన గురువుకోసం పులి పాలు పితికి తెచ్చాడట. పులిని చూస్తేనే భయమవుతుందే పులిపాలు ఎలా తెచ్చాడో! వీరంతా నీలాంటి బాలలే అయినా నిర్భయులు కావటంచేత గొప్పకార్యములు చేయగలిగారు.

మన దేశానికు త్తరాన హిమాలయా పర్వతాలున్నాయని అవి చాలా ఎత్తయినవని, వాటిమీద ఎప్పుడూ మంచుగడ్డకటి ఉంటుందని, ఆ కొండ చివరిదాకా ఎవరు ఎన్ని సార్లు ప్రయత్నించినా ఎక్కలేక చాలామంది చనిపోయారని నీవు వంతులుగారు చెప్పగా బల్లో వినివుంటావుకదా? అంత మాత్రంచేత ఇతరులు భయపడి మరల ఎక్కడానికి ప్రయత్నించడం మానుకున్నారా? లేదు. ఈ నాడుకూడా ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నారు.

విమానం కనిపెట్టే టప్పుడు, ఆకాశంలోనుంచి ఎంతమంది క్రింద బడి చచ్చారో! ఎన్ని విమానాలు కూలిపోయినాయో! కాని, విమానాల్లో ప్రయాణాలు మానుకున్నారా? విమానాలు రోజూ ఆకాశంలో ఎగురుతూనే ఉన్నాయి. యుద్ధాల్లో విమానాలు విరివిగా ఉపయోగించారు. వేలకొద్దిజనం యుద్ధాల్లో చనిపోతున్నారు. పీనుగులు కుప్పతిప్పలుగా పడిఉంటాయి. కాని, సిపాయిలు వాటినిచూచి భయపడి యుద్ధం మానుతున్నారా? లేదు కదా!

‘భయం’ అన్నది చిన్నప్పటి

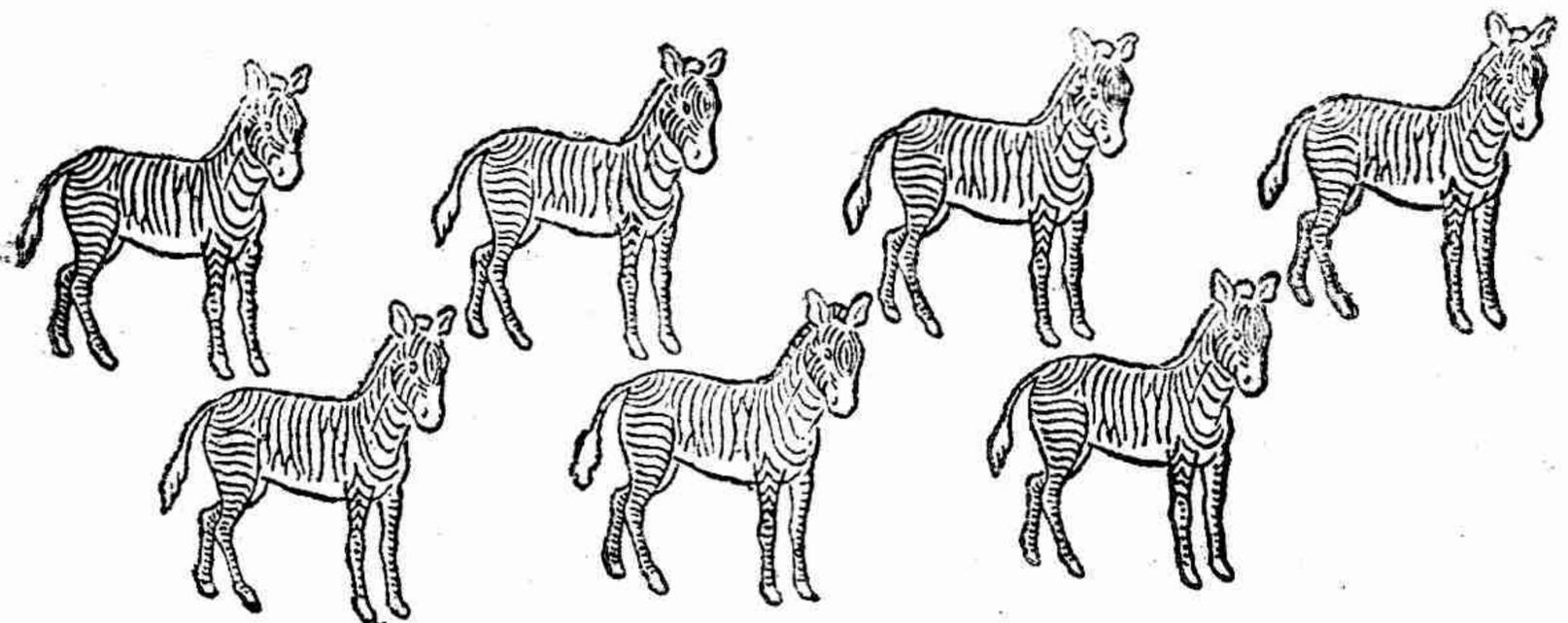
నుంచి అలవడిన గుణం అని తెలుసుకొన్నావుకదా? మనలో యీ భయం తొలగిపోవాలంటే ముఖ్యంగా తల్లి తండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు తగిన శ్రద్ధ తీసుకోవాలి. వీరి శ్రద్ధ వల్లనే బాలలు పెరిగి పెద్దలై, పిరులై రాజ్యాలు వాలించారు. భయమన్నది నీలో ఉన్నట్లయితే చిన్న గడ్డిపోచకుకూడా నీవు భయపడు

దువు. లేకపోతే పులివైనా ఎదిరించగలవు. నీ మనస్సులోనుంచి భయాన్ని పారదోలు. నిన్ను యీ ప్రపంచంలో ఏది కూడా భయపెట్టగలది ఉండదు.

బాల్యంనుంచి నీవు నిర్భయ గుణాలు అలవరచుకొని నేర్చుకొనకపోతే నీవు పెరిగి పెద్దవై ఆనందించగల నీ దేశ స్వాతంత్ర్యము నీకు దక్కదు సుమా!

జీ బ్రా (చారల గుర్రాలు)

మమ్మల్ని “జీబ్రా” లంటారు. మీరు మమ్మల్ని “చారల గుర్రాలు” అని పిలవవచ్చును. ఎందుకంటే మా బంటిమీద చారలు వుంటాయి. మేము గుర్రం జాతికి, గాడిదజాతికి చెందుతాము. మేము సాధారణంగా అడవుల్లో గుంపులు గుంపులుగా తిరుగుతాము.

మేము ఆరుగురము ఒక జట్టు. కాని మా జట్టుకి చెందని ఇంకొక జీబ్రా మాలోకలిసిపోయింది! ఏదీ ఆ జీబ్రాని మీరు పోల్చుకొని దానిని విడదీయండి చూద్దాం.

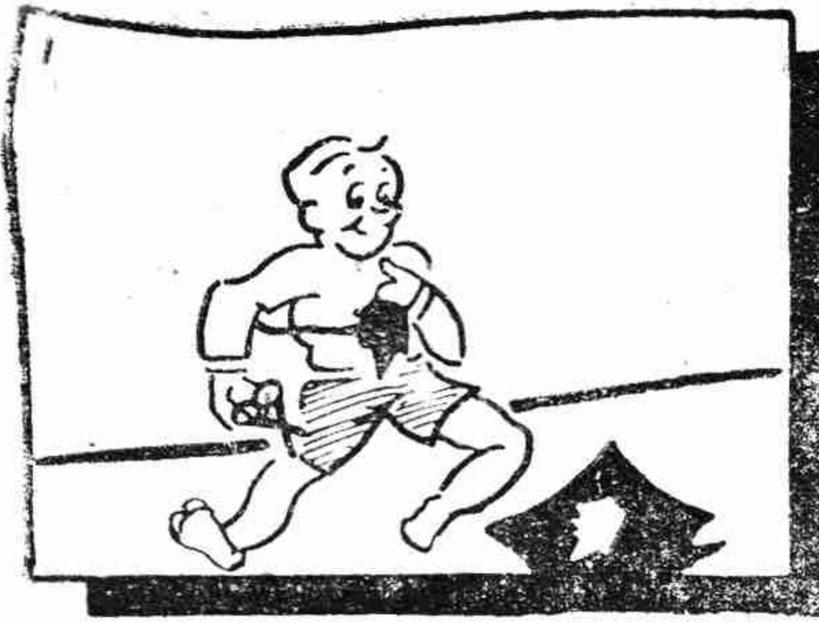
మాటలు నేరుకొ

బాలా!

ఇదుగో ఈనెల ఇంకొక వరుసమాటలు, మధ్యన “రు” వచ్చేవి ఇచ్చాను. మాటల అర్థాలు వాటివదురుగా వున్నాయి. ఏదీ ఆమాటలు పూర్తిచెయ్యి చూద్దాం.

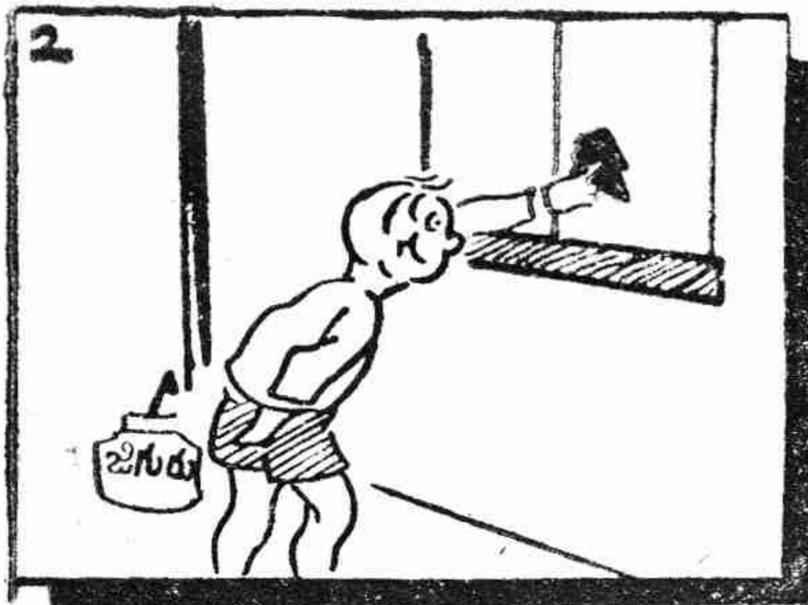
- 1 — రు — : మేఘాల్లోవుండే జిగిల్ దీపం
- 2 — రు — : పాలు తోడుపెడితే ఇదిఅవుతుంది
- 3 — రు — : రహస్య ప్రదేశం
- 4 — రు — : దీనిపై కూర్చుంటాం.
- 5 — రు — : ఇదిపెట్టితే బంగారం తళతళలాడుతుంది.
- 6 — రు — : దీనిపై వదుకుంటాం
- 7 — రు — : గెంతు
- 8 — రు — : మనము పల్లతో యీపనిచేస్తాము
- 9 — రు — : సబ్బురాసుకుంటే ఇదివస్తుంది.
- 10 — రు — : ఇదివస్తే వర్తకులకు నష్టం.
- 11 — రు — : యుద్ధంలో జయంపొందేవాడు
- 12 — రు — : ఇతరులు
- 13 — రు — : మనిషి
- 14 — రు — : దేశంలో ఇదివుండకూడదు
- 15 — రు — : విద్యచెప్పువాడు
- 16 — రు — : పంటలకు ఉపయోగిస్తారు.
- 17 — రు — : ఇందులో నీళ్లువుంటాయి.
- 18 — రు — : కనికరము.

కూర్పు: దూర్వానుల వెంకటరత్నం (వికాఖపట్టణం)

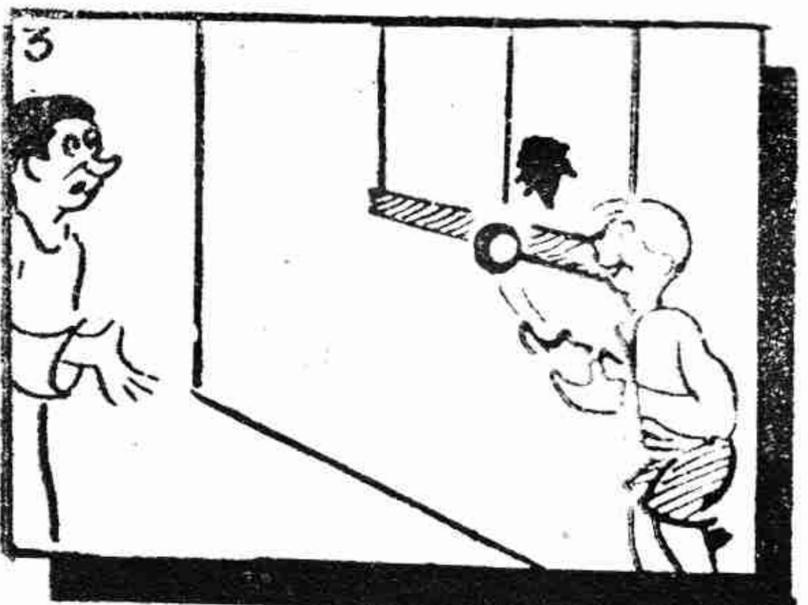

పొట్టివాడికి పుట్టెడు

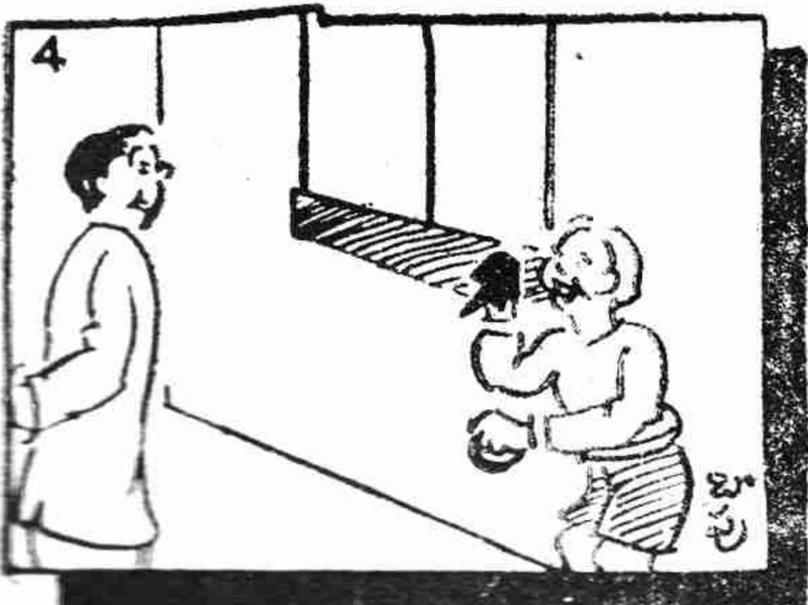
బుద్ధులు

పొట్టివాడికి పుట్టెడు బుద్ధులు. ఇదుగో చూడు ఈ పొట్టివాడు కుడిచేత్తో కత్తిర పట్టుకొన్నాడు. నల్లటి కాగితం తెచ్చాడు. ఆ కాగితంలోనుంచి వంకరటింకరగా ఒక కాగితం ముక్క కత్తిరించాడు. తరువాత జిగురు సీసా తెచ్చి ఆ కాగితం ముక్కకి జిగురు రాశాడు. కిటికీ అద్దానికి ఆ నల్లటి కాగితం ముక్కని అంటించాడు. ఏమీ ఎరగనట్టు మన పొట్టివాడు ఆ కిటికీ దగ్గరే నిలుచొని రబ్బరు బంతి ఆడుతున్నాడు.

ఇంతలో నాన్న వచ్చాడు. కిటికీ అద్దం వేపు చూచాడు. తెల్లటి అద్దం మధ్య నల్లగా వుండడం చూచాడు! "అయ్యో! అద్దం ముక్క విరిచేశావా!" అని పొట్టివాడిని కోప్పడాడు.

"లేదు నాన్నా! ఇది కాగితం ముక్క. నిన్ను గమ్మత్తు చేయడానికి అలా అంటించాను" అన్నాడు పొట్టివాడు!

పాఠశ్పకథలు

1

ఒంటి కాలివాడు లావంటి తలకాయ
 ఆకులన్ని మేయు మేకకాదు
 రాజుల సభలోన రంజిల్లు చుండును
 దీనిభావమేమి తెనుగుబాల ?

2

నభీజం పూర్ణ వృక్షం
 శాఖా పల్లవ వర్జితం
 పుష్పం నాస్తి ఫలం నాస్తి
 కిం వృక్షం పండితోత్తమా ?

(దీని అర్థం : విత్తనంలేని పూర్తి చెట్టు, కొమ్మలు లేవు, పల
 వలులేవు ; పువ్వులుగాని పండ్లుగాని కాయదు. ఆ వృక్షమేమో
 చెప్పగలవా బాల పండితుడా?)

సంపాదన : బి. సూర్య ప్రకాశరావు (నిడదవోలు)

3

ఉక్క కోర్వలేక చెక్కిల్లు చెమటార
 ముక్కులేనిపండు చెక్కుదీసి
 ముక్క ముక్కకోసి చక్కెర కలబోసి
 ఒక్క పిల్లవాడు మెక్కినాడు ?

సంపాదన : వె. వినత

4

జేబులో తానుంటే ఇంకొకరిని ఉండనీయదు....ఎవరు ?

సంపాదన: టి. ఆర్. జాన్. (సామర్లకోట) జనాబులు ఈసంచికలోనే

కట్టుకథల పుట్ట...

రచన : కర్రా సూర్యనారాయణ శాస్త్రి

“దయ్యాల మఱికింద దొంగలరాజ్యం”

[జరిగిన కథ : కట్టుగాడు తండ్రితో డబ్బులాడి, ఇల్లువదలి పారిపోయాడు. తోవలో ఒక పిసనారిదానిని మోసగించి ధనం సంచులు ఎత్తుకొని పారిపోతాడు. ఆ సంచులు ఒక గాడిదమీద పెట్టితే ఆ గాడిద దొడుతీసి పారిపోయింది. ఆఖరికి కట్టుగాడిచేతిలో ఒక్కరూపాయి మాత్రం మిగిలింది. ఆ రూపాయిలో పిచ్చమ్మ అనే పేదరాసి పెద్దమ్మని మోసగించి మళ్ళీ ధనం మూటలు సంపాదించి పారిపోయాడు. ఇక చదవండి—

సం||]

అనగా అనగా ఓ పెద్ద అడివి ఉంది. అడివి నిండా ఏనుగులూ పెద్ద పులులూ సింహాలూ చాలా ఉన్నాయి. అంతా చీకటి కొట్టుగా ఉంటుంది. పట్ట పగలే అందులోకి ఎవరూ వెళ్లలేరు. అది ఏ మైళ్ల పొడుగుంది. ఆ అడివికి ఈ ప్రక్కా ఆ ప్రక్కా చాలా ఊళ్లున్నాయి. ఈ ప్రక్క ఊళ్లనుంచి ఆ ప్రక్క ఊళ్లకు వెళ్లాలంటే అడివిలోంచే వెళ్లాలి. ఇంకో దారిలేదు. ఆ అడివిలో కూడా ఒక్కటే కాలిదారి ఉంది.

బండ్లు గిండ్లు ఏమీ వెళ్లవు. ఆ దారిలో ఓ చోట దయ్యాల మఱి, అని ఓ పెద్ద మఱి ఉంటుంది. దానిమీద దయ్యాలూ భూతాలూ చాలా ఉన్నాయంటారు. చెట్టుమీద దయ్యాలకే గాని చెట్టుక్రింద దయ్యాలంటి దొంగలుంటారు. ఆ దారిలోంచి ఎవ్వరైనా వస్తూంటే చాలా వాళ్లని చితకొట్టేసి వాళ్లదగ్గరుండే డబ్బు లాగేస్తూండేవాళ్లు దొంగలు. అందుచేత ఎవళ్లకైనా సరే అల్లా వెళ్లటమంటే చాలా భయం. తప్పనిసరి అయిన వాళ్లు మాత్రం జట్టు జట్టులుగా కలిసి వెడుతూంటారు.

ఒక రోజున పగలు తొమ్మిది గంటల వుతుంది. ఎవరైనా వస్తారా వాళ్లదగ్గరున్న డబ్బు దస్కమూ లాగేద్దామా అని కొంతమంది దొంగలు మఱిచెట్టుక్రింద కూర్చున్నారు. ఇద్దరు దొంగలు మఱిచివరి కొమ్మకి ఎక్కి

ఎవరైనా వస్తున్నారేమో అని చూస్తున్నారు. చూస్తూచూస్తూ అందులో ఓ దొంగ “ఒరే! యీరా! ఇయ్యాల మన పున్నెంపు చ్చిందిరా! అదుగో ఆ పాడుగు తాడికాడ చూడ్రా! ఎవరో పల్లకి యెక్కి వొత్తున్నారురా!” అన్నాడు. రెండో వాడు చూసాడు. చంకలెగరేసు కుంటూ ఇద్దరూ గబగబా కోతుల్లాగ దిగొచ్చారు. తిన్నగా దొంగల నాయకుడిదగ్గరకెళ్లి “దొరా! దచ్చినం వేపునుంచి యెవరో సవారీమీద వొత్తుంజారు. యూరో మారాజుల్లాగున్నారు. చంక తాడి దగ్గరకొచ్చేసారు” అన్నాడు. వెంటనే ఆ నాయకుడు పెద్ద సంతోషంతో అందరికీ ఏ వేవో సంజలుచేసాడు. అందరూ తలోచోటా దాంకున్నారు.

ఓం ఓం, ఓం ఓం అంటూ ఆరుగురు బోయీలు పల్లకి మోసుకొస్తున్నారు. చాలా బరువుగా ఉండేమో మధ్య మధ్యన దింపుకుంటున్నారు. దయ్యాల మఱిదగ్గర కొస్తున్నకొద్దీ దొంగల భయం ఎక్కువైతోంది. అయినా బగలేకదా ఆరుగురున్నాంకదా!

అనే ధైర్యంతో వచ్చేస్తున్నారు సరీగా దయ్యాల మఱి క్రింక కొచ్చేసరికి “ఏయ్! ఆగండి!” అని ఉరుముల్లాంటి మాటలు వినిపించాయి. ఆ మాటలు వినే సరికి వాళ్లకి గుండెల్లో రాయిపడిపోయింది. చచ్చారా దేవుడా! అని పల్లకి దింపి పైకి చూసారు.

చూసేసరికి, బొబ్బరంక కేవులో నిద్రగన్నేరి చెట్లమీద పల్లిగిలిస్తూ కూర్చున్న కొండ ముచ్చుల్లాగ నల్లటి మొగాలూ, కోరల్లాంటి పల్లూ, చింతనిప్పుల్లాంటి కల్లూ తోటి ఏనుగుల్లాంటి మనుష్యులు కొంతమంది కనుపించారు. వాళ్లు మనుష్యులో, దయ్యాలలో, పిశాచాలలో, ఏమీ తెలియక ఈ బోయీలందరూ వాళ్లని చూసిన వెంటనే ఒక్క దండం పెట్టి ఒక్కటే పరుగు పెట్టారువేనక్కీ. పల్లకి చెట్టు క్రిందే వదిలేసిపోయారు. అందులో ఎవరున్నారో కాని తలుపులుమాత్రం అల్లాగే మూసి ఉన్నాయి. దొంగలు చెట్టుదిగి పల్లకి దగ్గరికి వచ్చారు. చూస్తే తలుపులు లోపల వేసిఉన్నాయి. “ఏయ్! లోపలవరూ! తలుపు తీయ్!”

అన్నాడొకడు తలుపుని తన్ను తూను. వాడు మామూలుగానే తన్నినా అది రఫీలుమని బ్రద్దలై పోయింది! ఆ లోపల ఎవరో ఒక మనిషి నిద్రపోతున్నాడు. ఓ దొంగ నిద్రపోతోన్న వాణి ఒక్క తన్ను తన్ని ఏయ్! ఎవర్ నువ్వు! అన్నాడు.

బాలా! వాడెవరో నువ్వెరు గుదువా? కట్టుగాడా? ఇంకేం! వాడు మన కట్టుగాడే! వాడు నిజంగా నిద్రపోతున్నాడా? లేదు! ఈ దొంగల్ని ఎల్లాగరా పట్టి కొట్టించడం! అంటూ ఆలోచిస్తు

న్నాడు. దొంగ తన్ను డంతోకే కళ్లువిప్పి చూసాడు. ఆనాడు గుళ్లో కొచ్చిన దొంగలే కనిపించారు రాక్షసుల్లాగ. సరే! ఇంక పడు కుంటే లాభంలేదని ఆ వలింత పెడుతూ వళ్లువిరుచుకుంటూ లేచి కూచున్నాడు. వాళ్లకేసి ఏదో ఆలోచనతో చూస్తున్నాడు. అల్లాచూసి, చూసి, ఒక్క-మాటూ “ఏమయ్యా! నిన్నా మొన్నా దేవుడు గుళ్లోకొచ్చిన దొంగలు మీరేనా!” అన్నాడు. ఇదేమిటా మనల్ని చూసికూడా వీడింత ధైర్యంగా మాట్లాడుతున్నాడు

ఒక్కడుండి కూడాను. అనుకుని ఆ దొంగలు “ఉ! మే మే! యేం?” అన్నారు. “మీ నాయకుణ్ణి ఇల్లా పిలవండి!” అన్నాడు కట్టుగాడు. ఇదే క్కడి మనిషి రావీడు మన్నేదో అధికారం చేస్తున్నాడు. అనుకుంటూ వాళ్లలోంచి వాయకుడు ఇవతలకు వచ్చాడు.

ఆపడంగా మన కట్టుగాడు, “నువ్వేనా నాయకుడవు? ఏం తెలివి తేటలోయ్ నీవి. ఎంతో కష్టపడి చెమటోడ్చి సంపాదించిన డబ్బుంతా ఆ పిచ్చెమ్మ మొగాన్న పోసి వచ్చేస్తారూ! సంపాదించిన డబ్బు జాగ్రత్త చేసుకోలేనప్పుడు ఆ సంపాదించడ మెందుకు? మళ్ళీ దొంగలకందరికీ నాయకుడివి కదా! ఇదేటయ్యా నీగొప్పతనం! దొంగతనంలో ఎంత నేర్పుండాలి! ఎంత ధైర్యముండాలి, ఎంత సాహసముండాలి, ప్రాణం పోయే పరిస్థితి వచ్చినాసరే డబ్బు విడిచి పెట్టడమే! తీసుకో! ఇదిగోనీడబ్బు! మొదటిరోజున దేవుడుకని చెప్పి పెద్దమ్మకిచ్చిన డబ్బు ఈ పెట్టెలో ఉంది. రెండోరోజున గుల్లోమీరు వదిలివేసిన డబ్బూ నగలూ ఈ పెట్టెలో ఉన్నాయి. ఈనూటలూ

ఇవన్నీ మీవే!” అని పల్లకీ లోంచి రెండు నూటలూ మూడు పెట్టెలూ ఇవతల పారేసాడు. గలగల మంటూ రత్నాలూ హారాలూ, రూపాయిలు ఇవతల పడుతూంటే దొంగలు చూచి డంగైపోయారు. వీడెవడో మనిషి కాదురా బాబూ! ఆ దేవుడే ఇల్లా వచ్చాడ్రా నాయనా! అనుకున్నా వాళ్లందరూ అమాంతంగా బుద్ధి బుద్ధి దేవుడ్రా అంటూ లెంపలు వాయించుకుని “స్వామీ! రచ్చించండి బాబూ! మీ రెవరో సెల వివ్వాలి” అంటూ కట్టుగాడి కాళ్ళమీద పడ్డారు.

“ఓరి పుల్లాయిల్లారా! నేనెవ ర్నేమిట్రా! నేనూ మీ మనిషినే! ఆ పిచ్చెమ్మ ఇంట్లో ఉండేవాణ్ణి. మొన్నటిరోజున మీరు దేవుడుకని గుల్లోపారేసిన డబ్బుంతా పిచ్చెమ్మ తెచ్చుకుని నాకు చూపించి సంగ తంతా చెప్పింది. అరేరే! ఆ దొంగలెంత కష్టపడి సంపాదించారో!! ఈ పెద్దమ్మ ఏమీ కష్టంలేకుండా ఇదంతా లాగేసింది. ఇదెల్లాగ యినా వాళ్ల కిచ్చేయ్యాలి, అను కున్నా. మర్నాడురాత్రి మళ్ళీ గుల్లోకి తయారయింది. అప్పుడు

నేను వానింట్లో ఉన్న డబ్బూ దస్కం అన్నీ జాగ్రత్త చేసి పెట్టెల్లో పెట్టి మీరు గుల్లో ఉంటారేమో ఇచ్చేదామని దొడ్డిదారిని గుల్లోకి వచ్చాను. నే వచ్చేసరికి మీరెవరూ లేరుకదా! ఆపిచ్చమ్మ అక్కడ చచ్చి పడిఉంది దెయ్యం లాగ. చుట్టూ ఈనగలూ డబ్బూ ఇవీ ఉన్నాయి. ఓరి దీనితస్సా గొయ్యూ ఈ పిచ్చమ్మ దొంగల్నేదో భయపెట్టి ఈ డబ్బుకూడా లాగేసింది! ఇది చస్తే చచ్చింది కాని పాపం ఆదొంగలేమయ్యారో ఈ డబ్బంతా యిక్కడెందు కొదిలెయ్యటం, ఇదికూడా వాళ్లకెల్లా గైనా చేర్చేయాలి, అని ఆ డబ్బంతా జాగ్రత్తచేసి మిమ్మల్ని వాకబు చేసుకుంటూ మీరి అడవిలో ఉంటారని తెలిస్తే ఇక్కడికి వచ్చాను. నేవచ్చినపని అయిపోయింది. తీసుకోండి! ఈ డబ్బంతా మీదే! ఇంకెప్పుడూ

ఇల్లాంటి తెలివితక్కువ పనులు చెయ్యకండి! అంటూ పెద్దలెక్కడూ దంచేసి లేచాడు మనకట్టుగాడు. వాళ్లంతా పెద్ద ఆనందంతో “బాబూ! నవ్వు మహా బుద్ధి మంతుడివిలాగున్నావు, నాలుగు రోజులపాటు మారాజ్యంలో ఉండునాయనా! అని బ్రతిమాలుకున్నారు. మీరాజ్యమెక్కడ? అన్నాడు కట్టుగాడు. ఇదిగో బాబూ! ఈమఱికిందే మారాజ్యముంది, బలే బలే తమాషాలున్నాయి! అవన్నీ చూసి వెడదవుగానిలే! అని వేడుకున్నారా దొంగలు. సరేఅయితే! అల్లాగేతెండి, అని వాళ్లతో బయలుదేరాడు కట్టుగాడు.

బాలా! ఆ దొంగల రాజ్యం ఎల్లాగుంటుందో, ఏమీమి విశేషాలుంటాయో, నీకూడా చూడాలని సరదాగా ఉందా! ఉంటే మిఠాయి బాల కొనుక్కో.

కప్పకు సంపంగినూనె కావలెవింటే!

బాలా! ఈచిత్రం ఎప్పుడైనా ఎక్కడైనా చూచావా? కప్పకు సంపంగినూనె కావాలట! మనుష్యులు సంపంగినూనె ఉపయోగిస్తారు కాని, కప్పకెందుకూ? అయితే ఈ సమస్య ఎలా తీర్చడం? ఈ సంచిత ఆఖరుపేజీలలో పద్యంచదువు. నీకే తెలుస్తుంది.

సంపాదన: కేశవులు, రాఘవులు (గిరింపేట)

అబూబకేరడం

అనుసరణ: బులునువారబ్బాయ్

అనగా అనగా ఒక్కపుడు
 అబూబకేరడం అని ఒకడు
 ఉండేవాడొక ఊళ్లోన.
 ఒకరాత్రేమిటి జరిగిందంటే
 అతడికి ఒక కల వచ్చిందంట.
 కనబడే సతడికి కల్లోన
 అందమైన ఒక అప్పరస.
 “దేవీ, దేవీ, ఏంచేస్తున్నావ్
 ఏం మా ఇంటికి వేంచేశావ్”

పావనమైందిక మా ఇల్లు

ధగ ధగమెరసే బంగరుకలముతో
 వ్రాసేదేమిటా తెలుపుదువా” అని

విక్ట

అడిగేదాబూ ఆత్రతతో.

“ ఏమీవెంటయె కాదిది మనిషీ
 దేవుణ్ణందరు ప్రేమిస్తారో వా
 రందరిపేర్లూ వ్రాస్తున్నా” నని
 జవాబునిచ్చిం దప్పరస.

“ ఉందా నాపేరందులూ దేవీ?
 తోడిమానవుల ప్రేమించే వా
 రందరి పేర్లతో కలుపుము నన్ను”
 అని ప్రార్థించా డా బూ; దేవిని.
 మళ్ళీ మర్నాడొచ్చిందచ్చర.
 చూపెను ఆబూ కా పేర్లన్ని.
 ఆశ్చర్యంగా పేర్లన్ని టి లో న
 మొదటిపేరు మన ఆబూదే!

తోడిమానవులదయతో చూడుము
 పరులకష్టములు నీవిగ యెంచుము
 మానవసేవే మాధవసేవ
 ఇదియేనీతి కథలోబాలా.

ఆటల పండుగ

ఆటల వివరములు

[బాలా! నీకు ఆటలంటే సరదాకదా? అందులో కొత్త ఆటలంటే బలే సరదా. ఇదుగో కాకినాడ బడిలో ఈమధ్యనే పిల్లలు ఆడిన ఆటలు కొన్ని. —సం॥]

వాస యామవిద్యాశాఖాధికారులైన శ్రీరుద్రరాజు వెంకట సత్యనారాయణ రాజుగారి సలహాల ననుసరించి ప్రాథమిక పాఠశాలలోని బాలురను, వారి శక్తులను, ఎత్తులను, వారు చదువు తరగతులను, అనుసరించి కొన్ని తరహాలు (జట్టులు)గా విభజించి వాటికి కొన్ని పేర్లు పెట్టబడినవి. ఈ పేర్లు బాలుర యుత్సాహమును పెంపొందించు

టకై పెట్టబడినవి. ఆయా తరహాలకు అనుకూలమైన ఆటలను

రచన :
రామడుగుల సూర్యనారాయణమూర్తి
(వ్యాయామ విద్యా అధ్యాపకుడు
సి.ఆర్. కాలేజిస్కూలు, కాకినాడ.)

శ్రీ సత్యనారాయణ రాజుగారు ప్రదర్శించి చూపిరి. అప్పుడు నేను ఆయాటల నాడించు విధానమును విపులముగా వ్రాసి శ్రీ రాజుగారికి చూపి, వారి

సలహాల ననుసరించి కొన్ని సవరణలను చేసితిని.

జట్ల వివరములు:—

1 వృత్తుల జట్టు

ఇందు సామాన్యముగా 1, 2 తరగతుల బాలురు గలరు. ఇందు 3 అ 4 అం మొదలు 3 అ 9 అం॥ ఎత్తు వరకు గల బాలురు గలరు. ఇందు ప్రతి జట్టునకు

వేర్వేరు పేర్లు ఈయబడినవి. డి॥ గులాబి, చేమంతి మొదలైనవి.

2 పక్షుల జట్టు

ఇందు 2, 3 తరగతుల బాలురు గలరు. వీరి యెత్తు 3 అ 9 అం॥ మొదలు 4 అ 2 అం॥

వరకు గలదు. వీరి జట్ల పేర్లు హంస, కోడి పుంజు మొ॥ నవి.

3 జంతువు జట్లు

ఇందు 3, 4 తరగతుల బాలురు గలరు. వీరి మొత్తు 4 అ 2 అ॥ మొదలు 4 అ 6 అ॥ వరకు గలదు. సింహము, పెద్ద పులి మొదలైనవి ఈ జట్ల పేర్లు.

4 యుద్ధ పరికరముల

జట్లు

ఇందు 5, 6, 7 తరగతులలోని బాలురు గలరు. వీరి మొత్తు 4 అ 6 అ॥ మొదలు 5 అ॥ ఎత్తు వరకు గలదు. బాంబులు, టాంకులు మొదలైన పేర్లు ఈ జట్లకు ఈయబడినవి.

ఈ ఆటల పండుగలో ఒకే రకపు బాలికల జట్లుగూడ పాల్గొన్నారు. వారి ఆటలు వేరు.

మొదట పువ్వుల జట్టునకు అనుకూలమైన కొన్ని ఆటలను, వాటి నాడించు విధానమును ఈ క్రింద పొందుపఱచితిని.

1 గూడ్సు ఇంజను

బాలురు వృత్తాకారములో కుడి వైపునకు తిరిగి యుందురు. ఈల వేయగానే వారు క్రుంగి, చేతులను ముందునకుచాచి, 'కొ' యని ఇంజను కూతను కూసి, రెండు చేతులను ఒకే పర్యాయము వెనుకకు లాగుకొని ముందునకు చాచుచు 'జుఫ్',

జుఫ్' అను శబ్దమును చేయుచు నెమ్మదిగా ముందునకు నడువ వలెను. అట్లు చేయునప్పుడు పైకి లేవరాదు. తిరుగ ఈల వేయ గానే బాలురు వృత్తాకారములో నిలబడవలెను.

2 మెయిలు ఇంజను

పై విధముగ బాలురు వృత్తాకారములోనుండి ఈల వేయ

గానే క్రుంగి, చేతులను ముందునకు చాచి, 'కో' యను కూత కూసి, రెండు చేతులను ఒకే పర్యాయము ముందునకు చాచుట, వెనుకకు లాగుకొనుట వేగముగా చేయుచు, 'జిప్, జిప్, జిప్' అను శబ్దములను వేగముగా అనుట, నెమ్మదిగా నడచుటకు బదులు వేగముగా నడచుట మొదలగు మార్పులతో అనుసరించి తిరుగ ఈల వేయగానే బాలురు వృత్తాకారములో నిలబడవలెను.

3 బాతు నడక

బాలురు పైవిధముగానే వృత్తాకారములోనుండి ఈల వేయగానే

కాలి మడమలు పైకెత్తి, రెండు చేతులను నడుమునకు చేర్చి

కూర్చుని బాతుచేయు శబ్దము 'క్వాక్ క్వాక్' అను శబ్దమును చేయుచు ముందునకు నడువవలెను. అట్లు చేయునప్పుడు నడుము రెక్కలుకూడ స్వల్పముగా కదల్పవలెను. తిరుగ ఈల వేయగానే బాలురులేచి వృత్తాకారములో నిలబడవలెను.

4 సైకిలు త్రొక్కుట

బాలురు వృత్తాకారములోనుండి ఈల వేయగానే చేతులను ముందునకుచాచి, వ్రేళ్ళను

ముడిచి యుంచవలెను. సైకిలు త్రొక్కు రీతిగా మోకాళ్ళను పైకి యెత్తి దించుచు ముందునకు పోవుచు మధ్య మధ్య గంట కొట్టునట్లు బొటన వ్రేలును కడల్పుచు, నోటితో 'టింగు' 'టింగు'

అను శబ్దమును చేయవలెను. బాలురు ఎదుటి వైపున కేచూచుచుండవలెను. చేతులను మొదట వీరీతిగా యుంచితిరో అట్లే యుంచవలెను. తిరుగ ఈల వేయగానే వృత్తములో యథా ప్రకారముగా నిలువవలెను.

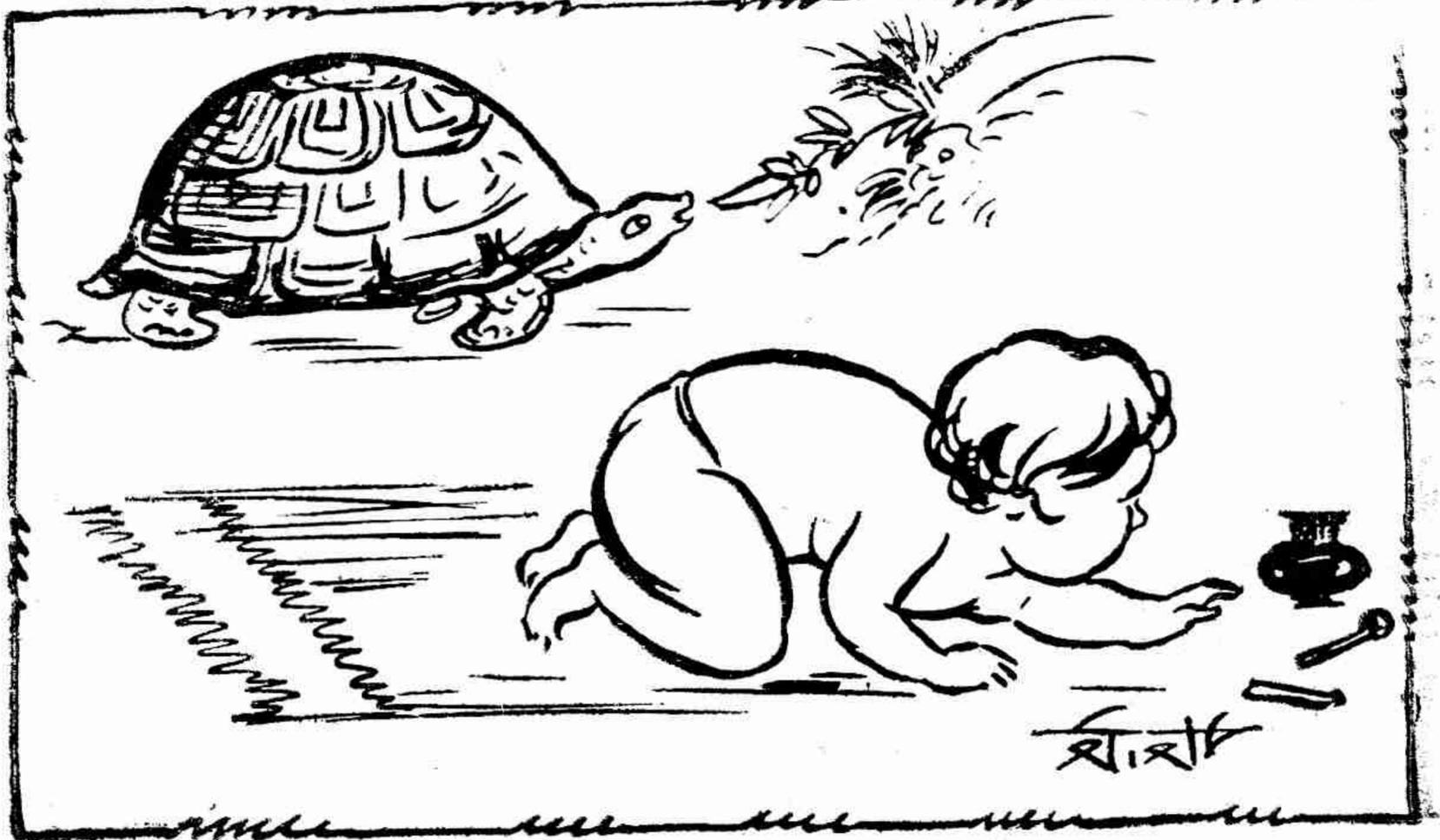
ముక్కు-తాకుడు

బాలురలో నొకని కోతిగా

నియమించవలెను. తక్కిన బాలురు వారి నియమిత స్థలములో వరుగెత్తుచు, కోతి వారిని తాకుటకు వచ్చినప్పుడు కాలిని పైకి యెత్తి, దాని క్రిందనుండి చేయిపెట్టి వంగి ముక్కును పట్టుకొనవలెను. అట్లు చేయని యడల ఆ బాలుడు కోతి తాకుటవలన, కోతి యగును. ఇది వరలో కోతిగా నున్న బాలుడు బాలురతో కలసి పోవును. అట్లు కోతియైన వానికి 1 లేక 2 గుంజీలు తీయించి శిక్ష విధింపవలెను.

(ఒచ్చేనెల మిఠాయి సంచికలో ఇంకా కొన్ని ఆటలు వుంటాయి.)

తాబేలు పాపయ్య

అడవి పిల్ల కథ

రచన: నాగవోలు వెంకట అప్పారావు

1-వ భాగం

అనగా అనగా ఒక రాజు.
అతని పేరు జగపతి రాజు.
అతడు చాలా మంచివాడు. ఒక
మునీశ్వరుడు అతని మంచి గుణా
లను మెచ్చి అతనికి ఒక చిలుకను
ఇచ్చాడు. అది అన్ని చిలుకల
వలె సామాన్యమైనదిగాదు.
దానికి మనుష్యులభాష, జంతు
వులభాషకూడా వచ్చును.

రాజు సంతోషించి ఆ చిలు
కను తన చిన్నారి చిట్టి కూతురు
ఇందుబాలకు ఇచ్చాడు. ఆ
బాలకు ఆ చిలుక పట్ట అంటే
పంచప్రాణాలూను.

ఇట్లుండగా కొంత కాలానికి
ఇందుబాలకు పెళ్లి యీ డు
వచ్చింది. ఆమె చక్కదనం
చెప్పతరంకాదు. చాలా మంది
రాజకుమారులు ఆమెను
భార్యగా చేసుకోవాలని ఆశపడు
తున్నారు. కాని ఇందుబాల
కన అందానికి తగిన రాజకుమా

రుడు దొరికి నప్పుడే పెండ్లి చేసు
కుంటాను అని అంటూ వుండేది.

ఉదయార్కుడనే యువరాజు
ఇందుబాలకు తగినవాడు అని
చిలుక నచ్చ చెప్పింది. తుదకు
అతడే ఆమెకు భర్త అయ్యాడు.

ఇందుబాల అంటే ఉద
యార్కునకూ, ఉదయార్కు
డంటే ఇందుబాలకూ తమ
ప్రాణంకన్నా ఎక్కువ తీసి.
పెండ్లి ఐన తరువాత ఉదయా
ర్కుడు కొంతకాలం అత్తవారి
ఇంటనే యుండి ఇందుబాలను
వదల్లేక వదల్లేక వదలి కొద్దిరోజు
ల్లోనే వస్తానని చెప్పి తన కోటకు
పోయాడు.

ఇందుబాలను పెళ్లి చేసు
కోవాలని ఆశించిన వాళ్లలో
మదన మోహనుడను రాజకుమా
రుడు ఒకడు. అతడు దుర్మార్గుడై
ఇందుబాలకు సౌఖ్యం లేకుండా
చేదామను చెడు తలంపుతో
ఉన్నాడు. అతనిది త్రాచుపగ. సమ
యంకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

ఉదయార్కుడు తన కోటకు వచ్చి ఎన్ని రోజు లో కా లేదు. కాని తన మనస్సు అంతా ఇందుబాల మీదే యుండడాన్ని అతనికి యెంతో కాలంవలెయుంది. రేపో మాపో బయలు దేరు దామా అనుకుంటున్నాడు.

ఇంతలో ఇందుబాల చిలుక వచ్చి అతని ముందర వ్రాలింది. “రామ చిలుక! రామ చిలుక!” పెండ్లికూతురు బాగుండా? మా రాజు మామయ్యా రాణి అత్తయ్యా కులాసాగా యున్నారా? వింత లేమిటి? అంటూ. తొందర తొందరగా అడుగుతూ యుంటే పకపక నవ్వుతూ చిలుక యిట్లు పతికింది.

“బావగారూ! ఇన్ని ప్రశ్నలకు ఒక్కసారిగానే నెట్లు జబాబు చెప్పగలను? అందరికీ క్షేమమే కాని మా అక్క యిందుబాల మాత్రం చిక్కె సగమైపోయింది. మీరు రాలేదన్న విచారంతో మంచి నీరు గూడ త్రాగదు. మిమ్ములను రమ్మనమని నన్ను పంపింది.” అనగా రాజకుమారుడు “సరిసరి! వేకువనే బయలుదేరు చున్నానని చెప్పు” అని ఆచిలుకను

సత్కరించి పంపేడు.

అతనికి ఆ రాత్రి నిద్దుర రాలేదు. ఎప్పుడు తెల్లవారు తుందా? ఎప్పుడు బయలుదేరుతానా? ఇదే ధ్యానంతో ఇందుబాలను గురించి ఏమేమో ఆలోచిస్తూ ఉండగానే కోడి కూసింది. లేస్తు ఉండగా ఎడమ కన్ను అదరింది. ఐనా లక్ష్య పెట్టకుండా తన గుర్రాన్ని ఎక్కి బయలు దేరాడు.

ఇక్కడ చిలుక వలన అతడు వచ్చుచున్న సంగతి విని ఇందుబాల సంతోషంతో పొంగి పోయింది. ఆ సాయంత్రం వరకూ అలంకరించు కుంటూనేయుంది నిలువుటద్దం ముందర. కాని ఆ సాయంకాలానికే చేరుకోవలసిన ఉదయార్కుడు ఆ రాత్రి కైనా చేరుకోలేదు!

చీమ చిటుక్కుమంటే ఉదయార్కుడే అన్న తహతహ కొద్ది తెల్లవార్లూ జాగరం ఐపోయింది ఇందుబాలకు. ఉదయార్కుడు రాలేదు. చిలుకమ్మ కండ్లు చెమ్మ గిల్లాయి.

ఉదయార్కుడు త్రోవతప్పి చీకటి పడేసరికి పాపం ఒక

అరణ్యంలో చి కుక్క పడ్డాడు. కొట్లాడుతూ యుండగా అర్థ రాత్రి వరకూ ప్రయత్నించాడు. వెనక్కు పోదామాయంటే తాను వచ్చిన దిక్కు తెలియదు. చిట్ట చీకటి. గుర్రం నడపడానికైనా తెరిపీ తెన్ను లేదు. దానిని అక్కడ విడిచిపెట్టి కాలినడకతో మరి కొంత దూరం పోయేడు. పెద్ద పులులూ, సింహాలూ వీట్ల అరపులు మరింత భయాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. కత్తి యిది వరకే ఎక్కడో జారి పడిపోయింది. పడుతూ లేస్తూ కొంత దూరం పోయేడు.

తుట్టతుదకు కొంచం దూరం లోనే అతనికో దీపం కనుపించింది. అక్కడ ఎవరిదో యిల్లు ఉండవచ్చునని, అక్కడ ఆ రాత్రి తల దాచుకొనుటకు ఆ దిక్కు నడచాడు. గుండెలు అరచేత్తో పట్టుకొని ఎలాగో ఆ యిల్లు చేరాడు.

అది కొండ రాళ్లతో కట్టిన కొండ గుహ వంటి యిల్లు. తడుముకుంటూ తడుముకుంటూ పోయి మెల్లగా తలుపు తట్టాడు. చేత్తో మందుతున్న దివిటీ పట్టుకొని

తాటకివంటి రాక్షసి కనిపించింది! ఎర్రని గ్రుడ్లతో ఆ రాక్షసి ఎగాదిగ చూస్తూ నోరు చప్పు రించి లొట్టలేసి గుటక లేస్తూ ప్రక్కనేయున్న ఒక కొట్టును చూసింది ... అతని గుండెలు ఝల్లు మన్నాయి. జంతువుల తోళ్లూ, ఎముకలు, మనుష్యుల ఎముకలూ పుర్రెలూ దివిటీ వెల్తురో అతను చూచాడు. ఆ రాక్షసి ఆ రాజకుమారుని ఆ కొట్టు లోనికే నెట్టి తలుపులాగి గొల్లెం పెట్టింది. మళ్ళీ గుర్రు పెడుతూ నిద్రబోయింది.

పాపం ఉదయార్కుడు ఆ త్రోపుతో ఎముకల పోగుమీద పడిపోయి మూర్ఛపోయేడు.

ఆ రాక్షసి పేరు కంకాలి. అది నిద్రబోతున్న గదిలో పెద్ద పులి ఒకటి గొలుసుచే కట్టబడియుంది. దానిని ఉదయార్కుడు చూడనే లేదు. కంకాలి తినగా క్రిందనురాలిన మాంసపుముక్కలే దాని భోజనం. మనుష్యుని పాసన దానికి తగలడాన్ని అదిమాత్రం నిద్దుర బోకుండా మధ్య మధ్య గడబడ చేస్తూయుంది.

ఇక్కడ ఇందుబాల వద్దకు

చిలుకవచ్చి "అక్కా! రాజకుమారునికోసం నేను వెదకుతునే యున్నాను. అతని గుర్రంమాత్రం కతనలోయవద్ద మర్రి చెట్టుక్రింద నాకు కనిపించింది. దానిభాషలో నేను దానితో మాట్లాడాను. రాజకుమారుని సంగతి తనకు తెలియదట. దానిని అక్కడే అతడు విడిచిపెట్టి యింకా ఉత్తరానికే పోయాడట. ఆ గుర్రం మాత్రం అతడు వచ్చేవరకూ అక్కడనే యుంటుందట. కాని కదలదట అని చెప్పింది విచారంతో. ఇందు బాల కొంత సంతోషించి అతడక్కడే ఆ చుట్టూ పట్ల ఉంటాడు. నేనుమగవేషంలో పోయి అతన్ని తీసుక వస్తాను. ఒక గంటలో తిరిగి వస్తాను అని తన మనస్సులో అనుకుంది. వేషం

మార్చుకుంటూ యుండగా కుడి కన్ను అదరింది. ఏనా లక్ష్యపెట్టకుండా చిలుకతో నైనా చెప్పకుండా తనగుర్రంపై బయలు దేరింది.

త్రోవలోనే ఆమెను కొంత మంది రౌతులు పట్టుకున్నారు. వారు మారు వేషాలతో తిరుగుతున్న మదనమోహనుని భటులు. వారామెను బంధించుకొని తమ రాజ్యానికి దారితీశారు!

(తరువాత కథ వచ్చేనల మిఠాయిబాలలో చదవండి.)

బాల

గుండు!

(కేవలం వినోదానికి రాశాను)

తిరుపతి గుండు

తిన్నని గుండు

చలిమిడి గుండు

చక్కని గుండు

బోడిగుండు

బొప్పాయి గుండు

తాతయ్య గుండు

తక్కెడ గుండు

సాయిబయ్య గుండు

సాఫైన గుండు

రచన: పనుమర్తి కనకరాజు (విజయనగరం)

ఆటంబాంబు

బాలా! ఆటంబాంబు గురించి ఎప్పుడేనా విన్నావా? మొన్న యుద్ధంలో అమెరికావాళ్లు జపాను పట్టణాలమీద ఆటంబాంబులు వేసి, రూపులేకుండా చేశారు!

ఆటంబాంబు ఒక అద్భుతమైన శక్తి. దీనిని అమెరికావారు కనిపెట్టారు. ఈ బాంబు ప్రేలితే ఎటువంటి గట్టివస్తువైనా, క్షణంలో కరిగిపోతుంది. దీని వేడి ఆరు చదరపుమైళ్లవరకు వ్యాపిస్తుంది.

రచన : నరసింహారావు

మీ బిడ్డ లివర్ అండ్ స్పీను వ్యాధిచే

బాధ పడుచున్న మెడల వెంటనే

పాత్రుడు గారి

బాల సంజీవిని యాయండి

ఇతర మందులన్నిటికన్న ఇది ప్రశస్తమని మీకే తెలియగలదు.

వివరములకు:

డా॥ పిల్లా పాపయ్య పాత్రుడు & బ్రదరు,

11 దక్షిణమాడావీధి, మైలాపూరు, మదరాసు.

కుంభకోణం బ్రాంచి:

నెం. 7, సారంగపాణి కోవ్ తూర్పువీధి.

తిరుచినాపల్లి బ్రాంచి:

నెం. 15, పుగళైపిళ్ళే వీధి, తెప్పకోలం

జంతు ప్రశ్నలు

(పదివళ్ల పిల్లలకు మాత్రమే.)

బాలా!

ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులు ఒక నిమిషంలో నువ్వు చెప్పగలిగితే నీకు చాలా తెలివి వుందన్నమాట. వదీచూద్దాం నీ తెలివి!

1. ఏ జంతువ మొఱుగుతుంది?
2. ఏ జంతువకి పొడుగు దంతాలుంటాయి?
3. ఏ జంతువకి బురద ఇష్టం?
4. ఏ జంతువ మనకు ఉన్ని ఇస్తుంది?
5. అడవిలో చారల జంతువ ఏది?
6. ఏ జంతువ గరిస్తుంది?
7. ఏ జంతువ ఓండ్ర పెట్టుతుంది?
8. ఏ జంతువ చాలా రోజులు నీళ్లు త్రాగకుండా బ్రతకగలను?
9. ఏ జంతువ చాలా చాలా పొడవు?
10. ఏ జంతువమీద విఘ్నేశ్వరుడు ఎక్కుతాడు.
11. ఏ జంతువమీద శివుడు ఎక్కుతాడు?
12. ఏ జంతువుమీద యముడు ఎక్కుతాడు?

(జవాబులు ఈసంచికలోనే)

ఆ ఇద్దరు పాపల ఆటలూ, పాటలూ చూచి ఆతల్లి మురిసిపోతోంది.

ఆతల్లి ఆరోగ్యంగా వుండబట్టే అంతచక్కని పిల్లలు పుట్టేరు.

ఆమె ఆరోగ్యానికి ప్రతిరోజూ ఏమిటి పుచ్చుకుంటుందో తెలుసా?

లోద

కే స రి కు టీ రం లి మి లె డ్,

రాయపేట. మదరాసు 14

బాల గాశమజీవలు

రచన : కొండపల్లి వెంకటరామ్ దాస్ (తుని)

13 వ మ జి లి

అదే ప్రకారంగా దేవాంతకు
 లైన తాతయ్య, బాలయ్య
 పదమూడవమజిలీ చేరుకుంటూం
 డంగా, ఒక్కసారి వాళ్ల కళ్లముం
 దరపడింది బలే గమ్మత్! శుభ్ర
 మైన పాలరాతితో చేయబడిన ఓ
 పెద్ద నలుచదరపు అరుగు. దాని
 మధ్యను సరిగా ముప్పై
 అడుగుల ఎత్తున ఓ పాలరాతి
 స్తంభము. ఆ స్తంభంమీదముత్యా
 ల్లాంటి అక్షరాల్లో “ఫకీర్
 స్థూపం” అన్న
 మాటలు అతి
 అందంగా చెక్క
 బడి యున్నై!

“ఫకీర్ స్థూపం”

ఇలాటి వింతలు వాళ్ల కళ్ల
 వద్దూంటే, వాళ్లకడుగులు ముం
 దరపడ్తాయా! ఛట్టిన అక్కడే
 చెట్టుకింద బైటాయించారు. ఇహ
 బాలయ్య ఊర్చు యాడా! తాతయ్య
 ఆ విషయం చెప్పేదాకా మింగే

శాడు. తాతయ్య, వాణ్ని ఉపారు
 చేయటానికీ, ఏమిటో ఒకక్షణం
 ఆలోచించి. ఆ “ఫకీర్ స్థూపం”
 గురించి ఇలా చెప్తూన్నాడు.

చాలా రోజులక్రిందట, ఈ
 స్థూపం వున్న ప్రదేశానికి,
 కొన్ని క్రోసులదూరంలో “చంద
 నావతి” అనే రాజ్యముండేది. ఈ
 రాజ్యాన్ని శ్రీముఖుడనే రాజు
 పరిపాలిస్తూండేవాడు. అతనికి
 శ్రీవత్సు అనే ఒక్కగాని ఒక్కకొడు
 కుండేవాడు.

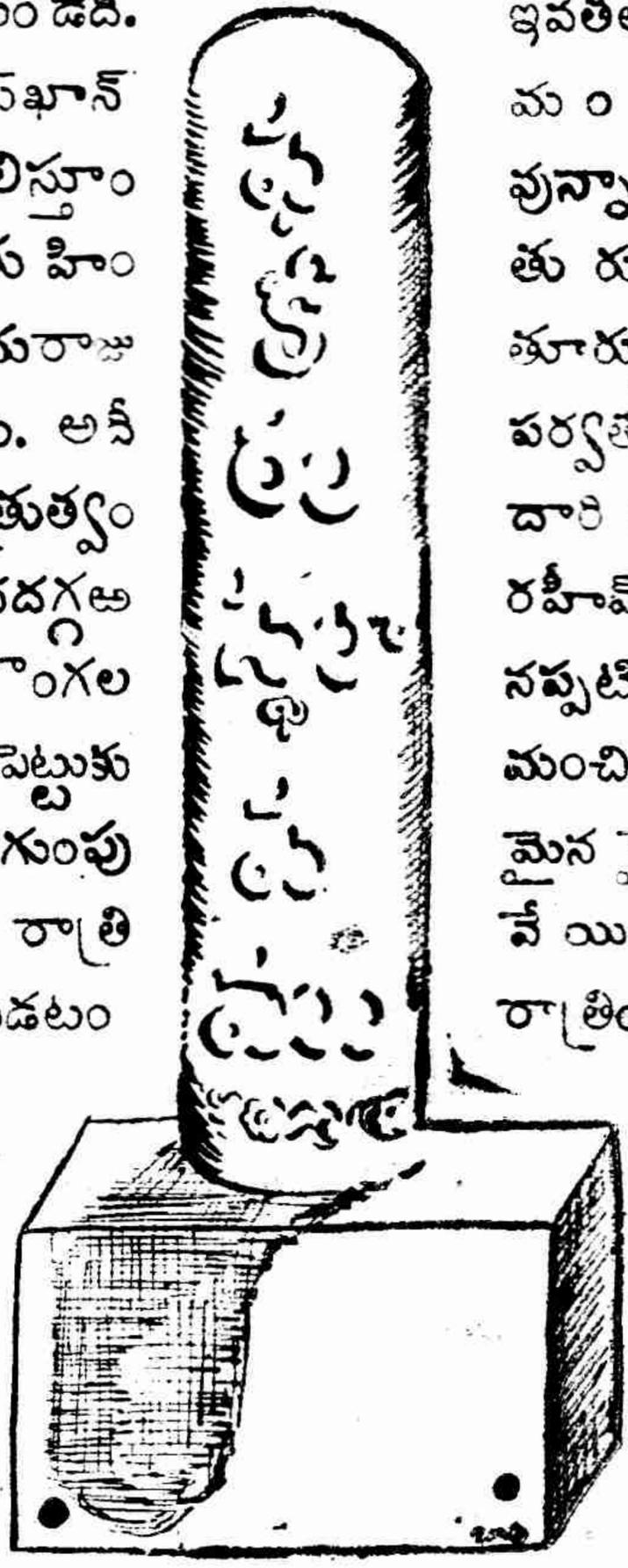
శ్రీవత్సుని తల్లి
 చిన్ననాటనే
 పోవటం మూ

లాన్ని శ్రీముఖుడు తానే తండ్రి
 గాను, తల్లిగాను ఆ పిల్లాడికి సంర
 క్షణచేయించి, వయసుకు సరిగా
 అన్నివిద్యాబుద్ధులు చెప్పించాడు.
 ఏలాగైతేనేం పది పదిహేనేళ్ల
 వయస్సొచ్చేసరికల్లా శ్రీవత్సుడు

అన్ని శాస్త్రాలలోనూ విద్య
లోనూ ఆరితేరినవాడైనాడు.

బాలయ్యా! సరిగ్గా ఈకాలా
నికే చందనావతికి పొలిమేరలో

ఒక తురుష్క-రాజ్యముండేది.
ఆరాజ్యాన్ని రహీమ్ ఖాన్
అనే సుల్తాన్ పరిపాలిస్తూం
డేవాడు. ఈసుల్తాన్ కు హిం
దువులన్నా, హిందురాజు
లన్నా బలే అసహ్యం. అనే
గాక వాళ్లమీద శత్రుత్వం
సాదించటాన్ని తనదగ్గఱ
ఓ పెద్ద బందిపోటు దొంగల
గుంపును అట్టే పెట్టుకు
న్నాడు. ఈ దొంగలగుంపు
సాయంతో రాత్రికి రాత్రి
తనశత్రురాజ్యాలపై బడటం
దొరికి నంతమటుకు
“కైమా” చేసి,
పట్నాలుతగలపెట్టిం
చేసి, బోలెడు ధన
ధాన్యాలు దోచుకు
పోతుండేవాడు.

పర్వతా లుండటంవల్ల రహీమ్
ఖాన్ ఆటలు సాగలేదు. అయినా
సమయంవస్తే, చందనావతిపై
బడటాన్ని సిద్ధంగావున్నాడు.

ఇవతల శ్రీముఖుడుకూడా
మంచి జాగ్రత్తలో
వున్నాడు. తనరాజ్యానికీ,
తురుష్క రాజ్యానికీ
తూర్పుదిక్కుగా వున్న
పర్వతంలో ఒక కనుమ
దారి వుండేది. ఈసంగతి
రహీమ్ ఖాన్ కు తెలియ
నప్పటికీ, ఎందుకైనా
మంచిదని మాంచిదిట్ట
మైన సైనికులను కాపలా
వేయించి వుంచాడు.
రాత్రింపగళ్లు ఆవీరసైనికు
లతి మెలకువతో
ఆ కనుమ దారి
కాపాడుతున్నారు.
ఇదిలా వుం
డగా, రహీమ్
రాజ్యంలో

అయితే, చందనావతిరాజ్యాన్ని
దోచుకుపోదా మనుకున్నాడు.
కాని అదృష్టాన్నీ, చందనావతి
నాల్గు పొలిమేరలలో నాల్గు పెద్ద

బలే విశేషం జరిగింది.
అదేమిటంటావేమో! రహీమ్
ఖాన్ ఆస్థానంలో - ఓ ముసాలి
ఫకీర్ రహీమ్ తాత తండ్రుల

కాలంనుంచీ వుంటూండేవాడు. ఈ ఫకీర్ ని రహీమ్ తాత తండ్రుల కాలంనుంచీ తమగురువుగా ఎంచు కొంటూ వుండేవారు. ఈ ఫకీర్ కు కొంచెం మంత్ర తంత్రాలు కూడా తెల్సునని వాడుకగా వుండేది. ఏమైనా ఫకీర్ కు మాత్రం, హిందువులన్నా, వాళ్ల మతా చారాలన్నా, ఓ విధమైన అభిమానం. తాను తురుమ్కుడైనా అనవసరంగా ఓ హిందువు బాధ పడ్డాంటే చూడలేక పోయేవాడు. అందువల్లే అతను రహీమ్ కు శత్రువై పోయాడు. ఎన్నోసార్లు “హిందువులను హింసించటం మహాపాపం. వాళ్లూ మనలాంటి మనుష్యులే. అందుకని వాళ్లూ, మనం సోదరుల్లా కలసి మెలసి వుండాలి” అని బోధపరుస్తూండే వాడు ఫకీర్. ఈ మాటలు విషమై పోసాగినై, రహీమ్ పట్ల! ఫకీర్ చెప్పిన నీతులన్నీ బూడిదలోపోసిన పన్నీరైనాయ్! ప్రతి దానికీ అడ్డురావటం, రహీమ్ కు ఇష్టంలేక పోయింది. ఇహ! చివరికి, తన మత గురువనైనా యెంచకుండా, ఆ ముసలి ఫకీర్ నిద్దరోతూన్న సమయంలో

అర్ధాగ్రితి కాళ్లూ, చేతులూ కట్టించి, ఓ పెద్ద నదిలో పారవేయించి, పీడ వదిలిందనుకున్నాడు. చూడు బాలయ్యా! దుర్మార్గు డెలాంటి అఘాయిత్యం చేశేశాడో! అయితే! మనోబలంగల ఆ ఫకీర్ ఎలాగో ఆ గండంనుంచి బయటపడి, దూరంగాపోయి లాభంలేదు. వీలుంటే ఎప్పటికైనా వీడ్చి బాగు చేయాలి, అవసరమైతే తన ప్రాణాలుకూడా వదిలేయాలి, అని నిశ్చయం చేసుకొని, చందనావతీ - తురుమ్కురాజ్యాల సరిహద్దు పర్వతగుహలలో తన నివాసం ఏర్పాటు చేసుకొన్నాడు.

అవతల చందనావతీ యువరాజు శ్రీవత్సుడు మాంచి వీరుడైయ్యేడు. శ్రీవత్సుడికి అన్నిటికన్నా వేటాడటం అంటే బలే సరదా. అందుకని, రోజూ వంటరిగానే గుఱ్ఱంమీద బయలుదేరి వేటాడి వస్తూండేవాడు. రోజూ వేటాడటాన్ని వెళ్లేముందు తండ్రికి నమస్కరించి, చెప్పి మరీ వెళ్లేవాడు. శ్రీవత్సుడు తండ్రితో చెప్పడానికి వెళ్లేటప్పుడు రోజూ శ్రీముఖుడు కొడుకుతో ఇలా

అనేవాడు. “నాయనా! వెళ్లితే వెళ్లేవ్ గాని, తూర్పు దిక్కుగా మాత్రం పోకుసుమా!” అని మాత్రం హెచ్చరించేవాడు. శ్రీవత్సుడు వేటసరదాలో, అలానే నాన్నా అని ఊరుకుండే వాడు కాని, ఏమి, ఎంచేతా అని అడ్డు ప్రశ్న వేశేవాడుకాదు. అయినా తండ్రి రోజూ తనలో అదే విధంగా చెప్పటంలో రాను రాను, తూర్పు దిక్కుంటే ఓ సమస్య అయిపోయింది శ్రీవత్సునకు. ఇందులో విశేషం ఎప్పటికైనా కనిపెట్టాలని నిశ్చయించాడు.

ఉన్నట్టుండి ఓరోజు మామూలుగా వేటకని బయలుదేరి తూర్పు దిక్కు పట్టించాడు తన గుఱ్ఱాన్ని శ్రీవత్సుడు. వెళ్లి వెళ్లి, తూర్పు దిక్కున వున్న పర్వతందగ్గరికు చేరుకున్నాడు. ఆపర్వతం అంతా కలియదిరిగాడు. ఆఖరుకి కనుమ దారిదగ్గరికు చేరుకున్నాడు. అక్కడ తమరాజ్య సైనికులుండటంచూచి ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఎవర్నుడిగినా ఇటువెళ్లొద్దు బాబూ అనేవారేకాని, అందులో విశేషం చెప్పేవారు కారు. శ్రీవత్సునకు

ఈదారమ్మట ఏమైనసరే పోవాలన్న ఆత్మత ఎక్కువైంది. వాళ్లందరూ వద్దంటూన్నా ధశాయిం చేసి చెంగుమని తనగుఱ్ఱాన్ని ఆకనుమదారిగుండా పోని వ్వసాగాడు. చేసేది లేక సిపాయిల్లో కొంతమంది చందనావతికి పరిగెట్టారు శ్రీముఖునితో ఈ సంగతి చెప్పటానికి. శ్రీవత్సుడు మాత్రం తనగుఱ్ఱాన్ని బలే హుషారుగా ఆకనుమదారిగుండా పరిగెత్తిస్తూ ముందుకు పోతున్నాడలా!

వెళ్లగా వెళ్లగా, ఎంత వెళ్లినా ఆదారి తరగటంలా! చాలా ఆలసిపోయాడు పాపం శ్రీవత్సుడు. ఏదైనా ఆశ్రయం దొరకుతూం దేమోనని ఆలోచిస్తూ నాలుప్రక్కలా చూడటంలో, కనుచూపు మేరలో ఒక కొండగుహ వున్నట్టుగా తెల్సుకొన్నాడు. తక్షణం అక్కడకు గుఱ్ఱాన్ని పరిగెత్తించాడు. తీరా వెళ్లేటప్పటికి ఆగుహలో ఫకీర్ కన్పించాడు. ఈ ఫకీర్ ఎవరో కారు, మనకథలో పకీరే! ఫకీర్ శ్రీవత్సుడ్ని చూచి చూడటంలోటే అతన్ని ఆదరించి కూర్చో

పెట్టి, అతన్ని గురించి అడిగి తెలుసుకొన్నాడు. శ్రీవత్సుడు ఊరుకోక ఫకీర్ సంగతిని చెప్పమని బలవంతపర్చాడు. చివరకి, ఫకీర్ తన కథంతా చెప్పేడు: “నాయనా! ఇహ ముందటకు వెళ్లకు. దుర్మార్గుడైన ఆసుల్తాన్ కళ్లపట్టే ప్రమాదమొస్తుంది. అయినా ఒక్కసంగతి మరవకు. ప్రపంచకంలో మనుష్యజాతి అంతా ఒకటే. హిందువులనీ, తురకలనీ భేదం పనికిరాదు. ఎప్పటికైనా హిందూ, తురుష్కులు కల్పిస్తుంటేనే లోక కళ్యాణం. కాని, నీరాజ్యంలో అమాయక ప్రజలు తురుష్కుల దాడికి బలిఅవకుండా రక్షించటానికే సిద్ధమైయుండు. ఎప్పుడైనా, ఒక్కసారి ఆతుచ్చుడు మీరాజ్యంపై పడగలడు.” ఈ మాటలు చెప్పి ఫకీర్ శ్రీవత్సుణ్ణి ఇంటిముఖం వట్టించాడు.

హా రాత్తు గ అనుకొన్నట్లు రహీమ్ సైన్యాల్లానో దారికన్నెట్టి చందనావతిపై దాడి సల్పినై. అయితే! చందనావతి సైన్యాలుకూడా, ముందే జాగ్రత్త పడి యుడంటంవల్ల ఛాడీమని కీకొన్నాయ్; ఘోరయుద్ధం అవు

తూంది. అంతలో ఓ ప్రక్కన, శ్రీవత్సుడు, రహీమ్ ఖాను ఇద్దరూ యుద్ధంచేయసాగారు. ఒకరు వేసిన బాణాలను, ఇంకొకరు విరచివేస్తూ ఇలా అతిభయంకరంగా పోరాడసాగేరు. చిన్నవయస్సువాడైనా శ్రీవత్సుడు ముష్కరుడగు రహీమ్ తో సమానంగా చాకచక్యంతో పోరాడటంచూచి, రెండు ప్రక్కలా వున్న కొంత సైన్యం, వాల్లి దడతీయుద్ధం చూడటం మొదలుపెట్టారు. చివరకి పోరాడగా, పోరాడగా, ఇద్దరూ ఒక రొక్కకు చంపేయాలన్న కక్షతో, వాల్లి దగ్గలున్న బల్లెములను విసరుకున్నారు. ఆశ్చర్యం బాలయ్యా! ఈలోపున ఎక్కడుంచివచ్చాడో ఫకీర్ ఆక్షణంలో ఇద్దరిమధ్యకూ రావటం ఇద్దరూవిసరిన బల్లెలు సరిగా అతని కడుపులో గ్రుచ్చుకోటం, రెండూ ఒక్కసారి జగ్గినై. పాపం, హా! అంటూ నేలకొరిగాడు.

ఇంకేముంది! ఫకీర్ నేలకొరగటంతో, రెండు పక్షాల వారూ నిశ్చేష్టులై యుద్ధం ఆపేశారు. శ్రీవత్సుడు, ఫకీర్ తలను తన వడిలో నుంచుకొని, ఇదేంపని

చేశారంటూ వగవసాగాడు. దుర్మా
గుడైన రహీమ్ కుకూడా కళ్లు
చెమ్మగిలినై. తనెంతపని చేసినా
తనయందు చివరిదాకా ప్రేమ
చూపించినా ఫకీర్ స్థితిచూచి,
హృదయం కరిగి అతని మీదపడి

ఆపుచేయించి తన రాజ్యానికి
మరలిపోయాడు. అప్పట్నుంచీ, ఒక
చందనావతి రాజ్యంతోనేకాక,
అన్ని హిందూ రాజ్యాల్లోనూ
వికమత్యంగా వున్నాడు.
ఇంతటికీ మూలకారణమైన
ఫకీర్ జ్ఞాపకార్థం, ఇప్పుడు మనం
చూస్తూన్న ఈస్థూపంకట్టించాడు.
తెల్పిందా బాలయ్యా, అని
తాతయ్య మరీలా అన్నాడు:
“అన్నట్టు బాలయ్యా!

ఏడవటం మొదలెట్టాడు. ఫకీర్
మాత్రం, త్రివత్సుడిచేయి,
రహీమ్ చేయి కలిపిపట్టుకొని, తన
హృదయంమీద నుంచుకొని,
“నాయనలారా! హిందూ, తురు
ష్కులుకలిసి, సోదరభావంతోవుం
టేనే దేశకళ్యాణం” అంటూ
ప్రాణంవిచ్చాడు. ఫకీర్ పోయినమరు
క్షణంనుంచి, రహీమ్ బుద్ధిమారి
పోయింది. అతను వెంటనే యుద్ధం

వచ్చే మజిలీలో నీ పుట్టినరోజు
వస్తూంది. అప్పుడు ఇంకా బలేసంగ
తులు చెప్పుకుందాంలే. మరిలే”
అంటే బాలయ్య ఉషారుగా లేచి,
తాతయ్యోయ్ బలేసంగతులు
కన్నిస్తూన్నాయ్. మన అదృష్టం
అంటూ మూటాముల్లె పట్టుకుని,
చంకలెగరేస్తూ తాతయ్య ననుసరి
స్తూన్నాడు. వచ్చేమజిలీలో మరో
మంచిసంగతి చెప్తా—వం!!

నడిచే పిట్ట

రచయిత: గుడివాడ వెంకటసుబ్బారావు (ఉంగుటూరు.)

బాలా!

ఇదివరకు “తలా తోకా పూపుపిట్ట” “పలికే పిట్ట” చేయుట నేర్చుకొన్నావు కానీ నీతో సరదాగా పికారుకు వెళ్ళినప్పుడు నీతో నడిచే పిట్టను చేయాలని సరదాగా నున్నవా? అయితే యీక్రింది వస్తువులు తెచ్చుకో:

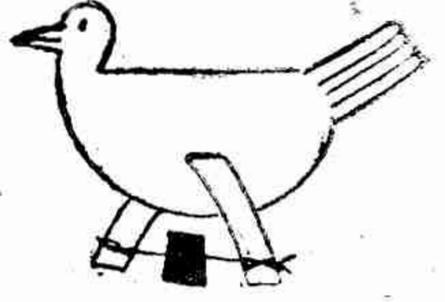
1. మట్టి;
2. అట్ట;
3. దారము;
4. రబ్బరు;
5. పలుచటి వెదురుబద్ద.

ఈ వస్తువులన్నీ సంపాదించావా? అయితే ముందు ఏమిచేస్తావంటే మట్టిని గుండ్రముగా ఒక అంగుళము పొడవుని చక్రముగా (బండిలాగా) తయారుచేసి మధ్య చీపురపుల్లతో బెజ్జముపెట్టి దానిని ఎండబెట్టుము. తరువాత అట్ట మధ్యకుమడచి ఈ క్రింది విధముగా కత్తిరించు.

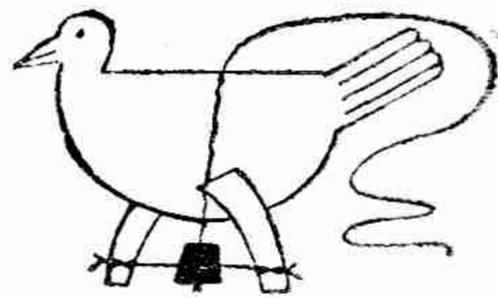
తరువాత వెదురుబద్దను పలుచగా చెక్కి పిట్ట పొట్టమధ్య అనగా గీతపెట్టినచోట ఇవతలనుండి అవతలకు గ్రుచ్చుము. తరువాత మట్టి చక్రము

మధ్య బెజ్జములో ఈ రబ్బరును అవతలనుండి ఇవతలకి వచ్చులాగున చేసి అది తిరగకుండా చీపురపుల్లను మరల అందుంచి గట్టిగా కట్టవలెను. తరువాత పిట్ట పొట్టమధ్య గ్రుచ్చిన వెదురుబద్దకు ఈ చక్రము పిట్టపొట్టకు మధ్యగా వచ్చులాగున రబ్బరును బిగించి కట్టవలెను. ఇప్పుడు అది ఈక్రింది విధముగానుండును.

ఇంకేముంది? మట్టిచక్రమునకు ఎదురుగా పిట్ట పొట్టలోనున్న వెదురుబద్దకు సన్నని బెజ్జముపెట్టి ఈ మట్టి

ముద్దను పిట్ట తలవేపుకు త్రిప్పవలెను బాగా రబ్బరు పురి ఎక్కిన తరువాత దారమును గట్టిగా ఆ మట్టిచక్రమునకు పైన ఎదురుగానున్న వెదురుబద్ద బెజ్జముగుండా పిట్ట వీపుమీద ఒక బెజ్జముపెట్టి ఆధారమును పైకి తీసుకురావలెను. అప్పుడు అది ఈ క్రింది ఆకారముగానుండును.

ఆడించాలని అనగా నడిపించాలని సరదాగా

వుందా? అయితే ఇంవాకరబ్బరుకు బాగా పురిపెట్టిన తరువాతకదా దారమును కట్టి తిమి. ఇప్పుడు దారమును వదిలిన అది చక్కగా పురి పోవువరకూ చుట్టుకొనును. తరువాత లాగిన ముందుకు చక్కగా నడుచును. బాగుందా బాలా!

త మా షా లు

మం దు

[సోము ఒంట్లో జబ్బుగావున్నా ఆవకాయ తింటున్నాడు.]

రాము:- కళ్లుమూసుకొని ఆవకాయ తినుచున్నా వేమిరా సోమూ!

సోము:- డాక్టరుగారు జబ్బు నిమ్మలించేవరకు ఆవకాయను కళ్లతో చూడవద్దన్నారు. —వై. కమల (కోవూరు)

ప ద డం

బాలుడు:- సార్ ! మీరు పడితే మాకు సంతోషమండీ!

మేష్టారు:- ఓరి ఫూల్ ! నేను పడి, కాలో చెయ్యో విరిగితే నీకు సంతోషమట్రా!

బాలుడు:- అదికాదండీ - మీరు మాక్లాసుకు పడితే సంతోషం.

—చివుకుల గోపాలకృష్ణమూర్తి (సంత నూతలపాడు)

క ల ప డం

మేష్టారు:- సోమూ ! ఒకటికి అయిదుకలిపితే ఏమవుతుందిరా?

సోము:- నాలుగు

మేష్టారు:- నీ మొహం ! ఎలాగో చెప్పు?

సోము:- I కి V కలిపితే IV కదండీ! “ముసునూరి” (పెద్దాపురం)

బాల విజ్ఞాన తీర్థాలు

కానన్ స్మిత్ కు

వేలూరి శివరామశాస్త్రి

అనుసరణ

వెదురు పేడు

స్కూలు జవాను ఒకానొక చీకటి రాత్రి దస్తు మోసు కొని పోతున్నాడు. దారిలో దొంగలు వానిని చంపి ఆ దస్తు హరించారని అలజడి కలిగింది. పొద్దున్నే చూచినవారికి ఒక నెత్తురు ముద్ద కనిపించింది!

ఈ వార్త తెలియగానే మేన్ ట్రీటు అక్కడికి వెళ్లి చూచాడు. ఆ శవము దగ్గర ఒక వెదురుపేడు పడి ఉంది. ఆ మేన్ ట్రీటు ఆ పేడు జేబులో వేసుకొని వెళ్లి పోయాడు.

మరునాడు ఆఫీసులో జవాను లందరూ నిలబడి ఉన్నారు. ఒకని చేతిలో వెదురు కర్ర ఉన్నది.

దాని కణుపు దగ్గర ఒక పేడు పోయి ఉంది. ఆ జవానే ఆ పని చేశాడని మేన్ ట్రీటుకు తెలిసి పోయింది. అతడా జవానుకు సంకెళ్లు వేయించి కొట్టో పడేయించాడు.

వాడు ఎంత అడిగినా తన తప్పు ఒప్పుకోలేదు. కాని మాటలు రాని ఆ వెదురుపేడే సాక్ష్యం చెప్పేసింది. ఆ వెదురు పేడు తెచ్చి వాని కర్రకు అంటించారు. అది సమ్మతం సరిపోయింది. అప్పుడు వాడు తెల తెల పోయి "అయ్యా! నాడు దస్తు తీసుకొని పోవడం నాకు తెలుసు. అతడూ నేనూ స్నేహితులమే. అయినప్పటికీ ధనమ్మిద ఉండే మోహంచే వానిని నేనే చంపాను. అదిగో

ఆ సంచీ విప్పకుండా ఆ కర్రల కింద ఉంది" అని చెప్పాడు. కొందరు నవ్వుకర్లు పరుగెత్తి ఆ సంచీ తెచ్చారు. వీలు లేక పోవడంవల్ల వాడాసంచీ విప్ప లేదు. ఎట్లాఉన్న డబ్బుట్లా ఉంది. అప్పుడా మేస్ట్రీటు జనులంతా చూస్తూ వుండగా ఆ సంచీ వాని మొడకు కట్టించి ఉరి తీయించాడు.

చేయ మేనగవులచేనేని గుట్టు న్యాయంబు దోషి నెంతయు బెటబెట్టు

ప గ ము

ఇద్దరు బిచ్చగాళ్లకు దాల్చి ఒక పగం కనబడ్డది. నాదంటే నాది అని వారిద్దరూ తగవు లాడారు. కొండలు మోగి పోయేట్టు తిట్టుకున్నారు. ఒక డాచివరా ఇంకొక డీచివరా పుచ్చుకొని లాగుకోడం మొదలు పెట్టారు. చివికిన ఆ పాత పగం పుటుక్కున నడిమికి తెగింది. ఒకడు బురదగుంటలోనూ ఇంకొడు పేడగుంటలోనూ పడ్డారు. ఒక డంతా బురదా ఒక డంతా పేడా.

దారిపోయే బాటసారి ఒకడీతం తంతా చూచి తగవులాడేవారి గతంతా ఇంతే. పైసా చేయని పాడు తాడుకు పులుల్లాగా మీరు పోరాడారు. తగూలాడే వారందరూ మీలాగే బురదా పేడా ఐపోతారు అని అన్నాడు.

తగవు లాటకుఁ గాలుఁద్రవ్వేసి వారి కగచాట్లు చీవాట్లు నమరు నవారి.

పై ము ఈ తా కు లు

పైరమ్మ పేదదీ ముసలీదీను వండుటకు కట్టెలులేక తన ఇద్దరు కొడుకులనూ వెంట బెట్టుకొని నాగు ఒడ్డుకు వెళ్ళి ఎండిన వేప చువ్వలూ ఈతాకులూ పోగుచేసి మోపులుకట్టి తెచ్చుకుంటూంది. ఇలా వాళ్లు ముగురూ మూడు మోపులతో ఊళ్లోకి వస్తూండగా వారికి ఒక సాహుకారు ఎదురు పడ్డాడు.

వారందరూ మోపులు కింద పడేసి "మా రాజా! తిండికి

లేని వాళ్లం; ధర్మం చేయండి” అని చేతులు చాచారు.

అతడా ముసలమ్మకు మూడు రూపాయలిచ్చి “ముసలమ్మా! నీవు నీ కొడుకులను నాకు అప్పగించు! ఇక ముష్టి యెత్తుకో నక్కరలేకుండా చేస్తా. ఎల్లా అంటావేమో, ఈ పేములోనూ ఈ ఈతాకులలోనూ బంగారం ఉంది. దాన్ని పైకితీసే విధం వీరికి నేర్పుతా” అని అన్నాడు. సాహుకారు నవ్వుతాలకు అంటున్నాడని పేరమ్మ అనుకుంది. కాని అది నిజమే అని సాహుకారు ఒత్తి చెప్పాడు. పేరమ్మ తుదకు అంగీకరించి తన కొడుకులను అతని వెంట పంపింది.

ఆ సాహుకారు వారిద్దరి ప్రేముతో బుట్టలూ పెట్టెలూ కుర్చీలూ చేయడమూ ఈతాకులతోటి చదరులూ చాపలూ అల్లడమూ నేర్పించాడు. కొద్దిరోజులలోనే వాళ్లు ప్రవీణులయారు.

వారు మూడేండ్లకు ఇంటికి తిరిగివచ్చి కుర్చీలు మొదలగునవి చేసి తమకు నేర్పించిన సాహుకారుకు పంపడం మొదలు పెట్టారు. కొన్నాళ్లకు వాట్లవెల

ఇవ్వడానికివచ్చి ఆ సాహుకారు కాసులు చూపుతూ “ముసలమ్మా! నేనన్నమాట నిక్కమా కల్లా?” అని అడిగాడు.

పనికి రాదనుకొన్న వస్తు వదేది?

దీనికి శ్రమయన్నది పరుసవేది.

సంత

ఒక వల్లెటూళ్లో డబ్బుగలామె ఒక తె ఉంది. ఆమెను సంతతి లేదు. తన బంధువులలో ఒకరూ నేర్పూ పనీపాటూ తెలిసిన ఒక పిల్లను పెంచుకోదలచి దాపున ఉన్నపట్నం వెళ్లింది. ఈ సంగతి అందరూ గ్రహించారు. అయిన వాళ్లూ కానివాళ్లూ లేనిపోని చుట్టిరికాలుచెప్పి పిల్లలతో ఆమె చుట్టూ మూగడం మొదలు పెట్టారు.

ఆమె వారి చుట్టిరికాల నన్నిటిని అటుండనిచ్చి అందరినీ సమంగా గౌరవించి వ్రతి పిల్లకూ కొంత డబ్బిచ్చి “రేపు ఇక్కడ సంత. ఈ డబ్బుపెట్టి మీకు ఇష్టం వచ్చిన వస్తువులు కొనుక్కోండి; మీరు మాత్రం కొనుక్కొన్న వ్రతి వస్తువునూ

నాకు చూపి మరి పట్టుకుపోండి” అని షరతు పెట్టింది.

ఆ మరునాడు వారందరూ సంతకు వెళ్లి ఎవరికి తోచిన వస్తువులు వారు కొనుక్కొని ఆమె వద్దకు వచ్చారు. ఒక పిల్ల ఆమెకు బూరా చూపింది. ఇంకొక పిల్ల గాజుకుక్క చూపింది. ఒక తెలబ్బతు కప్ప చూపి కీచుకీచు మని పించింది. ఇంకొక తె కోతిని చూపి ఎగిరించింది. ఒక పిల్లమాత్రం

ఒక రాటమూ కదురూ పంట చూపింది.

ఆమె ప్రీతి పూర్వకంగా ఆ అమ్మాయిని ఒడిలోకి తీసుకుని “వీరందరిలోకీ నీవు నచ్చావు. నిన్నే నేను పెంచుకుంటాను” అని చెప్పి తల్లి అంగీకరించిన మీదట ఆ పిల్లను వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళిపోయింది.

మన చిన్నపనులె నూ మన మదినుండు మంచి సెబ్బరలను మరి చాటుచుండు

1 **పిల్లవాడు ఏడుస్తున్నాడు**
(కారణంలేకుండానే)

2 **అతనికి టైవోసిరవ్ ఇవ్వండి**
(అసహ్యమైన రుచితో)

3 **పిల్లవాడు నవ్వుతున్నాడు**
ఒక ఆడమ్మ మెసూర్ ఇన్ డస్ట్రియల్ ట్రై
పెసింగ్ లెప్రేటీస్ బెంగ్లూరు

86K-16-TG

సెలింగ్ ఏజెంట్లు : బెన్సు అండ్ కో, లిమిటెడ్ P. B. నెం. 63, మద్రాసు

ఉత్తరం చెప్పేస్తుంది!

సంపాదన : కట్టా మార్యారావు (పద్మర గోననూడెం)

ఇవి వేసవికాలం రోజులు.
మామిడిపండ్లు బోలెడు.

ఒకనాడు ఒక కాపు తన చుట్టాలికి వంద మామిడిపండ్లు ఒక గంపలో పెట్టాడు. గంపలో వంద ఉన్నట్లుగా ఉత్తరంలో వ్రాసాడు. కాపు తన పాలికాపును పిలిచి గంపను, ఆ ఉత్తరాన్ని పొరుగు చుట్టాలో ఉన్న తన చుట్టాలి కిమ్మన్నాడు. ఇంకా ఆ గంపలో ఎన్ని పండ్లుగలవో ఆ ఉత్తరమే వారికి చెపుతుంది అన్నాడు.

వేసవికాలంకదూ! కొంత నడిచివచ్చాక పాలికాపుకి ఆకలి, దాహం వేసింది. దారిలో నీళ్లు దొరకలేదు. ఒకవేళ మామిడి పండ్లుతింటే ఆ ఉత్తరం చూచి చెప్పతుందని భయం వేసింది. కాని అంతకంతకు దాహం ఎక్కువై తుంది. కొంత సేపు ఆలోచించాడు. ఆ ఉత్తరాన్ని దారిలో మట్టిలో కప్పెట్టి ఆ ఉత్తరం తనని చూడకుండా తినాలనుకున్నాడు. వ్రక్కకుపోయి పొదచాటున గంప

లోని పండ్లు ఆకలిదీరా తిన్నాడు. ఆ ఉత్తరం తనచేతుల్ని వాసనచూచి చెపుతుందేమో అని మట్టితో చేతుల్ని మూతని తుడుచుకొని మట్టిలోకప్పిన ఉత్తరాన్ని తీసి తల పాగలో పెట్టి కొంత సేపటికి గమ్య స్థానంచేరుకున్నాడు. పండ్లగంపను, ఉత్తరమును తనకాపు చుట్టాలి కిచ్చేడు.

చుట్టం ఉత్తరం చదువుకొని పండ్లు లెక్కపెట్టుకొని పదితక్కువ వచ్చినందుకు ఆశ్చర్యపోయాడు. ఉత్తరం తన దొంగపనిని ఎక్కడ చెపుతుందోయని భయపడ్డాడు పాలికాపు. అనుకున్నట్లుగానే కొంత సేపటికి చుట్టం పాలికాపుని పది పండ్లు తక్కువఉండడానికి కారణం అడిగాడు. పాలికాపు మీకు ఎవరు చెప్పారని చుట్టాన్ని అడిగాడు. చుట్టం ఉత్తరం అన్నాడు. పాలికాపు మాట్లాడలేకపోయాడు. ఉత్తరం మట్టిలోంచి ఎలా చూచి చెప్పిందా అనుకున్నాడు. చుట్టం నవ్వుకున్నాడు. చుట్టం ఎందుకు నవ్వుకున్నాడూ చెప్ప బాలా!

బాలా! ఈ లెక్కలతమిషా చూశావా!

1 2 3 4 5 6 7 8 9
 9 2 3 4 5 6 7 8 9
 9 8 3 4 5 6 7 8 9
 9 8 7 4 5 6 7 8 9
 9 8 7 6 5 6 7 8 9
 9 8 7 6 5 6 7 8 9
 9 8 7 6 5 4 7 8 9
 9 8 7 6 5 4 3 8 9
 9 8 7 6 5 4 3 2 9
 9 8 7 6 5 4 3 2 1
 1 8 7 6 5 4 3 2 1
 1 2 7 6 5 4 3 2 1
 1 2 3 6 5 4 3 2 1
 1 2 3 4 5 4 3 2 1
 1 2 3 4 5 4 3 2 1
 1 2 3 4 5 6 3 2 1
 1 2 3 4 5 6 7 2 1
 1 2 3 4 5 6 7 8 1

1 2 3 4 5 6 7 8 9
 2 3 4 5 6 7 8 9
 3 4 5 6 7 8 9
 4 5 6 7 8 9
 5 6 7 8 9
 6 7 8 9
 7 8 9
 8 9
 9
 9 8 7 6 5 4 3 2 1
 8 7 6 5 4 3 2 1
 7 6 5 4 3 2 1
 6 5 4 3 2 1
 5 4 3 2 1
 4 3 2 1
 3 2 1
 2 1
 1

9 9 9 9 9 9 9 9 9 0

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

కూర్పు: ఆయిప్పిళ్ల గారీశంకర్ (తాతానగర్)

ఎద్దుకు పైపండ్లు-?

రచన : శ్రీపాద వెంకన్న

ఒక నాడు నేను మా బాలా అలా పికారు కని బయలు దేరాం. దారిలో ఒక ఎద్దు కన బడింది. “బాలా! ఎద్దుకి పైపండ్లు వుండవు తెలుసా? అని నేను గొప్పగా చెప్పాను.

బాల నేను చెప్పినది విని, కొంచెంసేపు ఆలోచించి ఇలా అంది: “కావాలంటే నేను ఎద్దుకి పైపండ్లుచూపుతా చూస్తావా?”

ఎద్దుకి పైపండ్లు లేవని నాకు బాగా తెలుసును. బాల, ఎద్దుకి పైపండ్లు చూపుతానని అంది.

“ఏదీ చూపించు పండ్లెం” అన్నాను నేను.

ఇద్దరం ఎద్దుదగ్గరికి వెళ్లి చూస్తే పైపండ్లు లేవు. “చూశావా? నేను చెప్పింది నిజమేనా?” అని అన్నాను. ఇంతలో బాల, ఏం చేసిందో తెలుసా? తననోరు “ఈ” అని విప్పి తనపై పండ్లు ఎద్దుకి చూపడం ఆరంభించింది. “ఇదేమిటి ఈ వికారం!” అని నేనన్నాను.

“ఎద్దుకి పైపండ్లు చూపుతా నన్నానుగా! ఇదుగో పైపండ్లు చూపించాను. ఏం?” అంది బాల, యుక్తిగా!

బాలసంఘాలు

ఆంధ్ర కేశరి బాలసాహిత్య సమితి, వంకాయలపాడు :

జూన్ 12 తేదీని కీర్తి వి. రమణయ్యగారి అధ్యక్షతను సభజరిగింది. కార్యదర్శి అంజిరెడ్డిగారు నివేదిక చదివారు. "పాఠశాల బాలురు" అను విషయము గురించి కీర్తి పి. రామిరెడ్డి, కే. రామకోటి, బి. అంజిరెడ్డి మొదలగు బాలురు మాట్లాడిరి.

ను బాన్ బోస్ బాలసంఘం, వాల్తేరు:

క్రిందటి నెల పోటీలలో కీర్తి కె. పి. రావు (మజ్జివలస) గారికి బహుమానము పంపబడెను.

ఒచ్చే నెల ఆగస్టు 15 తేదీని స్వాతంత్ర్యదినం, బాల పుట్టినరోజు పండుగచేయ నిశ్చయింపబడెను. గ్రంథాలయము, బాలురకొరకు స్థాపింపబడెను.

అరుణా బాలసంఘం, రేలంగి:

జూన్ 10 తేదీని ఈసంఘం స్థాపించబడింది. అధ్యక్షులు కీర్తి పి. వి. రత్నం గారు. ఎన్. విశ్వనాథమూర్తిగారు కార్యదర్శి. చదువులో మంచిమార్కులు వచ్చినవారికి "బాల" పత్రికలు బహుమానముగా ఇవ్వబడును.

బావూజీ బాలసంఘం, కూచిమంచివారి అగ్రహారం అమలాపురం

ఈసంఘం జూన్ 12 తేదీని కొత్తగా

స్థాపించబడింది. అధ్యక్షులు ఏ. వీరభద్రరావు, కార్యదర్శి బి. కృష్ణమోహన్ గారు.

నేతాజీ బాలసంఘం, వలూరు:

ఈసంఘం వార్షికోత్సవం గతనెల జరుపబడెను. అప్పుడు "కీర్తి కృష్ణుని సంధి ప్రయత్నము" అనే నాటిక ప్రదర్శింపబడెను. కీర్తి గుంటూరి వెంకటేశ్వరశర్మకు, పల్ల నూర్యనారాయణకాశ్రమిగారికి బహుమానులు ఇవ్వబడెను. "భారతమాత" అనే మాసపత్రికను నడుపుటకు తీర్మానించిరి.

భవానీ బాలసంఘం, వాల్తేరు:

మే నెల వ్యాసరచన పోటీలలో కే. నారాయణమూర్తిగారికి బహుమతి వచ్చింది. జూన్ 4 వ తేదీనాయంత్రం బి. బి. పంతులుగారి అధ్యక్ష్యతను బీచిమీద జరిగిన సభలో వారికి "బాల" పుస్తకం బహుమతి ఇవ్వబడింది.

విద్యార్థి బాలసంఘం, పాలకొల్లు:

ఈసంఘం కార్యదర్శి బి. వి. రాధారమణగుప్తగారు, ఒక "ఆలోచనసభ" పెట్టారు. ఈ ఆలోచనసభకు మేనేజరు పి. రామకృష్ణగారు. అన్ని బాలసంఘాలతోనూ వరిచయము కలుగజేయు నుద్దేశముకలదు. అన్ని బాలసంఘాలవారు ప్రసంగానికి రాయండి.

బాలలూ!

చాలామంది నేస్తాలు తమకు వచ్చిన వుత్తరాలకు జవాబులు రాయకుండా వున్నారని తెలుస్తోంది. సరదాగా కొత్త స్నేహితులతో ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు ఇరువురేనే అందులో ఆనందం. అంతే గాని, "నాలో" పేరుపడడంకోసం కాదు.

నేలూరు ఆర్థిపుత్రంమంచి శ్రీ బండి రాధాకృష్ణ రెడ్డి ఇలా రాస్తున్నాడు:

"నేస్తాలన్నయ్యా! నేను, బెజవాడ పి. మాధవరావు (నేస్తం)కి ఎన్ని వుత్తరాలు రాసి నా జవాబు ఇవ్వలేదు. ఇంకా ఎందరో జవాబు రాయకుండా ఎగ్జాట్ చేశారు. వాళ్లందరికీ వందనాలు".

చూకారా! నేస్తాలు కావాలని కోరి ఉత్తరాలకు జవాబులు రాయక ప్రవచనం ఏమైతూ బాకుండా?

ఇంకా విషయం ఏమిటంటే 15 ఏళ్లకు మించినవారుకూడా నేస్తాలు కావాలని తున్నారు. అలాగ వారు రాయకూడదు.

కావాలి! కావాలి! ఈ దిగువవారికి నేస్తాలు కావాలి.

రాజకీయాల్లో సరదా

పి. వి. కుబ్జారావు, IVC పి. వి. యం. హైస్కూలు, వికాఖపట్టణం.

కొత్తకథలూ, గాథలూ సరదా పి. వి. రమణి, C/o పి. సీతారామ స్వామిగారు, ప్లీడర్స్ వీధి, పెద్దాపురం;

లలితకళల సరదా

పింగళ ప్రభాకరరావు C/o పింగళ సీతారామస్వామిగారు ప్లీడర్స్ వీధి, పెద్దాపురం; దినవహి సూర్యప్రభావతి C/o డి. బి. సూరపరాజుగారు, వెలంపాలెం, ద్రాక్షారామపోస్టు;

తమామాలూ - సరదాలు

ఎస్. జి. జి. కె. ఎం. గుప్త C/o దురా బుచ్చిరాజు, పెద్దాపురం; ఆత్మం జగన్మోన్ C/o మోహన్ బ్రహ్మ పాలకొల్లు; పి. వి. రామారావు C/o రత్నం, రేలంగి; రావులపర్తి అక్కిరాజు C/o ఆర్. ఎ. పి. యస్. వెంకటరావు, కొవ్వూరు.

సినిమాసరదాలు

చావలి చంద్రమాలి ప్రసాద్ C/o చావలివారి ఇల్లు, శ్రోంచిపేట చిలకల వూడి, కృష్ణాజిల్లా; జి.వి. రెడ్డినాయుడు, విద్యార్థి; వసాదువారి వీధి, వరసాపురం; కోలా ఆంజనేయులు, కోర్కూ వీధి, ఓంగోల.

ఇంకా...

తల్లి

రచన : తంగిరాల కృష్ణమోహనరావు (అర్యాపురం)

బాల సంకలనం !

బాలా! నీకు సర్కస్ చూడాలని వుందా? అయితే ఇదుగో ఈ దిగువున 1 మొదలు 50 వరకూ అంకెలు వున్నాయి. ఆ అంకెలు వరుసగా సీతలతో కలిపి చూడు.

ఇటువంటి అంకెల చుక్కల సర్కస్ ఇంకొకటి వచ్చే నెల మిఠాయి బాలలో పడుతుంది. చూడు.

కూర్పు : మామిడన్న శాంతకుమారి (బందరు)

ప్రశ్న — జవాబు

ప్రశ్న: మనము బడికిపోకుండా సమ్మె చేస్తే నష్టం ఎవరికి? కష్టం ఎవరికి?

జవాబు: నష్టం మనకే! కష్టం మనతల్లిదండ్రులకు, బడి అధికారులకు.

ప్రశ్న పంపినవారు : శనగ పల్లి తాండవగోపాలకృష్ణమూర్తి (కొనేటిపురం)

అట్టమీది బొమ్మ : ఈనెల అట్టమీది బొమ్మ ఎవరో తెలుసా : “రత్నమాల” లో యాడుచేసిన మామగోపాల భరిణిది. “బాల నేను జట్టు. నాకూ బాటకూ నాలుగోయేడు వచ్చింది తెలుసా?” అంటాడు భరిణి నవ్వుతూ నాలుగు పళ్లతో!

శిశు ప్రశ్నలు

1

వీధిలోని కుక్క మన ఇంటిలోకి ఎప్పుడు జొరబడుతుంది?

2

నెమిలి ఎప్పుడు గుడ్లు పెడుతుంది?

3

ఏది పడితే కనిపించదు?

4

ఏవి గుమ్మంవరకూ వెళ్లి గుమ్మం చాటి వెళ్లవు?

5

గజము, గజముకంటే ఎప్పుడు పెద్ద దవుతుంది?

6

హనుమంతుడి తోక పొడవు ఎంత?

7

తెనుగులో ఒక పెద్దమాట వుంది. దాని పొడుగు, ఆ మాట మొదటి అక్షరానికీ ఆఖరి అక్షరానికీ మధ్య ఎనిమిది మైళ్లువుంది! ఆ మాట ఏది?

8

నీకు ఒక్క ముఖమేవుంది.

అ. రెండు ముఖములు ఎవరికీ వున్నాయి?

ఆ. మూడు ముఖములు గలవాడెవడు?

ఇ. నాలుగు ముఖాలు ఎవరికీ వున్నాయి?

ఈ. అయిదు తలల వాడెవడు?

ఉ. ఆరు మోములు ఎవరి కున్నాయి?

ఊ. పది తలలుగల వాడెవడు?

ఎ. వందవదనాలు ఎవడికున్నాయి?

ఏ. వెయ్యి ముగముల వాడో?

(5వో ప్రశ్న దివాకర్ల సరోజినిపంపింది)

(7,8 ప్రశ్నలు పాలకొల్లునుండి మామిడి పూడి రాధాకృష్ణ పంపినవి)

(జవాబులు ఈ సంచికలోనే)

మిత్రాంజనము

[రిజిస్టర్డ్]

నొప్పులకు
బాధలకు
కాల్పులకు
దివాంజనము

అన్ని మందుషాపులలోను దొరకును

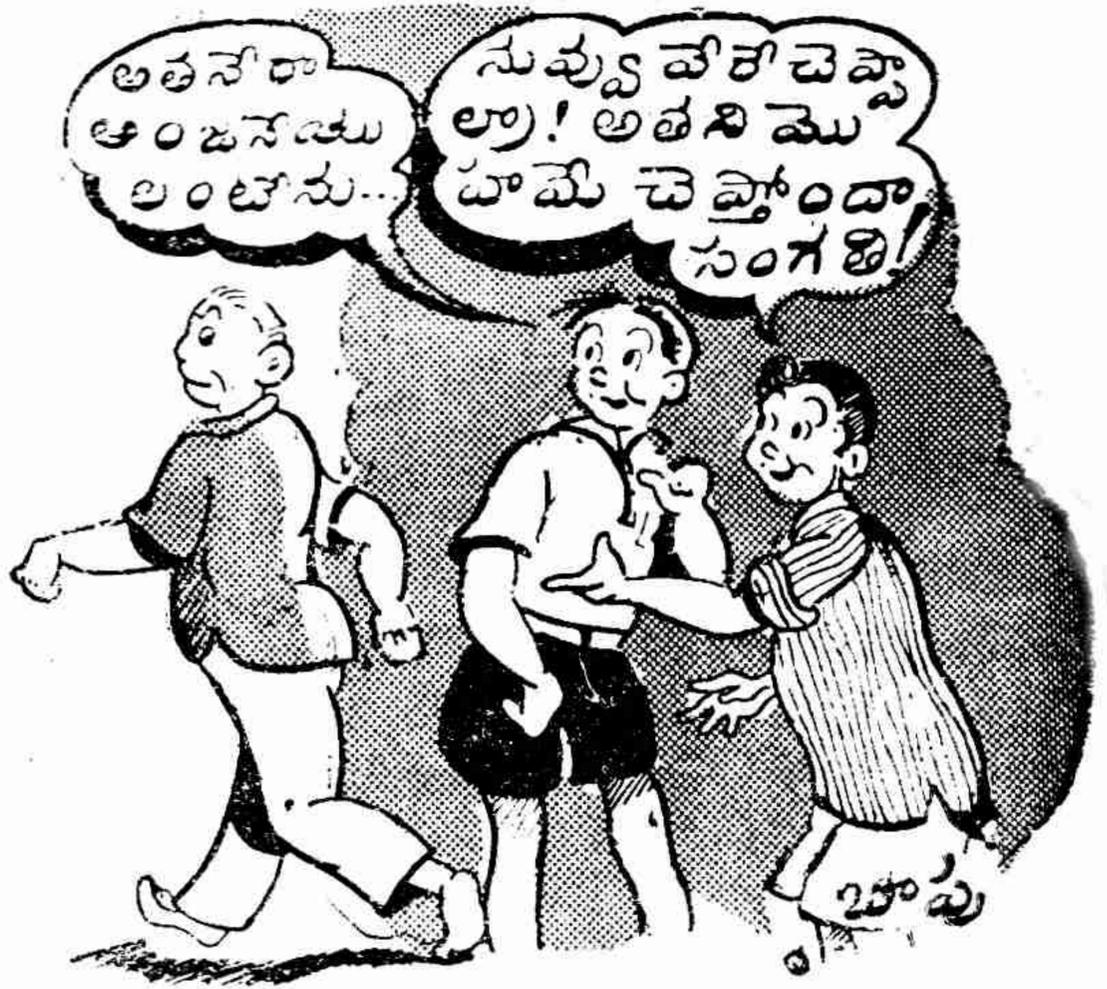
ఏజంట్లు కావలయును

మిత్రఫార్మసీ [రిజిస్టర్డ్]

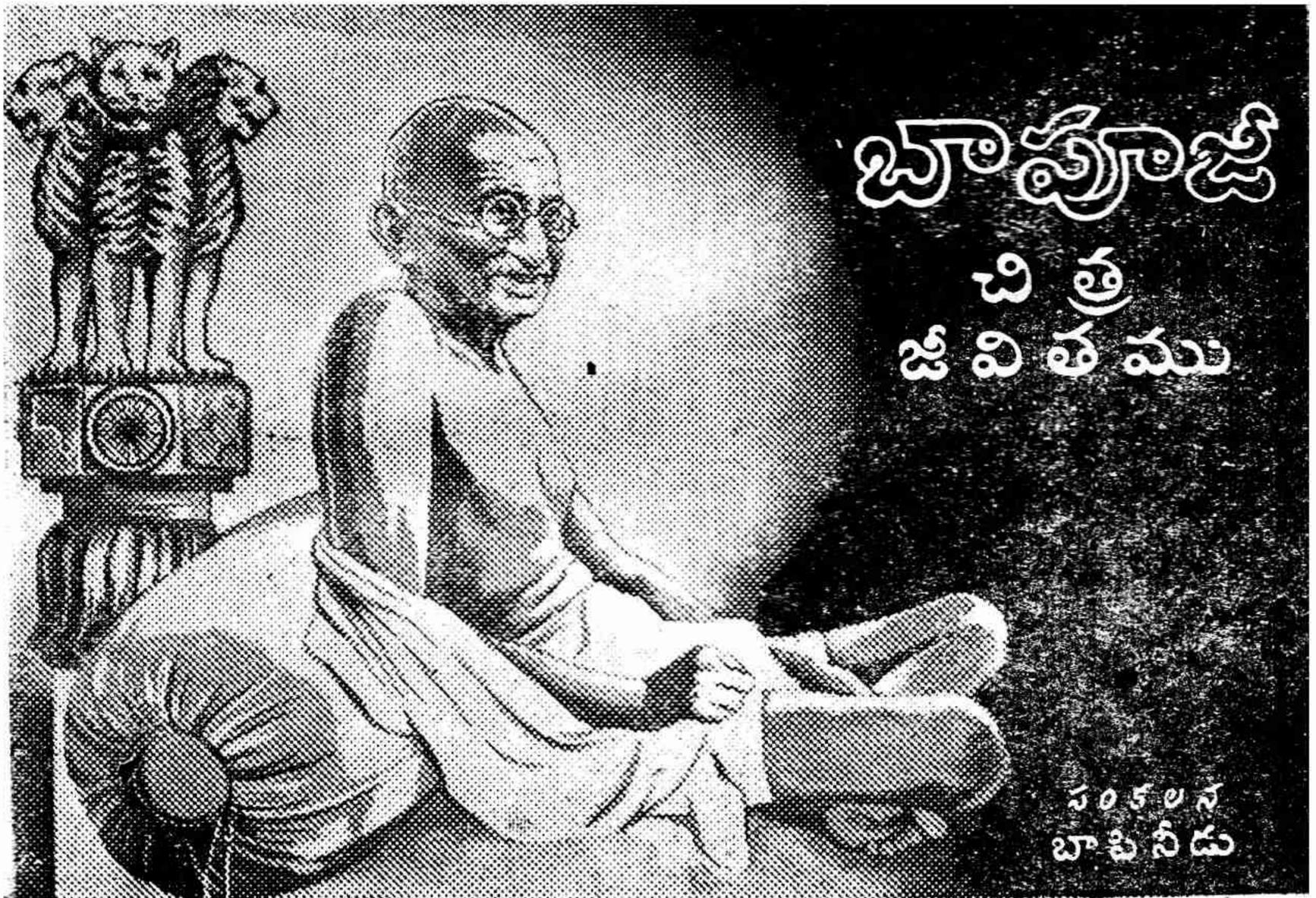
తెనాలి. M & S.M.Ry

పేరులో విముంది?

కొందరు దేముళ్ల పేర్లు,
కొందరు దేశవీరుల పేర్లు,
నాయకుల పేర్లు పెట్టు
కుంటారు. కాని, వాళ్లు
చేసే పనులు ఆ పేరుకి
తగినట్టు వుండవు.
పేరులో విముంది?
గుణం మంచిదై వుం
డాలి. ఏం?

ప్రతి ఇంట్లోను వుండవలసిన గాంధీ జీవితబామ్మల పుస్తకం

క్రొను $\frac{1}{4}$ నైజా-125 పేజీలు-180 బామ్మలు :
వెల (అర్డుబోర్డు అట్ట) రూ 3.8.0; గట్టిఅట్ట రూ 4.0.0
దొరకు చోటు : జాతీయ జానమందిరము, 5-ఎ, మోబరీస్ రోడ్డు
రాయపేట, మదరాసు 14.

ఆంధ్ర భాషకు అవసరమైనవి

సమాసాలంకార ఛందోదర్పణం

హ్రస్వులు విద్యార్థులకు అత్యవసరము. కవిత్వము నేర్చుకొనగోరువారికి కరదీపికవంటిది. 3వ ముద్రణ

గ్రేజుకాగితం వెల 1-0-0

ఆంధ్రనామ సంగ్రహము

ఆంధ్రపదజాలమును తెలుపు నిఘంటువు. ఇందు ప్రకృతులు, వ్యాకరణాంశములు చేర్చబడినవి.

గ్రేజుకాగితం 136 పుటలు వెల 0-12-0

నీతిచంద్రిక

మదరాసు T B C వారిచే అపూకాబడినది. నీతిని బోధించు కథలనేకములు కలవు.

గ్రేజుకాగితం 144 పుటలు వెల 0-12-0

అమరకోశము

మూడుకాండలు, మూలమును ముత్యములవంటి పెద్దఅక్షరములలో ముచ్చటగా ముద్రించబడినది.

గ్రేజుకాగితం 148 పుటలు వెల 1-4-0

రాయలఆంగ్లో-తెలుగుప్రేమరు 0 6 0

రాయలహిందీ-తెలుగుప్రేమరు 0 6 0

ఆకటిచిచ్చు (ఖండకావ్యము) 0-8-0

వివరములకు :

రాయలు అందుకో;

పబ్లిషర్సు :: కడప.

బాలలూ—సినిమాలూ మదాలస

“ఇది ‘బాలరాజు’కన్నా బాగులేదు. డబ్బా పిక్కరు. హాస్యము చేసినచండికా, సదాశివ బ్రహ్మలూమాత్రం బాగుగా నటించారు. అంజలీదేవి డాన్సుబాగుంది.”

పక్కిహారనాథ్ పట్నాయిక్ (వాల్తేరు)

“మదాలసలో నటులు పాఠంబట్టి పెట్టి వప్పచెప్పినట్లుగా మాట్లాడారు.”

వి. ఆర్. (బెజవాడ)

బాలరాజు

“ఈచిత్రం మావూళ్లో రాణించింది. నేను రెండుసార్లు చూచాను.”

ఈ. యం. నరసయ్య (బళ్లారి)

మాయరంభ

శ్రీ వరలక్ష్మి ఫిలిమ్సువారు అరవంలా మాయరంభ అనేఫిలుం తీస్తున్నారు. ప్రారంభపూజ జూను 16 వ తేదీని జరిగింది. ఈ చిత్రంలో చాలామంచి పాటలు వుంటాయని తెలుస్తోంది.

శ్రీ జగన్నాథ్ గారు డైరెక్టు చేస్తున్నారు.

భక్తజన

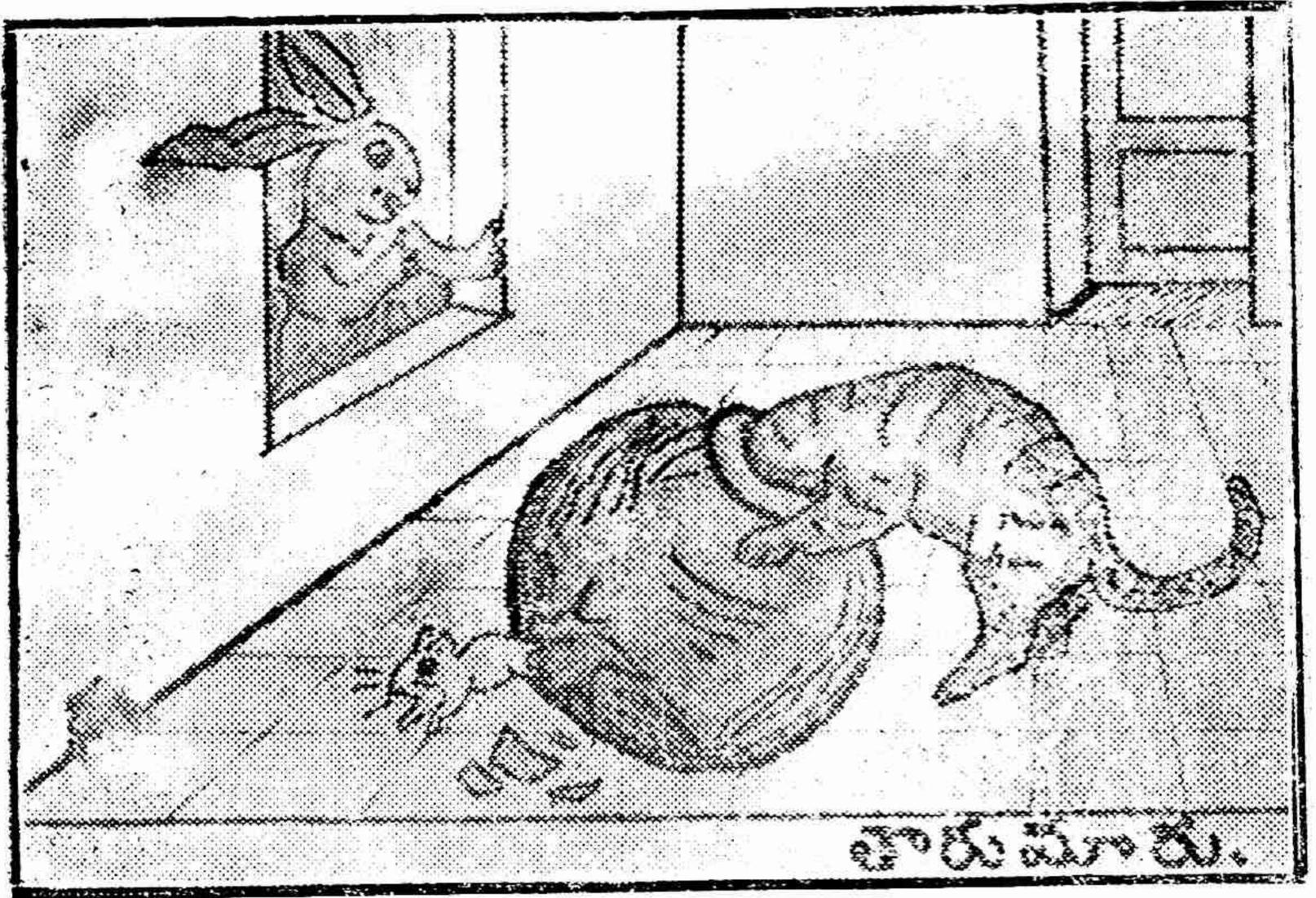
రాగినీ ఫిలుంసువారి భక్తజన ఫిలుంసు ఈమధ్యనే ప్రతికలవారికి చూపించారు. ఫిలుం అరవభాషలో తీసినా, కథఅందరికీ బోధపడింది. పాటలు బాగున్నాయి. ఇందులో శాంతకుమారి, నాగయ్య, బేబీ కృష్ణవేణి బాగానటించారు.

తారుమారు - కథ

అనగా అనగా ఒక ఇంట్లో ఒక ఎలుక వుండేది. ఆ ఎలుక చాలా తెలివైనది. ఆ ఇంట్లోనే ఒక పిల్లి కూడా వుంది. ఆ పిల్లి ఆ ఎలుకని ఎలాగైనా చంపేద్దాం అని ఆలోచిస్తువుంది. కాని, ఎలుక దొరుకుతుందా?

ఒకనాడు పిల్లి చిన్న మూతెగల ఒక పెద్ద కుండని తెచ్చి ఆ కుండలో జన్నముక్క పెట్టింది. ఎలుక ఆ కుండలోనికి దూరితే దానిని పట్టుకుందాం అని పిల్లి ఆలోచన. ఎలుక ఆ కుండలో దూరింది. పిల్లి చటుక్కున తన తలని ఆ కుండలోనికి దూర్చింది. వాపం! ఆ పిల్లి తల ఆ కుండలో ఇరుక్కుంది! రాదు! కుండని పైకి కిందికి ఆడించింది. కుండ పగిలింది. ఎలుక పారి పోయింది! చూసారా గమ్మత్తు! పట్టుకుందాం అనుకుంటే తానే పట్టుబడింది! ఇదే తారుమారు.

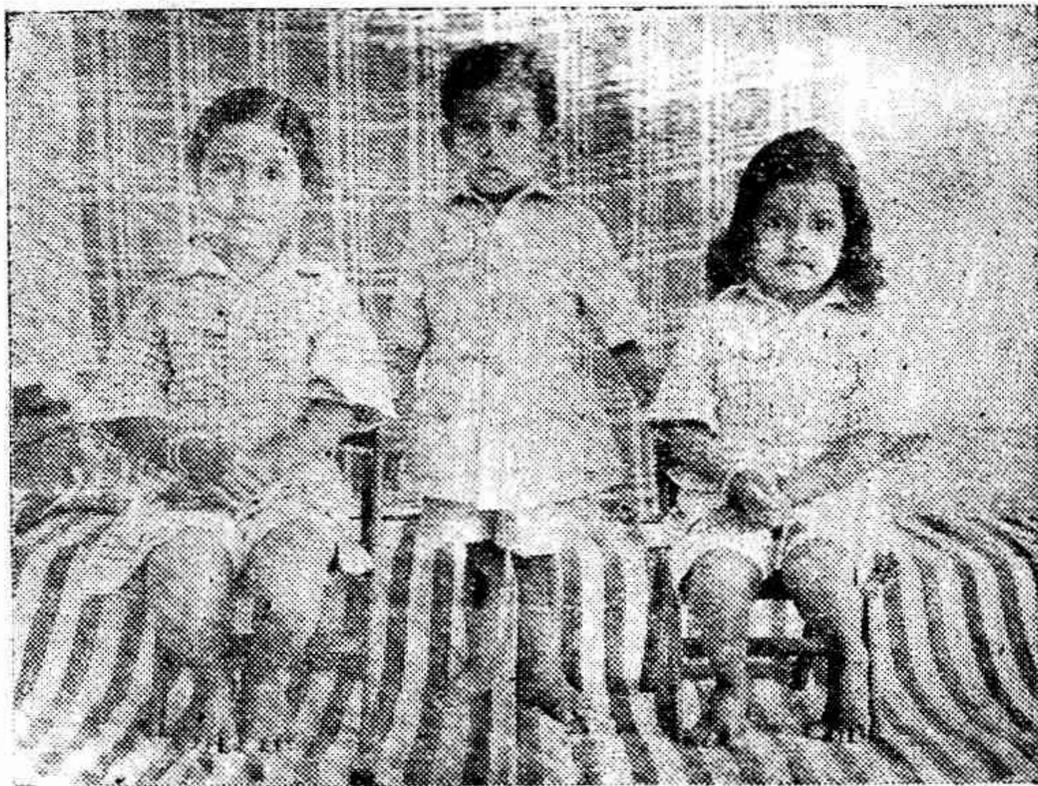

పంపినవారు: కొల్లూరు సావిత్రి (వార్తలు)

(ఈ బొమ్మ డిసెంబరు 1947 బొమ్మల పోటీలో 3 వ బహుమానము పొందింది.)

కా కి నా డ బా ల లు

చి॥ య ద్ద న పూ డి హై మ వ తీ దే వి,
చి॥ సీ తారా మ మో హ న రా వు, ల లి తా దే వి.

ఒక ముఖ్య గమనిక

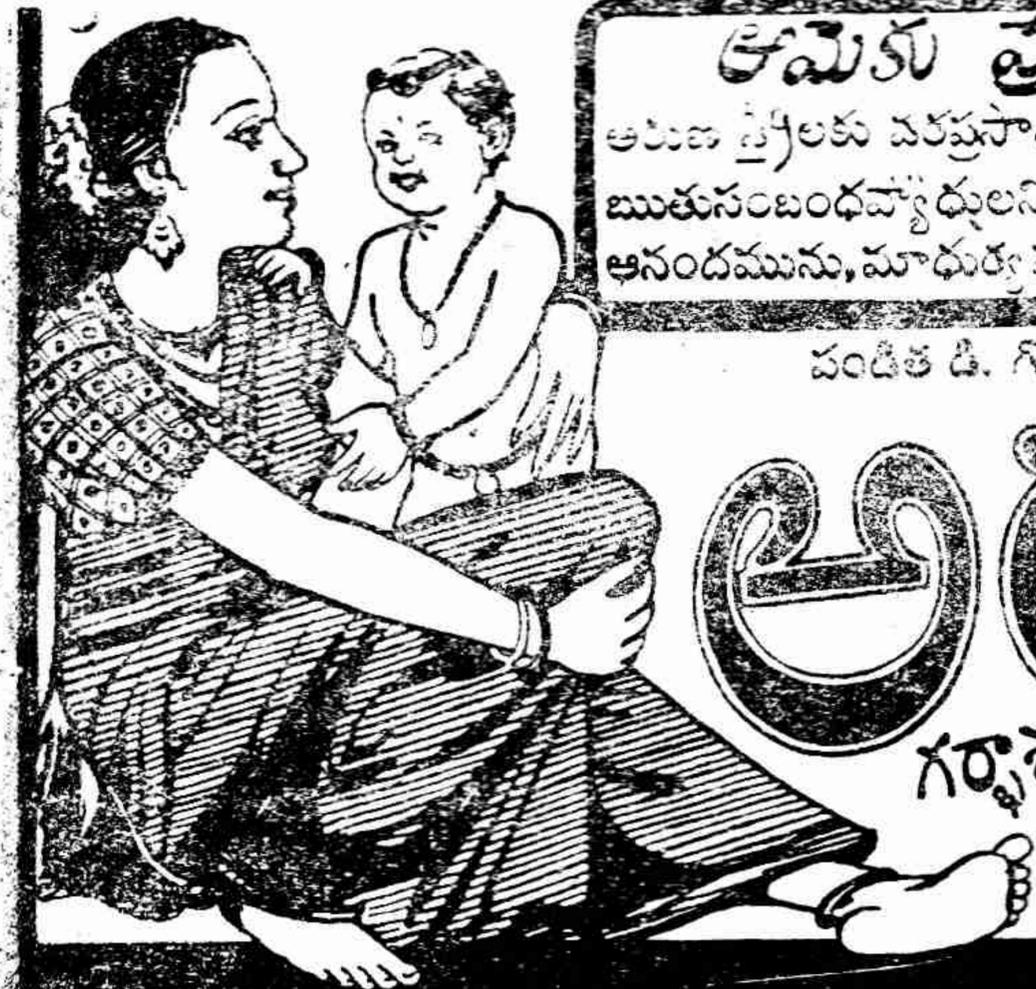
ప్రతి ఇంట్లోనూ కర్పూరం వుండీతీరాలి. కాని కర్పూరాన్ని కొనే టప్పుడు ప్రతి గృహాయజమానీ గమనించవలసింది ఏమిటంటే, తాము కొనే కర్పూరం ఉత్తమరకం అవునా, కాదా, అని.

గడియారం మార్కు కర్పూరం చాలా ఉత్తమ

మైనది. గడియారం మార్కు కర్పూరం అన్ని షాపులలోను దొరుకుతుంది. లేదా, యీ క్రింది అడ్రసు వద్ద దొరకుతుంది.

గోపాల్ జీ చాంపేషీ అండ్ కో.,

30, గోవిందప్ప నాయక్ వీధి, జి. టి. మద్రాసు.

ఆమెకు ప్రైమెక్ నిధానము

అరుణ స్త్రీలకు వరప్రసాదం వంటిది. ఇది స్త్రీలకు కలిగే ఋతుసంబంధ వ్యాధులన్నిటిని పారద్రోలి జీవనమునకు ఆనందమును, మాధుర్యమును, సౌరభ్యమును చేకూర్చును.

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భశయ రోగ నివారిణి

అయ్యర్వేదాశ్రమం లిమిటెడ్ మదరాసు 17

రైతు - కూలీ

రచన: పోలాకి సత్యనారాయణమూర్తి

కష్టించి మడి దున్ని
 గంజి ద్రావుచు రేయి
 బవలు చమటోర్చు మన
 బాంధవుడు రైతు
 పూటకుండిన తిండి
 పూటకు లేదంచు
 దినము పేదరి కాన
 వనిచేయు కూలీ

కట్టు వస్త్రాలకును
 కడుపుతిండికి కూడా
 బాధపడి ధాన్యాన్ని
 వండించు రైతు
 ఇంటి చాకిరిచేసి
 పంట చేదోడ్చాచు
 కటికిరేయిని పొలము
 కాయురా కూలీ

స మ స్య ప ద్యం
 (పేజీ 38)

ఇప్పురమేలెడు పార్థివు
 డిప్పుడు నీవద్దకంపె
 నిదిగోనయ్యా
 చప్పున అంగడితలుపులు
 కప్పకు, సంపంగినూనె
 కావలెవింటే!

దాగుడు బాలలు

బాలలూ!

ఈసంచికలోకొందరు బాలల
 ఫోటోలు వేశాము. వాటిక్రింద
 పేరుగాని, ఊరుగానిలేదు. చూడండి.
 బహుశా ఆఫోటో మీదేమో! ఆ
 ఫోటోమీదైతే-వెంటనేమీ పేరు,
 ఎడ్రసు, ఎన్నో పేజీలో ఆఫోటో
 పడిందో అంతా సరిగా రాసి
 పంపండి. గురుతు వట్టిన దాగుడు
 బాలలకు-వారి పేరున ఒక సం
 వరకూ 'బాల' ఉచితంగా పంపి
 స్తాము. ఈనెల దాగుడు బాలలు
 ఈనెలాఖరు లోగానే మాకు
 తెలియ జేయాలి.

జూన్ సంచికలోని దాగుడుబాల
 లలో ఈదిగువ బాల మాత్రమే
 తనఫోటోను గుర్తించ గలిగింది.
 గాన ఈబాలకు ఈనెలనుండి 1 సం
 వరకూ "బాల" ఉచితముగా
 పంపబడును.

అవసరాల గిరిజాకుమారి (కాకినాడ)

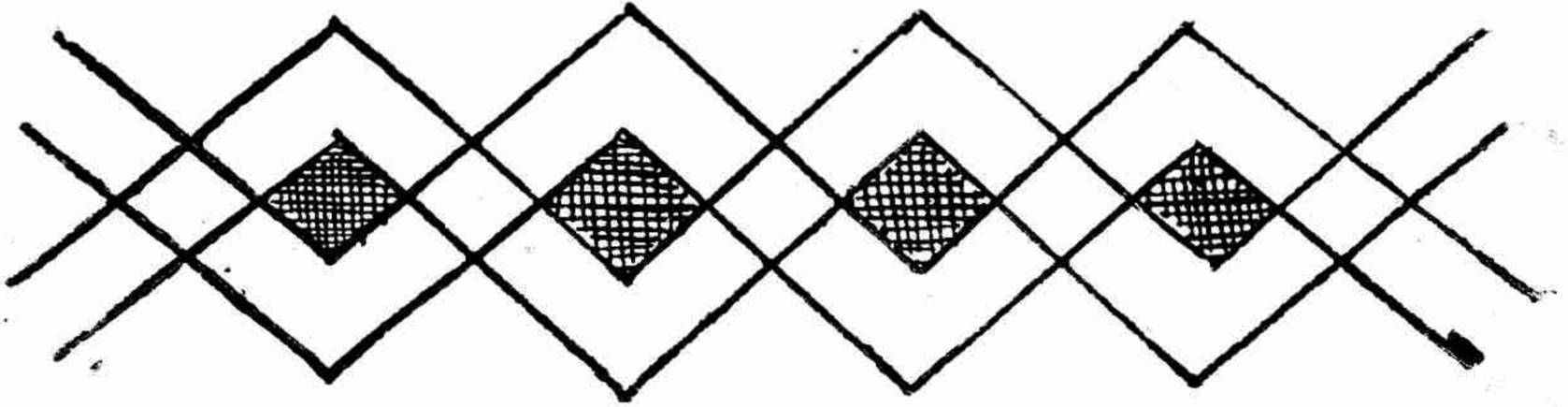
జంతుప్రశ్నలు

(జవాబులు)

1. కుక్క; 2. ఏనుగు; 3. పంది;
4. గొట్టె; 5. జీబ్రా; 6. సింహం;
7. గాడిద; 8. ఒంటె; 9. జిరాఫీ;
10. ఎలుక; 11. నంది; 12. ఎనుబోతు.

గొలుసు పజిల్

1 3 5 7 9

2 4 6 8 10

పై గొలుసు పజిల్ క్రింద ఇవ్వబడిన అక్షరాలతో పూర్తి చేయాలి. ప్రతి అంకే నూడక్షరాలు కలిగి వుంటుంది. మాటల అర్థాలు కూడ ఇవ్వబడ్డాయి.

అక్షరాలు: క, న, వ, గ, పా, చా, బా, లి, రు,
రు, రు, కు, పు, వు, గు, గు, ము,

మీదినుంచి క్రిందికి

(ఏటవాలుగా)

1. తియ్యగావుంటుంది
3. దీనిలో నూనెకాచుతారు
(తిరగేసి చదువు)
5. కాకరకాయ ఇలావుంటుంది.
7. వంకాయ ఇది పులుసులోవేస్తారు
9. ఇది పట్టిన పండ్లుతినకూడదు.

కిందినుంచి మీదికి

(ఏటవాలుగా)

2. ఊళ్లొ కలి
 4. తిరగేస్తే కొండ
 6. పుట్టి అనికూడా దీనినిఆంటారు
 8. దీనిని ముట్టుకోకు
 10. వీరిని పూజించు.
- కూడప్ప : మలపాక రామం (భీమవరం)

బా లా! ఈ పై గొలుసు పజిల్ ను పోస్టు కార్డుమీద రాసి, పూర్తిచేసిమాకు పంపండి.

మీ పూర్తి యద్రసు పజులు దిగువున రాయండి..

జవాబులు మాకు ఈనెల 25 తేదీలోగా చేరాలి.

“పజిలన్నయ్య”

బాల ఆఫీసు,

మదరాసు 4

గీతల పజిల్

క్రిందటినెల గీతల పజిల్ కు సరియైన సమాధానం.

1. స్వాగతం; 2. ఆగస్టు; 3. ఉయ్యాల; 4. గయ్యాళి;
5. వాకిలి; 6. కోకిల; 7. నాగలి; 8. గగనం; 9. కవ్వము; 10. గవ్వలు
11. కట్నము; 12. రాట్నము.

సరియైన జవాబులు పంపినవారు :

కుంహారి:-కె. చూడామణి; విశాఖపట్టణము:-కె. కనకదుర్గకమల ; ఎస్.వి.ఎల్. ప్రసాద్ ; ఎమ్. పాండురంగ ; బి. ఆర్. పుటేవు ; బెజవాడ:-కె. వెం. శ్రీనివాస రావు ; జి. రంగారావు ; వి. దుర్గాప్రసాద్ ; ఎస్. అప్పారావు ; పి. వి. ఆర్. భాస్కర్ రావు ; ఎల్. గోపాలకృష్ణమూర్తి ; పి. శ్రీరామచంద్రన్ ; పి. రంగారావు ; జి. నాగభూషణం ; సి. కృష్ణ ; రాజమండ్రి:-అ. కామేశ్వరి ; సి. శేషగిరి రావు ; వై. నాగేశ్వరరావు ; పి. వెంకటరమణ ; జి. సాభాగ్యలక్ష్మి ; పామర్రు:-డి. ఆర్. కృష్ణప్రసాద్ ; జి. శేషగిరిరావు ; ఏలూరు:-వే. వెంకటరత్నము ; డి. ఎల్ నారాయణ ; కె. పుష్కరము ; కె. ఎల్. కుమార్ ; టి. భగవతి కుమారి ; వాల్తేరు:-పి. కూర్మారావు ; పి. లక్ష్మీకాంతం ; వి. వెంకటలక్ష్మి ; ఎ. వెంకట రావు ; పి. హరనాథ్ పట్నాయకు ; కర్నూలు:-వంశీధర్ నాథ్ ; కె. పట్టాభి రామన్ ; మద్రాసు:-ఇ. శ్రీరామచంద్రరావు ; కె. భాస్కరం ; తెనాలి:-పి. శ్రీరామమూర్తి ; వి. సుబ్రహ్మణ్యం ; టి. సావిత్రి ; టి. సాంబశివరావు ; తోరుకొల్లు:-జి. యస్. గోపాలకృష్ణ ; గుంటూరు:-వి. ఉమాదేవి ; పి. నాగేశ్వర రావు ; వి. మినాక్షి ; W. శేషగిరిరావు ; ఎ. వి. సూర్యనారాయణమూర్తి ; కె. కోటిలింగం ; కె. వి. విశ్వేశ్వర ప్రసాద్ ; బి. సుబ్బారావు ; కాకినాడ:-యస్. భ్రమరాంబదేవి ; యస్. యస్. ప్రకాశరావు ; కె. పుల్లేశ్వర రావు ; ఎమ్. బాబూరావు ; పి. సారథి ; ఎమ్. కృష్ణమూర్తి ; టి. సత్యనారాయణ మూర్తి ; కె. భాస్కరరావు ; పాలకోలు:-వై. సత్యనారాయణమూర్తి ; బి. వి. రాధారమణగుప్త ; ఎమ్. ప్రభాకరరావు ; కె. లక్ష్మయ్య ; ఎమ్. ఎల్. నరసింహ రావు ; ఉంగుటూరు:-టి. రామమోహనరావు ; దుమ్మగూడెం:-ఎమ్. జమలాపురి దాస్ ; కుర్నూరు:-జి. లావణ్యరాం ; కర్లపాలెం:-బి. వి. మహాలక్ష్మిదేవి ; విజయనగరం:-డి. వి. మార్తాండశాస్త్రి ; కోవూరు:-ఎల్. కమల ; జగయ్యపేట:-కె. ఎన్. రామయ్య ; ఎలప్రోలు:-ఎ. వెంకటేశ్వరరావు ; బందరు:-ఎస్. సుబ్బా రావు ; బి. వసుంధిరాదేవి ; ఎమ్. రంగనాథరావు ; నెల్లూరు:-సి. నామవలి ; ఓ. లీలావతి ; ఎస్. శివసుందరం ; వి. సుబ్రహ్మణ్య సవరసింగ్ ; అల్లగడ్డ:-వి. శ్రీని వాస ; నందలూరు:-వి. కమలాభాయి ; పడమటలంక:-జి. అన్నపూర్ణాదేవి ; శోవల:-ఇ. రాధాకృష్ణారావు ; గురజ:-జి. మాధవరావు ; చోడవరం:-ఎమ్. కృష్ణ మూర్తి ; ఉండి:-తాయి మిరాదేవి ; చీరాల:-పి. అమరేశ్వరరావు ; వెంకటరెడ్డి

సాలెం:-ఎ. రాజ్యలక్ష్మి; బరంపురం:-పి. సుబ్బారావు; పంగిడిగూడెం:-వి. రాధా
 కృష్ణ; అనంతపురం:-కె. కనకప్రసాదరావు; వేటపాలెం:-కె. వి. ఎస్. రామా
 రావు; జయపురం:-ఎస్. లలిత; రేపలె:-వి. శారదాంబ; ఎ. ప్రసాదరావు;
 కె. గోవిందరావు; జి. సుందరరామకృష్ణ; అన్నవరం:-ఎమ్. శేషమ్మ; చింత
 లూరు:-టి. శేషమ్మ; అనకాపల్లి:-బి. గంగరాజు; చికాకోల్:-ఎస్. శారదాంబ;
 వి. జోగయ్య పంతులు; వి. సీతలక్ష్మి; మద్దికేరా:-ఎమ్. రాజగోపాలాచార్య;
 నల్లగండ్ల:-ఎస్. వి. యల్. నరసింహారావు; ఒంగోలు: వి. కేశవులు; సామర
 కోట:-కె. రామసింగ్; తుని:-హెచ్. శతపతి; బళ్ళారి:-ఎస్. కాళీనాథ్; తిరు
 పతి:-టి. శ్రీనివాసమూర్తి; సికింద్రాబాదు:-ఎస్. సుదర్శనం; నంద్యాల:-పి. నారా
 యణ్ణి శివరామయ్య; ప్రొద్దుటూరు:-ఎమ్. రామమూర్తి; ఆర్. రామమూర్తి;
 వి. వెంకటేశ్వర్లు; గుడివాడ:-కె. ఎల్. పి. అర్జునరావు; పెదపూడి:-జె. వి. రామ
 మూర్తి; పెంటపాడు:-జి. రామచంద్రరాజన్; సంబల్ పూర్:-కె. సుబ్బలక్ష్మి;
 బాపట్ల:-వి. సుహాసినీదేవి; హైదరాబాదు:-సి. శేషగిరిరావు; ఎల్లయపాలెం:-
 బి. వీరయ్య; సీతానగరం:-బి. కళ్యాణసుందర సీతారామము; ధవళేశ్వరం:-ఎమ్.
 కృష్ణారావు; ఊరుపేరు వ్రాయనివారు:-కె. చార్లీ; ఎస్. జానకిరామకృష్ణ;

అందరికీ తెలిసిన సంగతి

భోజనపదార్థాలలో మంచి ఇంగువ వేసుకోకపోతే, వంటవండిన పదార్థాలు రుచిగా వుండకపోడవమేగాక, జీర్ణంకావనికూడా అందరికీ తెలిసినసంగతే. కాని, మంచిఇంగువఏదో చాలామందికి తెలియదు.

**మంచిఇంగువ కావాలంటే,
 తిలక్ మార్కు ఇంగువ కొనండి.**

తిలక్ మార్కు ఇంగువ అన్నిపాపులలోను దొరుకుతుంది, లేదా, యీక్రింది అడ్రసుకు వ్రాయండి.

గోపాల్ జీ చాంప్స్ షీ అండ్ కో.,

30, గోవిందప్పనాయక్ వీధి, జి. టి. మద్రాసు.

రేడియో చిట్టిపాపల ప్రోగ్రాం

ప్రతి శనివారము పొద్దున్న 8-30 నుంచి 9 వరకు

[211 మీటర్లు, 41 మీటర్లమీదా వినిచ్చు]

జులై

3-వ తేదీ శనివారం

కారండోయి - పిలుపు; అక్కయ్య అశీస్సులు; కబుర్లు; ఇంద్రుడు-కోతి - నాటిక; అనగనగా-కథ; తోడేలు-మొకపిల్ల-పాటకథ; మీ మీకథలు-పాటలు అవీ ఇవీ; చాలును మన ఆటలు-పాట.

10-వ తేదీ శనివారం.

కారండోయి-పిలుపు; అక్కయ్య దీవెనలు-కబుర్లు; వైద్యము తెలిసిన కప్ప నాటిక; మీ వద్యములు-కథలు అవీ ఇవీ; చేపల నాట్యము-పాటకథ; చాలును మన ఆటలు-పాట.

17-వ తేదీ శనివారం.

కారండోయి-పిలుపు; అక్కయ్య

దీవెనలు-కబుర్లు; కట్టెలమోపు నాటిక; అనగనగా కథ (పంచతంత్రమునుంచి); మీ పద్యాలు, కథలు, అవీ ఇవీ; చాలును మన ఆటలు-పాట.

24-వ తేదీ శనివారం.

కారండోయి-పిలుపు; అక్కయ్య దీవెనలు కబుర్లు; పిల్లి దాక్టరు నాటిక; పిల్లల కథలు-అవీ ఇవీ; జేజీమామయ్య పాట-తొత్తపాట; చాలును మన ఆటలు పాట.

31-వ తేదీ శనివారం.

కారండోయి-పిలుపు; అక్కయ్య అశీస్సులు, కబుర్లు; వినవారి - ఘననీతికథ; నీంహము-చిట్టెలుక-పాట కథ, చాలును మన ఆటలు పాట.

రే డి యో పిల్లల ఆటవిడుపు ప్రోగ్రాం

[211 మీటర్లు, 31.36 మీటర్ల మీదా వినవచ్చు]

[ప్రతి ఆదివారం మధ్యాహ్నం 2.15 నుంచి 3 వరకు]

జులై

4 వ తేదీ ఆదివారం

రాకచిన్నిపిల్లలార పిలుపు; ఉత్తరాల సంచి. కొత్తమొబ్బరు; పనేమిరా. నాటిక. పుట్టినరోజులు, ఆశీస్సులు; భూప్రదక్షణం - ఖండాలు - పాటకథ; చిమ్మప్రక్కలు - మెలికేమాటలు; మీపద్యాలు. కథలు-అవీ ఇవీ, పోదామా - చివరిపాట.

18 వ తేదీ ఆదివారం

చిన్నిపిల్లలారా - పిలుపు, ఉత్తరాల సంచి - కొత్తమొబ్బరు; రామదాసు - నాటిక; పుట్టినరోజులు - ఆశీస్సులు; తాతయ్య పాఠాలు చెప్పడం - రూపకం; ప్రక్కలు, గొలుసుమాటలు - అవీ ఇవీ; పోదామా పాట.

11 వ తేదీ ఆదివారం

చిన్నిపిల్లలారా - పిలుపు; ఉత్తరాల సంచి. కొత్తమొబ్బరు; మాయచొక్కా - నాటిక; పుట్టినరోజులు - ఆశీస్సులు; భూప్రదక్షణం - సముదాలు - పాటకథ; గొలుసుమాటలు, ప్రక్కలు అవీ ఇవీ; పోదామా - చివరిపాట.

25 వ తేదీ ఆదివారం

చిన్నిపిల్లలార - పిలుపు; ఉత్తరాల సంచి - కొత్తమొబ్బరు; సర్ ఫిలిప్ సిడ్నీ - నాటిక; పుట్టినరోజులు, ఆశీస్సులు; భూప్రదక్షణం - పర్వతాలు - పాటకథ; అవీ ఇవీ. గొలుసుమాటలు, ప్రక్కలు, పోదామా.

“బాల” చందా వినరాలు

సంవత్సరం చందా రూ 5. (ప్రత్యేక సంచికలతో సహా)

విడి ప్రతిక ఆరు అణాలునూత్రమే!

వినరములకు: మేనేజరు, ‘బాల’, లడ్ గార్నర్, మదరాసు 4

చిత్రప్రశ్నలు

(జవాబులు)

1 గంటము (పూర్వం కాగితాలులేవు
అక్షరాలు తాటాకులమీద గంటం అనే
నామకంతో రాసేవారు). 2 పుట్ట
గొడుగు(లేక) కుక్కగొడుగు; 3 అనాస
గొడుగు; 4 చినుగు.

మాటలు నేర్చుకో

(జవాబులు)

- 1 మెరుపు; 2 పెరుగు; 3 మరుగు;
4 అరుగు; 5 మెరుగు; 6 పరుపు;
7 ఉరుకు; 8 కొరుకు; 9 నురుగు;
10 తరుగు; 11 వీరుడు; 12 పరులు;
13 నరుడు; 14 కరువు; 15 గురువు;
16 ఎరువు; 17 చెరువు; 18 కరుణ;

పాదుపుకథలు

(జవాబులు)

1 వీధితులుపు తెరిచివుంటే; 2 నెమిలి
గుడ్డుపెట్టదు; 3 చీకటి పడితే; 4 మెట్లుక
5 మొదటి గజము ఏనుగయి, రెండవ
గజము కొలతబద్దయితే; 6 హనుమంతుడి
ఇష్టం వొచ్చినంత; 7 ప్రయోజనములు
ఈమాటలో మొదటి అక్షరం "ప్ర" కి,
ఆఖరి అక్షరం "లు" కి మధ్య ఒక యోజ
నము వుంది! 8 అ. అగ్ని; ఆ. దత్త
త్రేయుడు; ఇ. బ్రహ్మ; ఈ. శివుడు;
ఉ. కుమారస్వామి; ఊ. రావణుడు;
ఎ. శతముఖ రావణుడు; ఏ. అది
శేషువు.

క్షయరోగము

'గత మార్చి 1947 లో, నా స్నేహితుడొకడు, ఆకలి మాంద్యము, దగ్గు, సాయంకాలము జ్వరము మొదలగు క్షయవ్యాధి సూచనలతో బాధపడెను. అనేక విదేశమందులలో చికిత్సబొందినను లాభములేనందున, నేను వానికి శ్రీ రాజకన్నప్పన్ గారి పరిచయము చేసితిని. వారు తోగిని పరీక్షించి, భస్మములను కొన్నిటినిచ్చెను. 10 దినములలో గుణము కనబడి, తోగికి జ్వరము, దగ్గు, తగ్గి, ఆకలి ఎక్కువైనది. చికిత్స పూర్తికాగానే సంపూర్ణారోగ్యము పొందెను. శ్రీ రాజకన్నప్పన్ గారి చికిత్సలో నాకు సంపూర్ణనమ్మకముగలదు. వారికి జయమగుగాక.'

మదరాసు 4-7-1947

Sd. పి. కన్నయ్యనాయుడు.

ఉదయం 8 గం|| నుంచి 10 గం|| వరకు డాక్టరుగారిని చూడవచ్చును.

20 తోజాలు (ఒకచికిత్స) మందు రూ|| 20

డాక్టరు ఎ. సి. రాజకన్నప్పన్

S/o దేవీపండిట్ ఎ. సి. కన్నప్పముదలియూర్.

క్షయరోగ వైద్యశాల } కె.ఎ, మొదవాక్కం టాంక్ తోడ్డు, కీల్పూర్
పోస్టు, మదరాస్. (కెల్లీస్ బస్సుస్టాండుదగ్గర)

బాల

మిథాయి
సంచిక
ఆగస్టు 1948

శుభవార్త!
మనబాలకు
ఈ ఆగస్టునెలలో
ముచ్చటగా
మూడేళ్లునిండి
నవ్వతూ
నాల్గో ఏడు
వస్తోంది!

పుట్టిపోజు 'బాల'
ఎన్నో ఎన్నో
వన్నెవన్నెల
చిన్నారికథలూ
చిత్రవిచిత్రాలతో
ఫక్కుననవ్వే
ఎక్కువపేజీలతో
చక్కగా అలంకరించుకొని
ఆగస్టునెలలో వస్తుంది.

మిథాయి సంచిక

వల | రూపాయి
మాత్రమే.

బాలలూ! త్వరపడండి!

ఒక రూపాయి
దాచుకోండి!

మీవుల్లో "బాల"ను అమ్మే ఏజంటుతో
మీకోక మిథాయి సంచిక కావాలని
ఇప్పుడే చెప్పండి.

చందాదారులు వెంటనే చందాను పంపండి.

వివరములకు : "బాల", మైలాపూరు, మదరాసు 4.

శ్రీ లక్ష్మీ

ఇక వివాదట

పాధ పడరాదు

చికాకు కలిగించి ఆవసరపెట్టే ఆ చిన్న
 గోగలతో శ్రీ లక్ష్మీ ఇకవివాదట పాధ
 పడరాదు. కాంతి ఆశోక ప్రత్యేకంగా శ్రీవ్యాధులను నివారించ
 దానికి తయారుచెయ్యబడ్డది; ఇందులో చేర్చిన ఓషధులలో శ్రీల
 వ్యాధులను పోగొట్టడానికి పూర్వకాలనుంచి ఉప
 యోగింపబడుతూ వున్న ఆశోక కూడా చేరివున్నది.
 కాంతి ఆశోక సేవించడం నేడే ప్రారంభించి ప్రకాశ
 వంతమయిన ఆరోగ్యం పొందండి.

శాంతి ఆశోక

ఉత్తమ గర్భాశయ రోగనివారణి

శాంతికుటీరం, తణుకు, ప. గోదావరి.

పోస్ట్ ఏజెంట్లు:—శ్రీ కృష్ణాజనరల్ స్టోర్స్, తణుకు

